AKSAK KURBAĞA

NO: 10
AĞUSTOS
1999
450 Bin TL
KDV dahil

ISSN 1302-315208
02
9 771302 315208

ZORUNLU KONSANTRASYON DERGİSİ

azize

HILLARY CLINTON

ALICE LIDDELL

"Alice Harikalar Diyarında" kitabına konu olan ALICE LIDDELL.
Fotoğrafı çeken, kitabın yazarı LEWIS CARROLL.

HEPİMİZ PORNO OYUNCUSUYUZ...

ŞEHVET MELEĞİ

Gerald Scarfe'ın
"Yedi Ölümcül Günah"
kitabından.

Aksamsefasi

Monica ile Bill'i bir porno filmde oynatmak sıkı iş olurdu. Az sayıda kopyalanabilir, korkunç zenginlere astronomik fiyatla satılabilirdi.

Bir atın organı altında iç organları parçalanarak can veren kadını, ya da iki erkeğin seviştikten sonra boğazından kasap çengeline asarak öldürdükleri kadını gösteren özel yapımlar 1970'lerden beri kabak tadı vermişti zaten. Bizzat Bill'in oynayacağı bu muazzam filmi yapma fırsatı kaçırıldı. Oval ofis gibi herhalde dünyanın en güvenli yerinde Monica ve Bill bu haltı yiyerek herşeyi berbat etti.

Aptal Bill, bir de canlı yayında olup biteni anlatarak milyarlarca insanın zihninde canlandırdı olayı. Böyle bir fiyasko, böyle bir acımasız fantezi enflasyonu olmamalıydı. Bu akla hayale gelmeyecek konuyu filme çekme şansımız kalmadı artık.

Monica kitabıyla para basıyor şimdi. Yeni bir proje bulmalıyız. Çok uluslu dergiler sabırsızlanıyor, işe girmek istiyorlar, cinselliği kaşımak yetmedi onlara. Bill'in dişleri arasına Monica'nın genital tüylü posterini basmakla tehdit ediyorlar.

Onlara pazarın yeterince geniş olduğunu söylüyor ve önlerinden yemelerini istiyoruz. Ama onlar şehvet yalağından beslenen domuzların kafalarını kaldırmalarından korkuyorlar. Oval ofis işi onları korkuttu. Pazarın zihinsel işgal edilişi mide bulandırdı. Bir anda ultra bir porno, kimse birşey kazanmadan denetimsizce dünyaya yayıldı.

Kimse mayolu kadın resmi basmak istemeyecek artık. Monica ve Bill şehvetin değerini düşürdüler. Şehvet yalağında usul usul gezinen domuzlar gerçekten kafalarını dikebilirler. Her yerde, herkesin rahatça düzüşebildiği gerçeği hoş değil. Salağın biri yüzünden özenle tıkadığımız tıpa aralandı. Basınç azaldı.

Oysa başlangıçta iş ne güzel başlamıştı. Masum erotik stratejileri domuzlara enjekte etmek için 18. yüzyıldan beri romanlar tezgahlıyorduk. Yolumuzu açan ataların babasız peygamberlerinin ve bakire analarının o korkutucu özgürlüğünü boşanma ya-

Dergiye gelen bazı mektuplar geçen sayının kapağının ne anlama geldiğiyle ilgiliydi. Herkes önce anladığı şeyi söylüyor, sonra da soruyor; "Ne demek şimdi bu?"

Biz bunların tartışmasını yaparken açılan başka bir mektupla biraz ayılır gibi olduk. "Hepimiz porno oyuncusuyuz" diye bitiyordu mektup. Böylece kapağın cevabı geldi bize. Sessizce yapılan bu yorum doğruydu ve kapağa dairde söylenmemişti. Sonuçta buna inandık.

Aksak Kurbağa'yı bayilerde göremiyorsanız bize bildirin.

(0212) 230.68.17 / 234.46.69 vs. vs...

sagıyla yağmalamayı başarmışlardı. Günah dinleme odasından aldığımız ilhamlar unutulmasın. Bu enfes miras bir kez daha zedelenmemeli. Kimsenin pornonun beslendiği kirli damarları bulandırmaya hakkı yok.

Sektör hepimizin sektörü, dikkat edin.

Cinselliği istismar eden zavallı kurnaz tilkileri eleştirmeyi bırakın. Sektörü koruyun. Zehirli ihtiraslarla dolu milyonlarca kadın ve erkeği bir arada tuttuğumuz o metropolleri oluşturmak uzun ve yorucu bir işti. Eğer şehvetin riski olmasaydı daha iyisini istemezdiniz.Mesleğinizde yükselmek,daha çok kazanmak,böylece daha geniş bir cinsel alana hakim olmak aklınızın ucundan geçmezdi.Ellerinizi kıpırdatmaz,şarkı bile söylemezdiniz. Yollarınız çamur içinde olur, bütün lağımlarınız tıkanırdı. O kentlerde palmiyeli yollarda yürüyen, ırk ırk kadınlar ve erkekler vardır. Hepsi en iyisini ister.Sizin cinselliğinizi tehdit eden tüm rakiplerinizi para kazanarak tepelemeniz için gerekli sistemi biz kurduk Monica kardeşimizin en iyi penise ulaşmak için ne acılar çektiğini neleri göze aldığını unutmayın!

Bu güvenli yolu izleyesiniz diye şehveti sizin için vazgeçilmez kıldık. Evlerinizde oturun ve dergilerinizi okuyun. Aldatılmayı sizler için nasıl kolaylaştırdığımıza bir bakın. Bunun ahlaki sinsi geçiş yollarını dergilerden öğrendiniz. Kur yapmayı bilmiyordunuz da dergiler elinizden tuttu. Televizyondan satın aldığınız inceltici aletlerle hoş kıvrımlar açıyoruz bedeninizde. Yine de yetinmiyor uyarılmak için daha çok şey istiyorsunuz. Sakınmanız ve ölçülü olmanız için üzerinize AİDS'i gönderdik. Porno için gizlilik şarttır.

Yaşamamız için gerekli sektörlerin çarklarını şehvet yağdanlığıyla dolaşan biziz!

Boşalasınız diye tıkanmış penislerinize viagrayla kudret verdiğimizi, prezervatifleri takmayı öğrenesiniz diye yeryüzüne elçiler yaydığımızı unutmayın!

Hiçbir zaman tatmin olamayacaksınız... Buradan çıkıp nereye gidebileceğinizi sanıyorsunuz?

Sonsuza dek masturbasyon yapacaksınız... Hepiniz porno oyuncususunuz!

Bir kauçuk kadınım olsa şimdi
Stockholm'lü işçilerin ürettiği
Saçları başak rengi, gözleri laciverdi...
İZZET YASAR

Çok satan, saygın magazin dergilerinden birinin seçtiği konu !

Oturuma katılan kadınlar, oldukça açık konuşmak için sıkı sıkı tembihlenmiş, sonra da yüzleri sansürlenmiş. Sıkı iş doğrusu...

kadınlar penisi ele aldı!

Kadınlar, şu meşhur Bay Penis'i bir de bizden duyun, diyerek biraraya geldiler ve onu tatlı tatlı çekiştirdiler. Belden aşağı muhabbet konusunda bizi aratmadıklarını bilirdik de bu kadarını ummazdık!

imanı olmaz ki!

Aslı: Ama o penis rahat durmadığında bozulmayacağından emin misin?

Ceylan: Bana öyle geliyor ki, bir penis ihanetiyle karşılaştığımda pat diye onu terk edemem. Sürünürüm evet ama ondan soğumam, sürünme katsayıma bağlıdır.

Aslı: Evet, çifte standart!

Ceylan: Bana iradi müdahale lafı, zorlama geliyor. İradi müdahaleyle, yani kalktığında bile -ki kalkacaktır- istediği sen olduğun için başkasıyla birlikte olmayacaktır.

Didem: Bir de erkeklerin durakları var. Kadının göğüslerinde mesela. Erkeğe ne yapacaksın? Sarılırsın, sırtını okşarsın... Elini atabileceğin bir cinsel organ olarak erkeklerin yalnızca penisi var.

Aslı: Ya 2-1 galibiz, ya da 2-1 mağlubuz bu durumda.

■■■

Esra: Oral seks?

Berna: Oral seks sırasında gerçek iktidar kadındadır. Adamın en kıymetli organı dişlerinin arasında, düşünsene!

Ceylan: İktidarı dişliyorsun sürekli aslında!

Didem: Düşün ki, o koskoca adam, 15 santimlik bir şeye odaklanıyor, 15 santimlik birşey haline geliyor, akıbeti de senin elinde.

Aslı: Bir şeyi unutmamak lazım ki o anda senin iktidarın da o 15 santimden ibaret ama.

Berna: Fakat, oral seks anındaki o kadifemsi deri çok hoşuma gidiyor. Sonra farklı, daha hayvani, topraksı bir koku vardır.

Ceylan: Acıtma endişesi?

Didem: Ben acıtmamak için kendimi zor tutarım.

Esra: Bazen bilerek acıtmak istersin.

Berna: O anda tek olmayan şey orgazm. Olmamayı tercih ediyorsun.

Esra: Evet. Ve o tercih hoşuna gidiyor. Psikolojik bir orgazm yaşadığın bile söylenebilir. Ertesi sabah da, ben o adamla yatmadım diye düşünmüyorsun. O da başka bir yol. Siz yutma konusunda ne düşünüyorsunuz? Bana hiçbir şekilde iğrenç ve tiksindirici gelmiyor. Çok yoğun ve garip bir tat. Tuvalete gidip de onu kusmak daha iğrenç.

Aslı: O durum bana her şeyi yapıp da bekaretini ısrarla vermemek kadar kötü geliyor.

Didem: Bana bir erkek arkadaşım, boşaldığı zaman spermini yutan bir kadının erkekler için çok bağlayıcı bir şey olduğunu söylemişti.

Berna: Eğer o bir yolsa, bütün kadınlar bunu öğrenirdi.

Aslı: Eh, işte şimdi öğrenecekler.

Esra: Kahretsin! Çok kötü bir şey yaptık!

SEX EDUCATOR — İşte prezervatif böyle takılıyor...

Akşamsefası

Berna: Düşünsenize hepimizin sevgilileri oturmuşlar, vajinalarımızdan bahsediyorlar!

Didem: Kadınlarda gözle görülür bir ölçüt yok ki. Ama erkekler için her zaman penis boyu muhabbeti vardır. Bu boyla başladı, sonra kalınlığa geçti.

Ceylan: Kadınlar mı kaydırdı acaba işi biraz kalınlığa?

Didem: Bir ara işlevsel olması önemli, ebat önemli değil, diye bir şey çıktı piyasaya. Yalan!

Aslı: Ama önemlidir. It's how you use it! Tabii büyük olsa daha iyi olur da, nasıl kullandığı da bir o kadar önemli.

Ceylan: Penisi nasıl kullandığın, diğer yönlerden penis yeterli olmadığı zaman çok önemli.

Berna: Siz hiç yeterli olmayan bir büyük penis gördünüz mü?

Didem: Büyük penisliler zaten kullanmayı da biliyorlar. Büyük bir penise sahip olmanın ve o penisin nelere kadir olduğunu bilmenin getirdiği bir güven var herhalde!

Ceylan: Biz penisleri kıyaslayabiliyoruz. Erkekler başka erkeklerin penislerini bilmiyorlar ki. Neyle rekabet ettiklerini de bilmiyorlar.

Didem: Taocu sekste, vajinalar da penisler de boylarına göre hayvan adları alırlar. Hadi hayvan adlarını boşver, sonuçta büyük, orta, küçüktür. Sonuçta, uyumlu seks dediğin zaman, o penisin, vajinayla ne kadar uyumlu olduğu önemli asıl. Bana vasat gelen bir penis, sana ya da başka birine çok iyi gelebilir.

Aslı: "Oh, my god!" yok mu Taocu sekste?

dum, duyuyorum, fakat "içimde" bir penis olsun istiyorum. Yani içime girip çıksın istiyorum.

Berna: Bir penise sahip olmak istemiyorsun, bir erkeğin penisini içine almak istiyorsun.

Ceylan: Evet. Ama çocukken de, penisi bilmezken de, hiçbir zaman iki bacağımın arasından bir penis sarksın istemedim. İçime bir penis girerse nasıl bir şey olur, onu merak ettim.

Esra: Benim için duygusal bir anlamı var. O ilk giriş anından bahsediyorsun ya, benim için o anda 20 santim filan olmasının tek başına hiçbir anlamı yok. Ama kalınlık önemli tabii.

Aslı: Tebrik ederim, çok duygusal bir yaklaşım!

Didem: Sen de ebattan bahsediyorsun sonuçta.

Berna: 5x5 cm'lik bir şey uyar mıydı?

Esra: Hayır, kendimi ne kadar açabildiğimi hissedebiliyorum ve o kadar doldurulmak istiyorum.

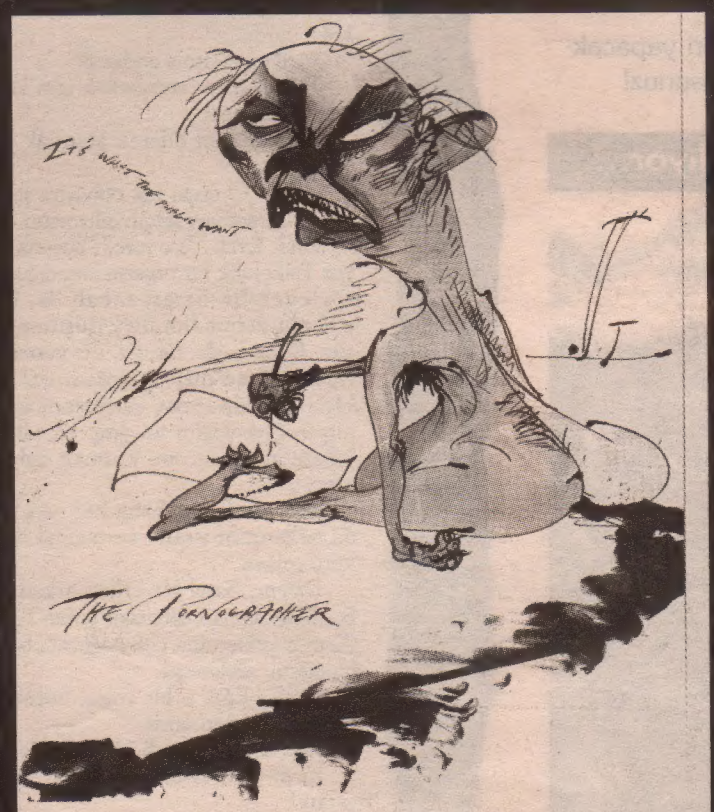

Pornografikçi - **HALK BUNU İSTİYOR!**

PİCASSO'SUZ YAŞAMAK

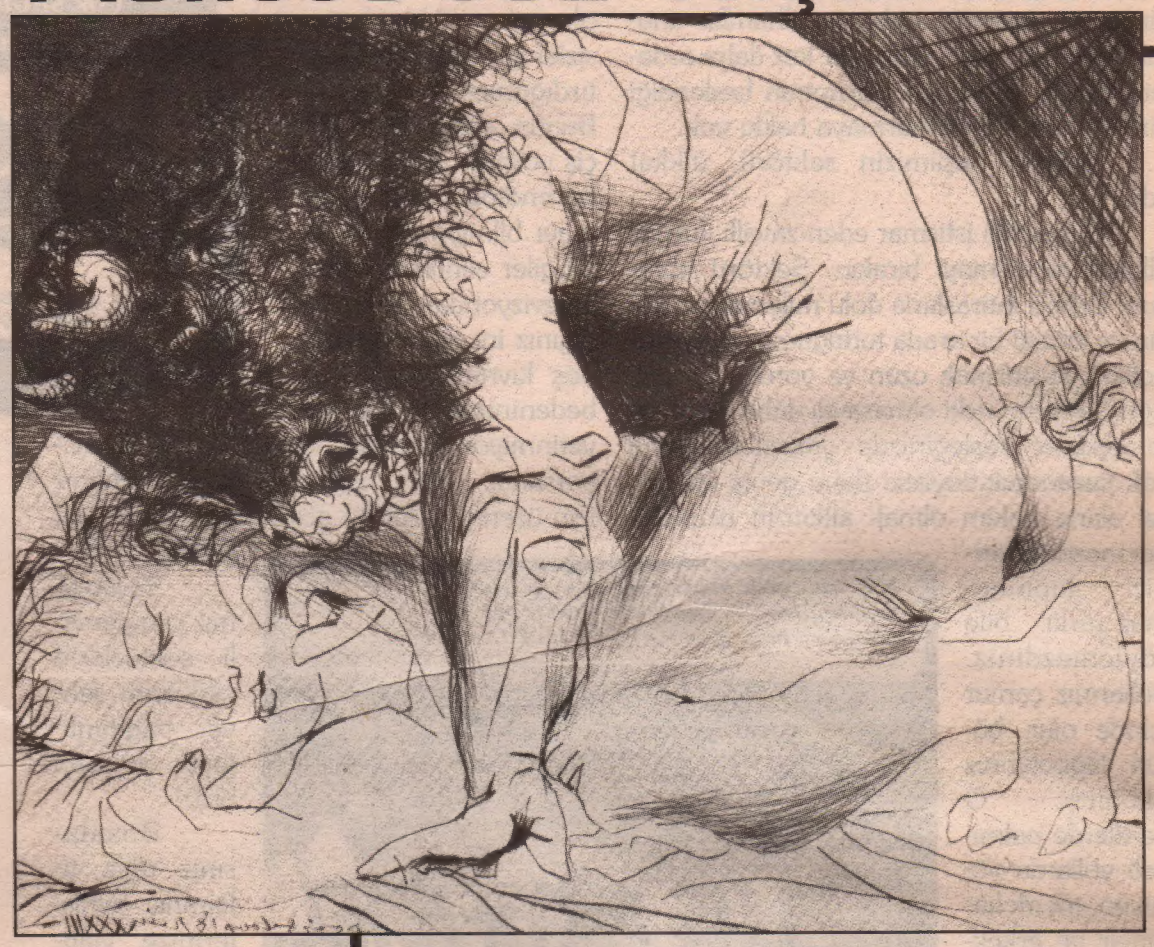

"Picasso'yu bilmeden de yaşayabilir insan" diyen bir resim öğretmeniyim ben. Öyleyse diyeceksiniz ki, "İzmir'in en boktan semti olan Zeytinlik'te oturup üç beş fena olmayan el etüdü çizen on beş yaşındaki bir oğlan Picasso'yu bilse ne olur? Ben de dedim ki,oğlana verdiğim desenleri sırasının altından nefretle alıp idareye beni ihbar eden coğrafya öğretmenine; İzmir'in en boktan semti olan Zeytinlik'te oturup üç beş fena olmayan el etüdü çizen on beş yaşındaki bir oğlanın Picasso'yu bilmemesi ne işe yarar?

O'na ben,oğlana ben, oğlan bana verse...The Minotaur desenlerini, hani şu boğalara kadınları düzdürdüğü resimleri Picasso'nun.. karınca kaderince..Görsek, bilsek, sevişsek...Aşık da olur muyuz

dersiniz sayın coğrafya öğretmeni? Yollarda ,aralarda,otobüslerde bakışır, gülüşürmüyüz? Korkar mısınız gençliğimizden,yalın ve çıplaklığımızdan.

Ölüm oyunları boğalar için mi yazılır hep? Sayın demeye dilim varmıyor ama sayın coğrafya öğretmeni, size inat ben boğadan yanayım. Picasso'nun resimlerinde bizi düzen boğadan yana. Bakın söylüyorum oğlana,diyorum ki "biliyorsun sen benim memelerimin olduğunu.Ben de biliyorum senin organının işemekten başka manevraları olduğunu."

Ama matador sizsiniz, illa ki siz düzeceksiniz bizi. O iğrenç kırmızıyı sokup gözlerimize nerelerimizi kanatacaksınız onun hesabındasınız. Ama hala bir şansınız olabilir sayın coğrafya öğretmeni.

Sevişmek bir ayindir. Siz de Picasso'yu sevebilirsiniz, sizi de bir boğa düzebilir.

Dedim ya ben boğadan yanayım. Kulağını kaptırmayan boğadan.. İstedim ki ona ben, oğlana ben,oğlan bana versin.

PİA

PORNOGRAFİNİN ENDÜSTRİLEŞMESİ

"Yaşama enerjisi" ne olduğuna dair yüzyılın başında Freud tarafından ortaya atılan libido kavramıyla birlikte ciddiyetle ele alınmaya başlamıştı. Öldürme ve cinsel içgüdü diye iki ayağı bulunan libido; arzularımızın kaynağını buz gibi gerçeklerle yüzümüze vurmuş bazı tutucu çevrelerde ciddi tahribatlara yol açmıştı. Olan biten herşey bir varoluş savaşıydı; var olmak için yok et, var olmak adına çoğal.

Varoluş problemleriyle ilk düşünürlerden günümüze kadar tüm filozoflar uğraşmışlardır. Fakat Existontiplism denince aklà ilk olarak Jean-Paul Sarte gelmektedir. Bu gözlüklü ve kısa boylu adam bir dönem gençliğini peşinden sürüklemiştir.

Varoluşçuluğunun temelinde Nietche'nin hastalıklı felsefesi, Husserl'in fenomenolojisi, Diltley'in yaşam felsefesi ve Ozan Rilke'in Düşsel şiirleri yatar. Varoluşçuluk gençliği ya da gençliğin bir bölümünü bilgisizlikleri nedeniyle etkilemiştir.

Dünyanın hemen her yerinde kendi kendilerini varlaştıran genç hipiler türemiştir. Topluma baş kaldırmak, yerleşik kültürü reddederek ve her türlü değeri alaşağı ederek varlıklarını oluşturduklarını sanmışlardır. Fakat bambaşka bir kültürün içine düşmüşlerdir. Hiç bir yasa, hiç bir determinizm, hiç bir buyruk yoktur. Yasaları determinizmleri ve buyrukları olmuştur. Uyuşturucu ve özgür seks de bu oluşmanın baş yardımcısıdır. Libidonun bir ayağını dışlayıp "Savaşma Seviş" parolasıyla ortada dolaşan bu topal felsefe cinselliği özgürleştirerek (Eskiden köle miydi tartışma konusu) devrim yaptıklarını sanarken sadece bebeklerin ve uyuşma yollarının çoğalmasına sebep olmuşlardır. Bu topal felsefe pek kısa zamanda devrili vermiş. Hipi gençlerden bir kısmı evrim geçirecek yuppyleşmiş diğerleri etkisizleştirilerek yok edilmişlerdir.

Yazılı olmayan yasaları erozyona uğratmış olan bu moda felsefenin cinselliği ulu orta yaşamayı bir tronsendens olarak kabul etmiş olan gençliği; önceden undergrounda yaşayan pornografiyi bu felsefenin sanatçılarıyla birlikte on the ground hale getirmiş cinsellik tabusunun yıkılmasına eskiden kapalı kapılar ve perdeler arkasında olanı renkli cama, kuşe kağıtlara ve beyaz perdeye taşımıştır ve doğal sonucu olarak emparyalizmin egemen olduğu dünyaya yenilerek kapitalistlerin alınır satılır meta haline dönüştürebilecekleri bir hale gelmişler ve karşı koydukları bu düzenin çok güzel işleyen çarkları arasında onurlu yerlerini almışlardır.

Bir varmış bir yokmuş gökten üç şeftali düşmüş. Erken zamanlarımızdan beri dinleyerek büyüdüğümüz saf masum ufak tıfıl hayat dersleri veren cici masalların satır aralarında gerçekte neler anlattıklarına ilişkin bu alamet-i farika eserimizi gururla sunarız.

Güzelliğinden ötürü üvey annesinin gazabına uğrayan genç, masum prensesimiz celladın koca baltasından son anda kurtulmuş olmanın korkusuyla ormanın tehlikeli hayvanlarının arasına kaçmış aradan da herşeyleri küçük olan cücelerin arasında kendini güven altına almıştır.

Fakat gel gör ki mevlam herşey böyle ufak ufak devam etmeyecektir. Kötü üvey anne intikamını alamamanın hırsıyla cadıya dönüşmüş ve elmanın o hoş içi titreten, baygınlıklar geçirten tadıyla onu tanıştırmış baygın bir kıvama getirmiştir. Artık küçük cüceler genç prensesimizi uyandıramamaktadırlar. Birgün genç ve güçlü prensimiz gelene dek uyandırabilmenin imkanı olmayacaktır. Prens gelir, bir öpücükle prensesimizi uyandırır ve gözlerini açar. Prenses gerçek mutluluğun bir erkekte olduğunu görüp artık gerçek ilişkiler yaşamak üzere genç prensle gerçek hayatın içine dalmıştır. Seftaliler cücelerin kafasına düşer.

Kırmızı şapkasını başına geçirir bakire kızımız, kırmızının olanca kışkırtıcı etkisine aldırmadan, hele de şapkanın içine girilebilir analitik bir obje olduğu gerçeğini hiçe sayarak. Bütün masalların erkek yaşayışını simgeleyen tehlikeli ormanına girer. Sinsi tilkilerin, akıllı kurtların arasından elini kolunu sallayarak, ormanın tehlikeli dünyasında tek başına yaşamaktan hiç bir şikayeti olmayan büyükannesine, kadınların cinsel hazlarını bir arada yaşayışlarını hatırlatan pasta ve meyvelerini ulaştırmak.. O'nu kurt ve tilkilerle sürdüğü heteroseksüel yaşayışından caydırmak adına ilerler

Akıllı kurdumuz kızımızın kıpkırmızı başlığından etkilenmiştir elbette. Büyükannenin evine girer ve onu bir solukta yutmakta nedense hiç zorlanmaz.. Ancak kırmızı başlıklı kızı yutmak için büyükannenin sesini taklit etmek zorunda kalır. Kızı bir kadın olduğuna inandırmadan yutamayacağını bilecek kadar gün görmüş bir delikanlıdır. Tam kızı kıvama getirip ikna etmişken ortaya çıkan avcı işi bozar.

Avcı kurdun pipisini kesmiştir simgesel olarak ancak masal içerisinde bu olay karnı yarma olarak ele alınır ve büyükanne kurtarılır şeklinde anlatılır. Avcı, büyükannenin de kadınlar arasına dönmek konusunda karar vermesine neden olurken güvenlik adına kullanıldığını bilememekten kaynaklanan... Tanrım ne erkeğim ne silahım var.. Kurtların pipilerini kesecek kadar güçlüyüm şeklinde anlamsız bir övgü içine girer. Gökten üç şeftali düşer aramızdaki avcıların başına..

Uzatmadan kısa kısa bir kaç masala daha değinmek gerekirse; kurbağa öpen prensesin gerçek amacının prensi bulmak değil de o çirkin kurbağayı öpmek olması da apacık ortadır. Oral fetişleri olan annelerin küçük kızlarına anlattıkları şık bir masaldır. Bu konuda anne demişken masalların genelde kadın çıkışlı olmaları dikkat çekicidir ve küçük kızlarına alttan alta hayat dersleri vermek için bilinçsizce simgelerle donatılmıştır.

Babaların küçük ve toy oğullarına uydurdukları birkaç masala da rastlanır Simbad, Ali Baba ve Kırk Haramiler gibi

Simbad halısıyla uçmadan başka birşeyi tanımayan genç oğlanın okşaya bileceği bir objeye sahip olduğunu farkettiren, fakat bu şeyin başını da belaya kolayca sokabilecek kadar tehlikeli olduğu konusunda simgesel bir dille uyaran bir baba masalıdır.

Ali Baba ve Kırk Haramiler ise susam gibi, girilebilecek bir mağaranın olduğunda ama, açma şifresini Haramiler isimli çapkınlardan şifreyi öğrenip mağaraya girebilen genç oğlanın içersinin sıcaklığı ve güzelliği ile sarhoş olup şifreyi unutabilme konusunda uyarıldığı ve eğer çıkış şifresini hatırlayamazsa mağarada iskeleti olana dek kalabileceğini ve mücevherlerden sadece sol elinin işaret parmağına uyan bir halka takabileceğini anlatan güzel eğitici bir baba masalıdır.

Şeftaliler genelde şifreyi unutanın kafasına düşer.

FRANCIS

METAMORFOZ

- B E N C E M -

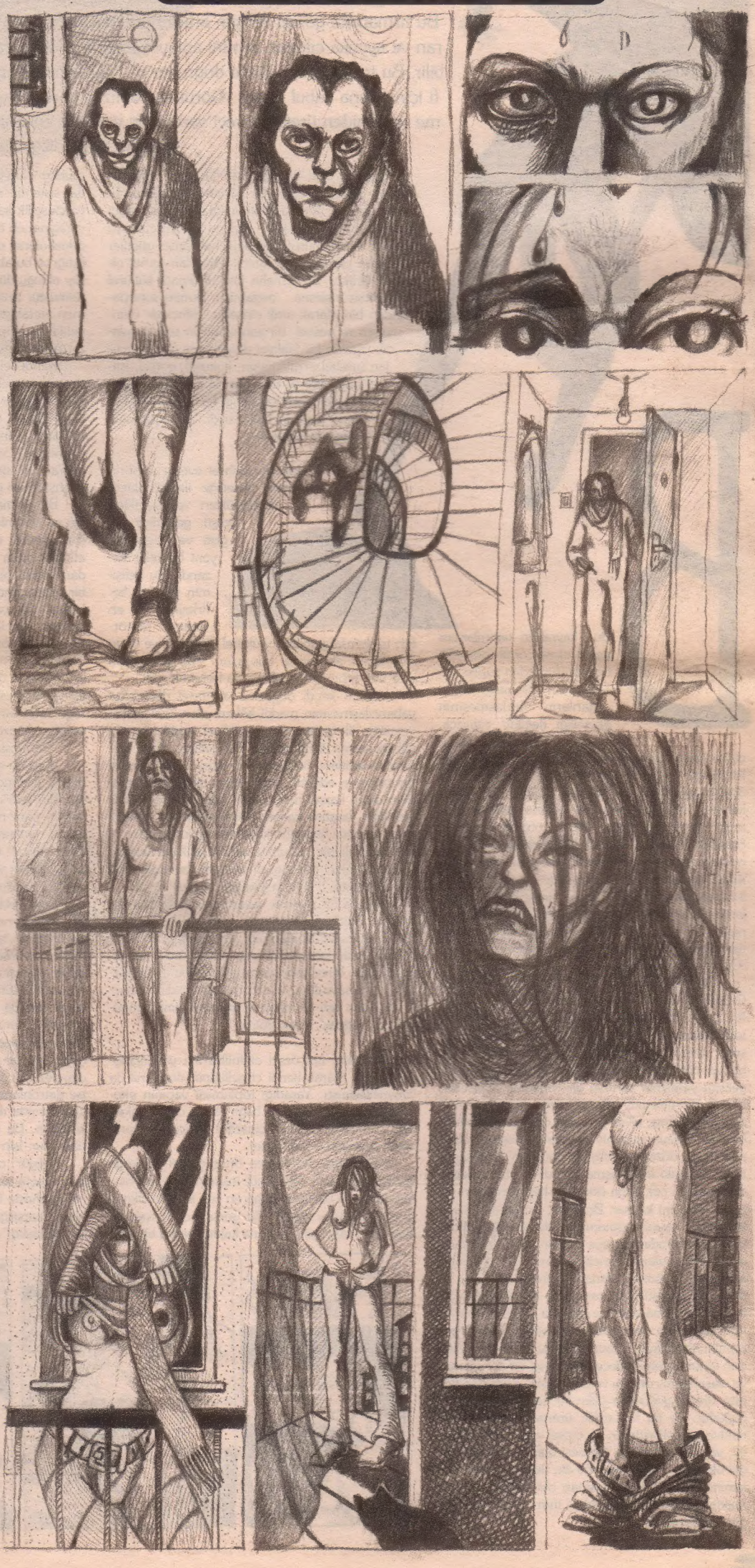

Akşamsefası

TATMİNSİZ ÇAĞIN TATMİNKAR MASALI

ERGİN ALTAY

Pornografi kavramı, son otuz yıl içinde gelişimin doruğuna tırmanmaya başladı. Bu tırmanış pek duracağa da benzemiyor. Bu tırmanışta görsel iletişim araçlarının gelişmesi, işin yalnızca bir yanını oluşturuyor. Fakat işin esası bu fenomeni varlaştıran ve ayyuka çıkaran zemini anlayabilmektir. Pornografi, dolaysız olarak, cinselliğin görsel bir dışavurumu olarak düşünülebilir. Bu tespit kendi içinde doğrudur da. Fakat bu yalnızca görünendir. Evrendeki her form için geçerli olan yasa, pornografi için istisna kabul etmez; Görünen yalnızca görüntüleşendir. O görüntünün gerisinde sınırsız bir zıtlaşma, kopuşma, birleşme ve yeniden üretim süreci vardır. Bu varolma eyleminin abece'sidir. Konu, pornografi olunca bu eylemin ereği, kendi kabuğunu kırıp, dizginsiz bir haz fırtınasını körüklemektedir.

Bu kavramın tanımlaması doğal olarak onun görsellik boyutu üzerinden yapılabilir. Fakat bu, uyarılmış cinsel organların birleşmesinin görselliği değildir yalnızca. Ya da bu birleşmenin üçüncü bir kişi ya da kişilerce izlenmesi de değildir. Belirtilen bu iki kriter, pornografinin bugün ulaştığı düzeyi anlatabilmeye yetmez. Çünkü pornografi kendini "aşmıştır" artık. Bir objenin görselleştirilmesi olarak, kendisinin de bir objede oluşunun ötesinde öznesine "vaat ettikleri" itibariyle, öznesini kendi yerine geçirmiştir. Pornografi, artık günümüz "çağdaş" insanının beyninde cinsellikle alakalı herşey durumunda. Porno artık, beyaz perdelerde ya da didital ekranlarda değil, beyinlerde oynuyor. Pornografi artık, feodal saplantılardan kurtulmuş olan modern cinselliğin kriteridir!

-Orgazmdan pornoya

Cinselliğin tarihi, insanlığın tarihi değildir. Cinselliğin tarihi, orgazmın tarihidir. Ve bu nispeten yakın bir tarihtir. Merkezi bir sinir sistemine sahip olan her organizmanın üreme yeteneği cinsellik olarak alınamaz. Bu olsa olsa güdüdür. Ve bunlar bilincinde olunmadan yapılan, nesnel bir gelişim yasasının zorunlu bir yansısıdır. Cinsellik, bilinçli bir eylemdir. Bu yüzden cinsellik, kendi ayırdına varmış, elleri ve beyni doğayı dönüştürebilecek düzeye evrilmiş ereklerini doğaya dikte edebilecek düzeye gelmiş bir "modern" ilk insanın işidir. Halbuki insanlaşma süreci ise, bu modern ilk insandan çok daha önceden beri süregelen bir evrim sürecini kapsar. Bu süreç içerisinde cinsellik, henüz kavramlaşmamıştır. Nesnelliğin sınırını parçalayıp oradan özneye uzanan ve öznede yeniden üretilip tekrar nesnellikte sınanıp doğrulanan kavramsal oluşumun daha ilk durağındadır. Ve bu ilk durakta oluşu, aynı zamanda kendinde hiç bir farkı barındırmadığını da gösterir. Yani bu oluşumun ilk durağı şunu anlatır; Cinselliğin, kendi gelişimini doğrulayıp ortaya koyabilecek ve bu gelişimin farkını gösterebilecek herhangi bir üst aşamaya ulaşamamış olduğu ve bu yüzden, kavramın henüz, üreme güdüsüyle yalın bir özdeşlik içinde olduğudur. Ve bu fark'sızlık, üremeyi, karşı cinsle birlikte gerçekleştirilen bir cinsel eylem olarak değil, yalnızca kendinin üremesi olarak sınırlar. Doğal olarak bu sınır, orgazmı da, bugün bilinen anlamında bir haz yoğunlaşması olmaktan uzak tutmaktaydı. Bu, insan dışındaki tüm canlılar için bugün de geçerlidir.

Evrimin belli bir aşamasında artık, doğanın edilgen değil de, etken bir parçası durumuna gelen insanoğlu, tam da bu etkinliği sayesinde kendi anatomisini geliştirirken, ruhunu da yüceltmeye başladı. Artık onun faaliyetleri, hayvansal güdüler olmaktan çıkmış, yine kendi ihtiyaçları temel olmakla birlikte, bu temelin üzerine kendi kültürel dünyasının inşasına başlamıştı. Bunun sonuçlarından biri olarak artık cinsellik, bilincinde olunmadan ve nesnel bir zorunluluğun sonucu olarak yapılan bir faaliyet değil; karşı cinse duyulan seksüel arzulamanın; kokusal, görsel, işitsel imgelerle ve en önemlisi de tensel dokunuşla gerçeklik kazandığı haz yoğunlaşması olarak ifadesini bulmasıydı. Yani insanoğlu orgazm olmuştu!..

İşte bu tarihsel evreden sonra, insanın cinselliğe ilişkin olarak düşündükleri ve ürettikleri gelişti, geliştikçe değişti ve değiştikçe yeni boyutlar kazandı. Bu gelişimin yönünü belirleyen en önemli faktörler; toplumsal yapıların kültürel düzeyleri ve bunu koşullayan ekonomik durumları. Asıl görünenin ötesinde fırtınalar bu alanlarda kopmaktaydı.

İnsanın kendi doğasına ve tinsel dünyasına yabancılaşmasının maddi kökeni olan özel mülkiyetçiliğin ilk ortaya çıktığı tarihsel evreden sonra yabancılaşma hızla gelişti. Bu gelişim değil toplumları sınıflara bölmeyi, bir birey olarak insanı paramparça ederek, onun tinsel dünyasını tamamen onun karşıtı haline dönüştürdü. Özel mülkiyetçiliğin, bugüne kadarki gelişim evresini gözardı edip, yalnızca bugünün kapitalist toplumundan örnek verirsek bile, durum yeterince açıklığa kavuşacaktır. Çünkü, pornografi kavramı bu toplumsal yapı içersinde bugün bulunduğu düzeye ulaştı.

Sınırsız bir rekabet savaşının körüklediği kar hırsının hüküm sürdüğü bir toplumda insan, ya emek vermeden zengin olur ya da emeğinin kölesi olur. Bu iki kategorinin arasında duruyormuş gibi gözüken birey yada grup, aslında bu iki cepheden birine savrulma sürecini yaşamaktadır. Sonuçta iki insan tipi de kendine yabancılaşmış, günümüzün "çağdaş" insan tipidir.

Bu insan tipi özsel etkinliklerine yabancılaşmış, doğal olarak kendi cinselliğinin doğasına da yabancılaşmıştı. Yaşadığı toplumsal yapının ekonomik çarpıklığı ve buna bağlı olarak ortaya çıkan kültürel yozlaşma onun cinsellik anlayışının neredeyse tamamına hükmeder.

Pornografi, herşeyden önce görsel bir imge bombardımanıdır. Günümüz insanının en çok bastırılmış ve bu bastırılmışlığın en çok ayyuka çıkmış olduğu arzulara saldırır. Bir görsel şov karşısında insanların salya sümük dona kaldığı başka bir alan muhtemelen yoktur. Kendi yabancılaşmışlığı dışında, sistemin de özel olarak pompaladığı erotizm ve cinsellik karşısında bu doğaldır. İnsanın, kendi varlığının en özsel edimlerinden biri olan cinsellik, doğal olarak onun kendisini en çok varetmeye çalıştığı ve bu alanda en çok özgür olma hakkına sahip olduğu düşündürtülen desarj aracına dönüştürülmüştür artık. Orgazmdan alınan hazzın tamamen metalaştığı bugün, bu hazza yeniden ve yine yeniden sahip olma arzusu pornografinin bir pazar olarak beslendiği yaşam zeminidir.

Kendi benliğine yabancılaşma, dolaysız olarak tenine de yabancılaşmayı getirir. Pornografi bu yabancılaşmayı doğrulamanın dışında bunu teşvik eder. Çünkü bedenlerin sınırsız bir "özgürlük" ve "rahatlık" içinde birleşmesini izleyen kitleler için pornografi, onlara "insan" olduklarını hatırlatan ve uyaran bir sinyal sistemidir. Zil sesinin yiyeceği çağrıştırması gibi!

Bu aşamada pornografi artık, kitlelerin özlemi ve özlemlerin ifadesi olmuştur. Çünkü insan için cinsellik onun doğasında vardır. Sonuçta bu etkinlik onun dolaysız özgürlük alanıdır, en azından böyle "olmalıdır". Bir tarafta düzenin bilinçli bir propagandası olan cinsellik, diğer tarafta toplumsal etik yargılarının yasaklanıp bastırdığı yine cinsellik. Bu iki çelişkinin beyinlerdeki yansıması ise, cinsel yönlendirmeye tam bir uyum ve ona ulaşma çabası, diğer taraftan ise yasakları delmek ve yine ona ulaşma arzusu. Cinsellik alanında bu iki genel bileşenin yönlendirdiği insan, amacı gereği "sınır" tanımayacaktır. Etik değerler ve estetik yasalar yalnızca iman tazelemek için vardır artık.

-Tatminsiz çağın "tatminkar" pazarı

İşte tam bu sayede pornografi sektörü bugün dünya üzerindeki en gelecek vadeden piyasalardan biri haline gelebilmiştir. Bu piyasada bir yılda dönen para miktarı, gelişkin birkaç ülkenin yıllık askeri harcamaları toplamını oldukça aşmaktadır. Bu piyasının büyümesindeki bir diğer bileşen ise doğal olarak tekellerin, geleceği parlak bu sektörü gözden kaçırmamalarıdır.

Artık sektör durumundaki pornografi, bir pazar piyasasının kurallarına göre üretilecektir. Ve bu üretimin temel nesnesi olan insan teni, bütünüyle çok basit bir meta durumuna indirgenmiştir. Böyle olması da zorunludur. Çünkü kapitalist toplumlardaki tüm pazar piyasaları için geçerli temel kural burada da kendini gösterir; Ekonomiklik prensibi. Yani ucuz hammadde ve ucuz iş gücü. Kullanım dayanımı ve çeşitliliği itibariyle insan bedeni, tam bir ucuz hammadde materyalidir. İkinci olarakta, bu işe "gönüllü" insan sayısının çokluğu ise patronların diledikleri en ucuz ücretle "ağır" iş koşullarında diledikleri kadar insanı çalıştırabilme kolaylığı. Bu söylenenler içersinde ironi aramak hata olur. İşin gerçeği tastamam bu durumdadır.

"Özgür" olma hakkını sonuna dek kullanmak için, araçta sınır tanımayan talep sahibi karşısında hiç şüphesiz üreticide bu sınırsız arzuların "biraz olsun" karşılığını verebilmek amacıyla elinden gelen "kolaylığı" gösterir ve tüm "yaratıcılığını" seferber eder. Ve bu karşılıklı arz-talep yoğunlaşması içinde akıl almaz iğrençlikler belirir. Ve burada da sınır yoktur. İnsan bedeninin bu kadar metalaştırılıp aşağılandığı başka bir sektör olmasa gerek. Metalaşan ve basite indirgenen yalnızca bedenler değildir. Aşk, sevgi, arzu, tutku, yani insanı algı ve tasarım adına ne varsa bir psikolojik travmanın sapkınlığı olan ürünler, insanlara hayallerinin ve arzularının ifadesi ve tatmin aracı olarak sunulmaktadır. Bu hummalı çalışmanın nihayi amacı da, insanların cinsel yaşamlarına "renk" katmaktır.

Metalaşmanın doğrudan bir sonucuda, haz duyumunun nesnesini, bir film ekranında ya da dergi yapraklarında bulmasıdır. Duyumların öznelden nesnele doğru olan bu geçişi, cinsel arzulamanın doğasını çarpıtır. Çünkü özne, nesnesinin "yerinde" olmak istemektedir. Halbuki tüm duyumsal ve psişik faaliyet nesneden özneye giden bir yol çizer. Duyum algısının bu şekilde çarptırılması, insani algıyı hayvansal güdüden ayıran tasarımlama yeteneğinde de bir deformasyon ve yozlaşmaya sebep olur. Sonuçta insani yön körelir.

Görsel boyutunun ön planda oluşu nedeniyle pornografide sanattan söz edilebilir mi?

-Pornografi "sanatı"

Herşeyden önce sanat, nesnel gerçeğin yani doğanın, insan imgeleminde bir yeniden üretimidir. Bu yalnızca doğadan alınan işitsel ya da görsel tasarımın üretimi değil, en genel anlamıyla her varlık sürecinin yeniden üretimidir. Bu üretim, ilkin imgesel oluşu nedeniyle birebir değil, çoğu zaman model olarak özün çarpıtılıp değiştirilmesiyle ortaya çıkar. İnsan usunun sınırsız derinliği karşısında bu sonuç normaldir. Her ne kadar çarpıtılma söz konusu olsa bile, o çarpıtma aslında doğal olanın bir dışa vurumudur. Son tahlilde kendi doğallığı içinde sayılmalıdır.

Tüm sanatsal üretim, kavramları her ne kadar insan usunda işlenip boyutlandırılsa da, somut verilerini ilkin doğadan alır. Bu sayede doğal "olmayanı" kavramlaştırıp üretebilir. Sonuçta doğadan alınan tasarımlar oluşu itibarı ile daima estetik yasaları içersinde gerçekleştirilen bir üretim olmaktadır/olmalıdır. Sanat-saçmalık ayrımının kriteri de ancak cevabını burada bulabilir. Tabii ki bu, üretilen her ne olursa olsun, bir estetik yasaya uyacağı anlamına gelmez. Bu kriterin somut ifadelenişi ise, üretilen nesnenin, doğallığı çağrıştırıp çağrıştırmadığı olabilir/olmalıdır.

Pornografinin sanatla olan bağını, bu çerçevre içersinde değerlendirmeye çalışırsak, sonuç pek de iç açısı görünmez. Fakat erotizm burada pornografiden ayırmak gerekir. Cinselliğin, estetik bir ifadesi olarak erotizm, kabul edilebilir hiç şüphesiz. Fakat erotizmi hangi düzeye ulaştığında bu geçerliliğini yitireceğini burada örnekleyip tartışabilmenin pek imkanı yok. Masuk bir öpüşme sahnesi, derin bir erotizm içerebilir.

Peki pornografi, neyin estetik ifadesi ve üretimidir?

Hiç bir şeyin.

PORNOGRAFİ'NİN ORTA OYUNU

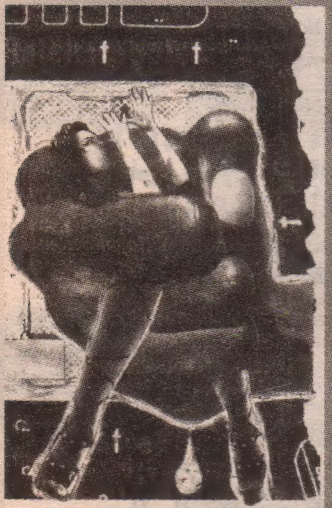

Turizmle ilgili; bu yıl beklenilenin çok altında bir faaliyet olduğu, yatak kapasitesinin halen % 80'inin boş olduğu, birçok yatırımcı ve işletmecinin iflasın eşiğine geldiğini anlatan karamsar bir ekonomi haberinde sereserpe yatmış üstsüz güneşlenen bir kadın fotoğrafının kullanılmasının mutlaka bir açıklaması vardır... Ama önemli olan açıklamalar değil ekonomi haberi ile böyle bir fotoğrafın aynı yerde buluşması..

Böyle buluşmalar artık her yerde var ve rutine, yani kabul edilen normlar arasına girdi... Çünkü bütün yayınlar artık kadın vücudunun üzerinden ağızlarının suyunu akıtarak bir tren gibi geçiyor ve kadının ticari kokusu uzun uzun ciğerlere çekiliyor.

Bu ahlaksızlık değil, yanlış bir davranış hiç değil. Aksine bütün bütün anlayışını paraya endekslemiş bu deforme sistemde yapılan en doğru şey bu. Bu anlayış büyük bir ciro vaat ediyor ve bu ciroyu da gerçekleştiriyor. Alıcısı olduğu sürece bu ucuz porno anlayış hep var olacak. Sistem içinde bir sorun yok. Alan memnun satan memnun.. Çünkü hepimiz ucuz bir porno estetiğine sahip olan bu sistemin oyuncusuyuz. Emmeye de geliriz gömmeye de. Çünkü ahlak artık metinlerden, geleneklerden, düşünürlerin vs. tanımlarının standartından çıkıp her insanın kendi ikiyüzlülüğüne göre tanımladığı bir kelime formatına girdi. Emilenin de kendine göre bir ahlak tanımı var, gömenin de... Modernizm denilen şeyin sunduğu nimetlerin özüne geldi iş. Yani iki hastalıklı tarafın birbirini yalamasına...

- T. Y. -

Akşamsefası

FEMİNAM SAHİBİNİN SESİ

ADEM'LE HAWWA'NIN, KENDİLERİNE YASAKLANAN MEYWEYİ YİYEREK SİNDİRİM SÜREÇLERİNİ BAŞLATMIŞ OLMALARI, ASLOLAN GÜNAHIN ANAL TATMİN YAŞAMIŞ OLMALARI YOLUYLA İŞLENDİĞİ KONUSUNDA ŞÜPHE UYANDIRIR.. TEOLOJİK YOLDAN PORNOGRAFİ LİTARATÜRÜNE GİREN ELMANIN, ŞEKİL İTİBARİYLE ANALİTEYİ TEMSİL ETMESİ OLASIDIR...

YILANIN FALLİK YAPISI; ÖNCELİKLE ŞEYTAN WE İDİ TANIMLAYARAK, ERKEĞE ULAŞIRKEN.. HAWWA'DAN GÖK, ADEM'İN YASAK OLANA KARŞI DİRENGSİZLİĞİNİ CİDDİYE ALIR.. YASAKTAN SORUMLU TUTULANIN ADEM OLDUĞUNU, YİNE FALLİK BİR SEMBOLLE İMA EDER GİBİDİR...

AĞACIN ÜREMEYİ TEMSİL ETTİĞİ BU WAROLUŞ ÖYKÜSÜNDE, KADIN CİNSELLİĞİNİN ÜREMEYE OLAN KATKISI DIŞINDA, BİR BAŞKA SEMBOLLE DESTEKLENMİYOR OLUŞU.. DÜŞÜNDÜRÜCÜDÜR...

NİHAYET ŞEYTAN, ÜREMEYE ENDEKSLENMİŞ KADIN WE ERKEĞİ, ÜRETİMİ TEHDİT EDEN YASAK MEYWENİN TADIYLA TANIŞTIRMIŞ.. TANRI'YA İSYAN ETMELERİNE NEDEN OLARAK, CENNETTEN KOVDURMUŞTUR...

ARTIK YASAK OLAN ŞEY KENDİNE SEMBOLİK TATMİN YÖNTEMLERİ BULACAKTIR

WERMEK.. HEM KARŞISINDAKİNİN, KENDİ ERKEKLİĞİNDEN ETKİLENİP, UYARAN OLARAK ALGILANMAK.. HEM DE KADIN OBJESİYLE BAŞLAYAN CİNSEL AKSİYONUN, GERÇEK TATMİNE ULAŞMASINI SAĞLAMAK ARALARINDA, KAĞINILMAZ BİR ZORUNLULUK OLARAK, YAKALARINA YAPIŞIR.. DÜNYA ÜZERİNDEKİ TÜM KADINLARIN HEP BİR AĞIZDAN WERECEKLERİ ONAY, BİR TEK ERKEĞİN, YILIŞIK GÜLÜM SEMESİ YANINDA, HİÇ BİR ANLAM İFADE EDEMEZ.. ÇÜNKÜ ONLAR, KADINA HER HANGİ BİR PORNOGRAFİK MALZEME OLARAK, UYARAN OBJE ANLAMINDA DAWRANIR.. TATMİN OLMAK İÇİN BİRBİRLERİNİ KULLANIRLAR!...

...ONLARI, AÇIK AÇIK EŞCİNSELLİKLERİNİ YAŞAMAKTAN ALIKOYAN "KADINLARA GEÇİREREK, SOKARAK, DÜZERECE KÖTÜ BİRŞEY YAPIYOR.. AŞAĞILIYOR OLDUKLARI MANTIKLARIDIR Kİ

ONLAR BİRBİRLERİNE BU TÜRDEN BİR KÖTÜLÜĞÜ YAPMAYACAK KADAR SIKI DOSTLARDIR!...

PORNOGRAFİK MALZEME WE YAYINLARIN, ÖNCELİKLE GÜNLÜK PRATİKLERİNİ ERK WE KASTRASYON BASKILARI ALTINDA YAŞAYA GELEN ERKEK TÜKETİMİNE SUNULMASI, BU BASKILARI BİR ÖLGÜDE HAFİFLETMESİ AÇISINDAN, İLAHİ BİR HİZMET GİBİ ALGILANMASINI SAĞLARKEN; BERİ YANDAN, ORTALIĞIN "ELMA ELMA" KOKMASINA NEDEN OLUR. SEX FİLMLERİNİN GÖSTERİLDİĞİ SİNEMALARDA BİR ARADA BULUNABİLMELERİNDEKİ.. EVLERDE TOPLAŞIP, PORNO KASET İZLEYEBİLMELERİNDEKİ.. DERGİ, FOTOĞRAF GİBİ MATERYALLERİNİ DEĞİŞ TOKUŞ EDEBİLMELERİNDEKİ GERÇEK; TOPLUCA KIŞKIRTMAKTAN GERİ KALMADIKLARI CİNSELLİKLERİNİ, HER HANGİ BİR PORNOGRAFİK YAYIN ARACILIĞIYLA BİR ARADA YAŞAMA ARZULARINDA GİZLİDİR..

UYARICI OBJE'NİN YERİNE, HEMEN HERŞEYİ KOYABİLEN CİNSELLİKLERİ, TATMİN ARACI OLARAK, BİRBİRLERİNİN TANIKLIĞINDAN ÖTE HİÇ BİR ŞEYE İHTİYAÇ DUYMAZ.

...KADINLARLA YAŞADIKLARI CİNSEL DENEYİMLERİ BİRBİRLERİNE ANLATMA ARZULARI; HEM KARŞISINDAKİ ERKEĞE, KENDİSİNİN DE BİR ERKEK OLDUĞUNUN MESAJINI

"BEN CEM"

Akşamsefası

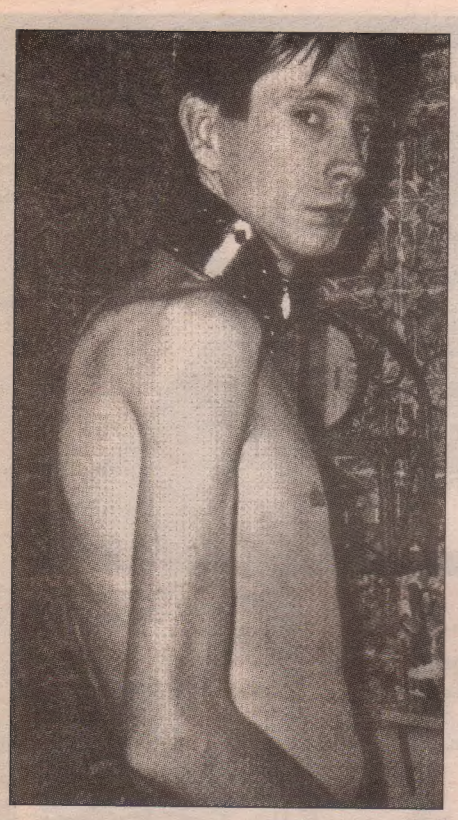

SÜPER MAZOŞIST BOB FLANAGAN

EBRU Y.

Kendisini süpermene benzetiyor süpermazoşist Bob Flanagan. Bazı özel güçlere ve "normal" olarak adlandırdığı insanlardan farklı kabiliyetlere sahip olduğunu ve genetik hastalığı ile devamlı bir savaş halinde olduğundan hastalığa hastalıkla karşılık vermeyi öğrendiğini belirtiyor.

Doğrusu Flanagan'ın sadomazoşist hayatını birebir anlatan bu resimlerle dolu kitaba ilk göz attığımda şaşırmadım ve garipsemedim diyemem. Tüm fotoğraflar hayal edebileceğimin ötesinde bir acıyı sergiliyordu sanki. Sonra kitabı okumak isteği belirdi içimde. Flanagan'ı anlamak istedim. Anlarsam belki de onu garipsemeyeceğimi düşündüm. Belki de bu isteğin altında bir sempati yatıyordu.

Bir adam düşünün; ilk sadomazoşist eylemini belki de bilinçsizce yedi yaşında evde yalnız olduğu bir sırada, kendisini bir battaniyeye sararak mumyalıyor ve nefes alamayıncaya kadar bekliyor. Yine aynı yaşlarda kuzeni ile efendi/köle oyunları oynuyor ve kuzeninden kendisini daha sert kırbaçlamasını istiyor. Daha ileri yaşlarda bilinçli Sadomazoşist eylemleri arasına penisini ve testislerini alçılamayı, kendini tavana asmayı, küçücük yerlere kapatmayı ve vücudunun her yerini iğnelerle delmeyi katıyor ve tüm bunları sanata dönüştürüp sergilemeyi başarıyor.

Ayrıca şiir yazıp, yapmacıktan uzak ve iyi kalpli bir insan portresi sergiliyor. 14 yıldır aynı partner ile heteroseksüel bir ilişki yaşıyor ve düzenli bir ev hayatını paylaşıyor . Cystic fibrosis ismli bir hastlıkla beraber yaşamaya çalışıyor. Sinemaya, alışverişe gidiyor ve dostlarını ziyaret ediyor.

Flanagan'ın doğuştan cystic fibrosis hastalığı var. Ve kendi ifadesine göre bu hastalığın sadomazoşist olmasına büyük katkıları var. Bu hastalık; vücudun normalden fazla mukoza üretmesinden ibaret. Fakat Flanagan hayatının büyük bir bölümünü bu yüzden hastanede geçirmek zorunda kalır. Tedaviler sırasında acı dolu anlar yaşar fakat bu acı çekişler esnasında ailesinin daha çok ilgi ve sevgi gösterdiğini keşfettikten sonra çekiği tüm acılar zevke dönüşür.

Örneğin; doktorlar ciğerlerinde biriken fazla mukozayı almak amacıyla kendisine bir takım iğneler batırır bu esnada kıpırdamaması gerektiğinden kendisini yatağa bağladıkları sırada etraftan gördüğü yoğun ilgi ve sevgi çok hoşuna gider ve çok küçük yaşlarda acıdan zevk almayı öğrenir.

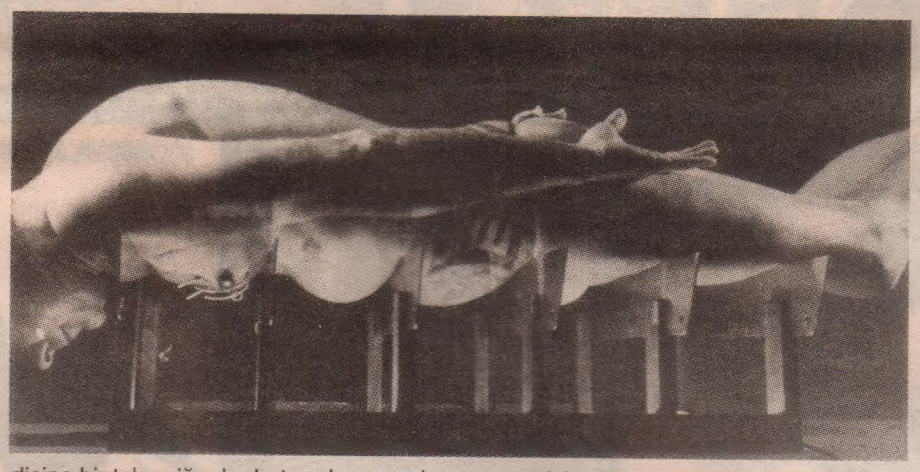

Flanagan kendisini Üsa'ya benzetiyor ve acı çekmenin bir tür azizlik olduğunu düşünüyor. Kendi çektiği acıyı Üsa'nın çarmıh üzerindeki acılarıyla eşleştiriyor.

Ve bir tür günahtan arınma olarak görüyor acı çekmeyi. Belki de tüm bunların kaynağı kendine sürekli acılar veren, okula gitmesini engelleyen hastalığı ile başa çıkabilmenin o kuvvetli isteğinden başka bir şey değildi.

Epey uzun bir süre bu aktivitelerini ve hislerini gizleyen Flanagan bunun kendisini mutlu etmediğini aksine suçlu hissettirdiğini anlayanca hayata ve insanlara karşı açık ve net olur. Hatta bu aktivitelerini sanat adına sürdürür. Video filmler çeker, müzik yapar, kitaplar yazar, sergiler açar, ve sadomazoşist performaslarını ve tattığı cinsel uyarılmayı sergileyerek ve anlatır.

Her denemesi yeni bir keşiftir Flanagan için. Her yeni deneyde sınırlarını araştırır, zorlar ve aldığı cinsel hazzı doruklara çıkarır.

Flanagan'ın zamanında henüz günümüzün modern sadomazoşist eylemlerinde kullanılan aletler icad edilmemiş olduğu için hayal gücüne uygun düşen çekiç, uhu tabancası, çivi, kırbaç, kelepçe, kemer, mandal, ağırlık vb. nesneler kullanır.

14 yıldır birlikte olduğu partneri Sheree Rose'un da kendisiyle aynı heyecanları paylaşması belki de en büyük şanstı Flanagan için. Ne de olsa sevdiği ve güvendiği bir insanla ortak zevklerinin olması, yeniliklere aynı derece de açık olmak istedikleri ve hayal ettikleri hayatta daha mutlu olmalarını sağlar. Rose ile birlikte hiçbir gizlilik, güvensizlik ve utanç olmadan sadomazoşizm dünyasında her gece sabahlara kadar fantastik yolculuklara çıkıp bundan müthiş bir cinsel haz alırlar. Ruhsal ve bedensel olarak tatmin olan Flanagan ve Rose birlikte ve ayrı ayrı pek çok sanat performansına imza atmışlardır.

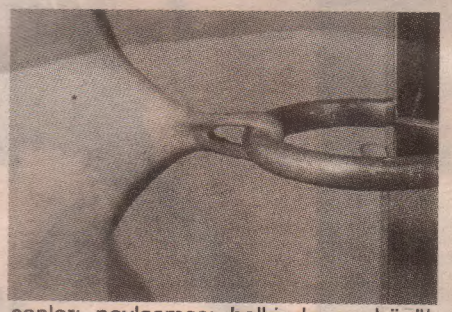

Flanagan denediği aktiviteleri hiçbir zaman sapkınlık olarak görmez. Sadomazoşizm de sapkınlık partnerinin "dur" emrine uyulmadığı an devreye girer. Esas "dur" uyarısından sonra yapılan eylemlerin sonucu acı verici olarak kabul edilir. "Dur" noktasında zevk biter ve acı başlar. Asıl anormallik işte budur sadomazoşistlere göre. Onlar için acı beklenen ve planlanan acıdır sadece. Kurgulanmış acının dışında gerçekleşecek olan acı , zevk vermeyen gerçek bir acıdır.

1960'lı yıllarda bu hastalığa yakalananların arasında en uzun yaşayan, istisna hastalardan bir olan Flanagan geçtiğimiz yıllarda hayata veda etmiştir.

Bob Flanagan ile yapılmış geniş röportajları önümüzdeki sayılarda yayınlayacağız.

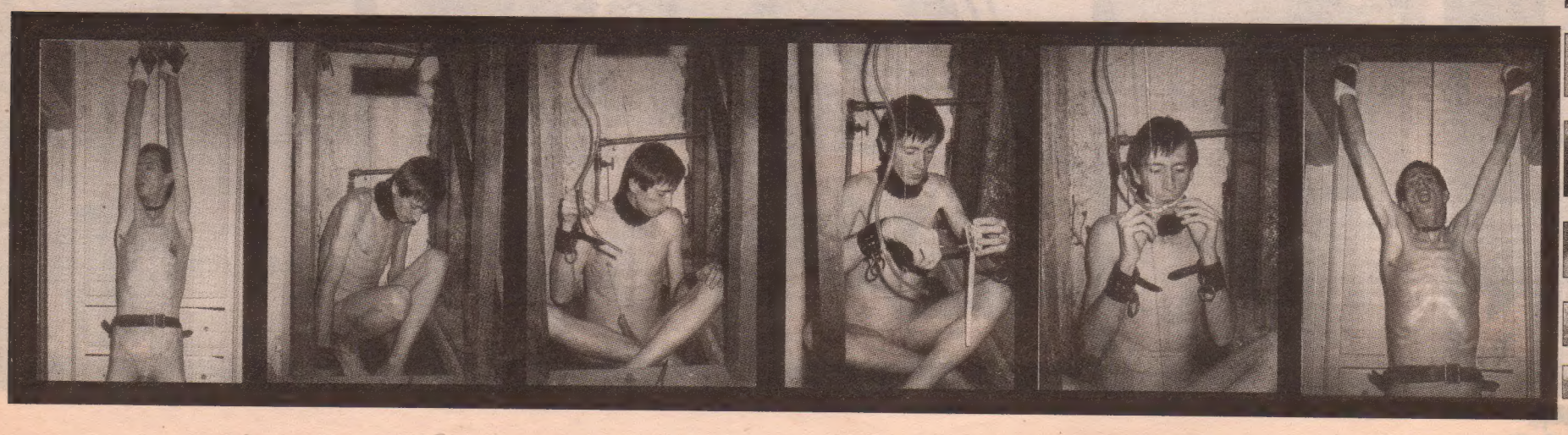

ŞİMDİ TAM ZAMANI

KOMŞULAR BALKONLARA ÇIKMIŞLARDIR

Klak

ZEVK

HER AN BENİ GÖREBİLİRLER

EĞER BENİ ÇIRILÇIPLAK BAHÇEYE ÇIKIP

Aybars GÜRLÜ

SIÇTIĞIMI GÖRSELER KİM BİLİR NE BÜYÜK BİR REZALET OLURDU...

TANRIM!...

NE MÜHTEŞEM

BİR DUYGU BU...

HER AN GÖRÜLEBİLİRİM

EĞER YAKALANMIŞ OLSAYDIM NE KORKUNÇ ŞEYLERE MARUZ KALIRDIM KİM BİLİR!

SÜPER MAZOŞİSTİM BEN!

(Bob Flanagan'ın bir anısı)

BİTTİ

AKLIMA TAKILANLAR

EBRU Y.

ALİCE'İN GÜCÜ

CARROLL'IN KALEMİNDEN ALİCE

İlk porno yıldızı belki de Alice'ti. Çocukların gönlüne taht kuran bu sevimli karakterin gizli kalmış Pedofilinin (sübyancılığın) desifresinde ve imlgelenmesinde kullanılmış olabileceği kimin aklına gelirdi? Köpeğini aramaya çıkmış küçük ve sevimli bir kızın, tavşan deliğine düşmesiyle başlayan fantastik, inanılmaz ve bir o kadar da muhteşem olan o dünyaya yolculuğu hiç masum değildi belki de.

Lewis Carroll takma adını kullanan Charles Dodgson'ın masum bir yazardan gizli bir sübyancı ve çapkın bir karaktere dönüşmesi Anthony Goldschmidt isimli parlak bir üniversite öğrencisi ile akıllarda kalmıştır.

1862 yılında bir arkadaşının kızı olan Alice Liddell'dan etkilenerek yazdığı "Alice Harikalar Diyarında" aslında Alice ve kardeşlerine anlatılan bir hikayeydi ve Alice'in özel isteği üzerine sadece Alice için yazılmıştı. Fakat romancı Henry Kingsley kitabı görünce ve mutlaka basılması gerektiğini söyledi ve Carroll kitabı basmak üzere elden geçirdi.

Goldschmidt, Carroll'u "küçük kızlara olan ilgisi, kendi izolasyonu ve hayatında hiç yeri olmayan erişkin bağlantıları" ile deşifre etmiştir. Ve çıkardığı sonuç Carroll'un aslında bir peri masalı yazarı değil de sadece bu örtüye bürünmüş gizli bir sübyancı olduğudur.

Goldschmidt bu görüşlerine 4 sayfalık "Alice Harikalar Diyarında-Psikanalizi" başlıklı bir makalesinde yer vermiştir. Goldschmidt'in teorisi, Alice Harikalar Diyarında'nın ilk bölümünün aslında Carroll'un bilinçaltından gelen gizli bir mesaj olduğunu ileri sürer. Bu bölümdeki olaylar, modern psikanalizin ışığı altında yazarın bilinçaltını ve kişiliğini

LEWIS CARROLL TARAFINDAN FOTOĞRAFI ÇEKİLEN GERÇEK ALICE LIDDELL

deşifre eden imgeler ve semboller içerir.

Örneğin; küçük ve masum kahraman Alice'in tavşan deliğinden düşmesi; penisin penetrasyonunu, koridoru çevreleyen kapılar; kadın cinsel organını ve Alice'in büyük kapı yerine küçük kapıyı seçmesi; kadınlığı reddedip küçük bir kız kalma isteğini sembolize eder Goldscmidt'e göre.

Carroll'un çocuklara olan ilgisinin genel çocuk sevgisinden kaynaklandığını ve fiziksel ilgiden çok masumane duygusal bir ilgide temellendiği fikrine inanmak iki *gerçek* yüzünde zordur. Birincisi; Carroll küçük erkek çocuklarından nefret ediyordu ikincisi ise; Carroll'un arkadaşlıkları, çocukluk döneminin kapanması ile birlikte sona ermişti.

Goldschmidt'in bu iki *gerçeği*'nin ne kadar doğru veya aldatıcı kavramlar olduğuna dair herhangi bir kanıt olmamasına rağmen günümüzde hala onun fikirleri biyografi yazarları tarafından tekrarlanmaktadır.

1933 yılında Goldschmidt'in çıkarımlarını reddetmek için bulunmuş herhangi bir kanıt yoktu. Böylece onun yeni ufuklar açan makalesi, Carroll mitini, bomboş seksüel hayatının küçük kızlara adanması hastalığına dönüştürdü.

Toplumdan gelen tepkilere rağmen, bu makaledeki iddiaların gerçek olabilme olasılığı bile hatırı sayılabilir bir görüştü. Başka bir görüş ise Goldschmidt'in makalesinin sadece bir şaka olabileceği doğrultusunda idi ki eğer bu bir şaka ise "en iyi şakalardan biriydi"

Bir şaka ya da değil bu makale, Carrol'un psikanalistler tarafından parçalara bölünmeden, bir bütün olarak yutulmasını sağladı. Hatta kitabın analizinden sonra Alice karakterinin bir penisi sembolize ettiğini bile iddia ettiler. Zaten her halikarda çocuklar için sakıncalıydı kitap.

Aynı zamanda bir fotoğrafçı olan Carrol küçük kız çocuklarının (çıplak) fotoğraflarını çekme bahanesi ile ailelerle samimi olup sınıf atlamayı severdi. Fakat daha sonraları. Alice'in ailesi Carroll'un kızlarına olan sürekli yakın ilgisinden hoşlanmadığını iyice belirtti ve 1880 yılında çıplak kız çocuğu merakı ufak çapta bir skandala neden olunca birdenbire fotoğraf çekmeyi bıraktı Carroll.

Bazıları Carroll'un erişkin kadınlara olan nefretini dile getirdiğini söyledi. "Lewis Carroll duygusal bir çocuk seviyesinde kalmıştır. Kendi erişkin, erkeksi karakterinden hoşnut olmayıp kendini küçük macera perest bir kız çocuğuna dönüştürmüştür" görüşleri hakimdi.

Kimine göre, Carroll erişkin kadınlardan korktuğu için çocuklara yaklaşmıştır. Gerçekten de, Carrol'un bilinen bir aşk ve cinsel hayatı hiç olmamıştır, hiç evlenmemiştir. Ve kız çocuklarına yönelik fiziksel tarafı ağır basmayan dikizci ve gözlemci yönü gelişmiş bir ilgi duymuştur.

Başka bir görüş ise; Carroll'un ailenin en büyük çocuğu olduğundan dolayı annesinin gözünde önem taşıyan kardeşlerini kıskanıp onlar hakkında yamyamsal fantaziler ürettiğiydi. Hatta kitapta Alice'in yemek esnasında birbiri ardına yediği yemeklerin Alice'in yemek istediği çocukları sembolize ettiği dile getirildi. Fakat Carroll'un hakkında ortaya atılan bu iddiaların hiç biri kanıtlanamadan sadece birer fikir olarak kaldılar. Ta ki 1945 yılında ilk biyografisi yayınlanana kadar. Bu biyografi Carroll'un gizli bir sübyancı olduğu görüşünü nezaketle ama vurgulayarak ele alıyordu.

Bu biyografinin yazarı zeki bir gözlemci ve başarılı bir edebi karakter olan Florence Becker Lennon'du. Elinde olan kıt bilgilerle Carroll'u "tarafsız olarak analiz edilmemiş, saygısız dünyanın en son azizi" olarak tanımladı. Carroll'ın dünyasında çocukluğun büyük bir önemi vardı, erişkinlerin ve erkeklerin dünyasına yer yoktu. Aksine erişkin hayatı reddetme vardır O'nun eserlerinde. Kendisine Carroll'un ailesi tarafından verilmeyen bilgilere rağmen araştırmasını tamamlayarak Carroll'u bir günah keçisi durumundan çıkartarak tarafsızca ele aldı ve bu fantastik ama, arap saçına dönüştürülmüş yazarı inanılası bir insan haline getirdi, sevapları ve günahlarıyla bir Peter Pan yarattı Carroll'dan. Ulaştığı sonuç ise Carroll'un bir erişkin aşk hayatına sahip olmadığı ve eserlerinde erişkin duygusunu yansıtamadığıydı . O sadece küçük kızları seven bir adamdı.

Lennon, Carroll'un diğer kitaplarını ve şiirlerini incelediğinde doğal olarak erişkin sevgisine rastlamadı. Kendi küçük dünyasında sıkışıp kalmış ebedi bir çocuk erişkin tutkusunu nasıl yansıtabilirdi ki? Bir Peter Pan seksüel aşkı tanımlayabilir miydi?

Carroll'un eserleri olgunlaşmamış bir aklın eseri olan mürekkep lekeleriydi sadece. Ve eğer hayat bu kadar basit olabilseydi en iyi eser en samimi olanı olurdu.

*****

e-mail: castlerock11@hotmail.com

BU SENİN SUÇUN DEĞİLDİ BEBEĞİM...

T. YÜKSEL

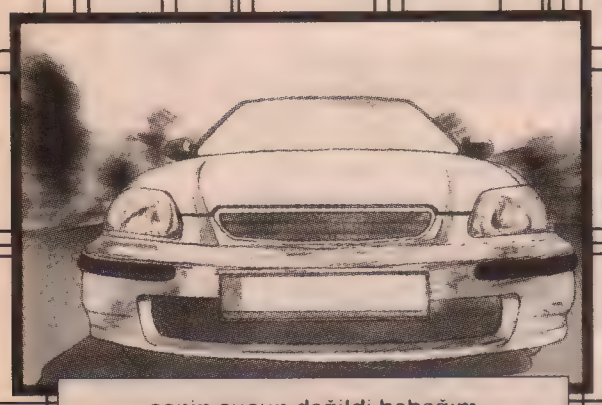

senin suçun değildi bebeğim

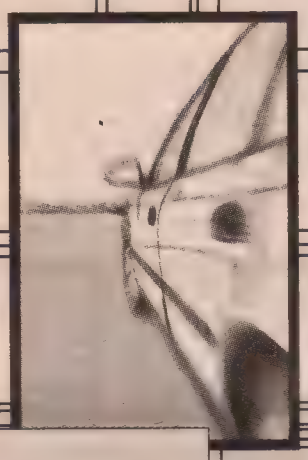

bütün bir yıl
bu tatil için yaptığın
planları biliyorum

işlerini ayarlama. tatil
yerini belirleme. zamanlama.
rezevasyon. bütün bunları ince
ince hesaplamıştın...

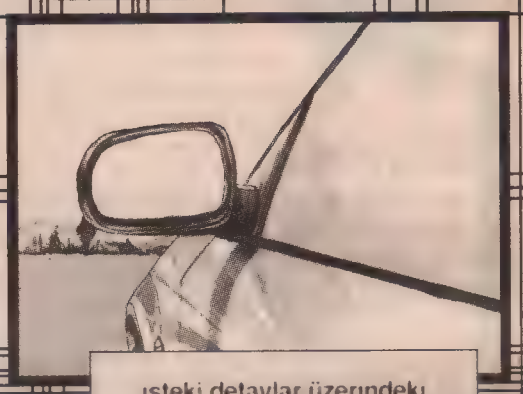

ışteki detaylar üzerindeki
üstünlüğünü ve başarını
burada da ortaya koymuştun

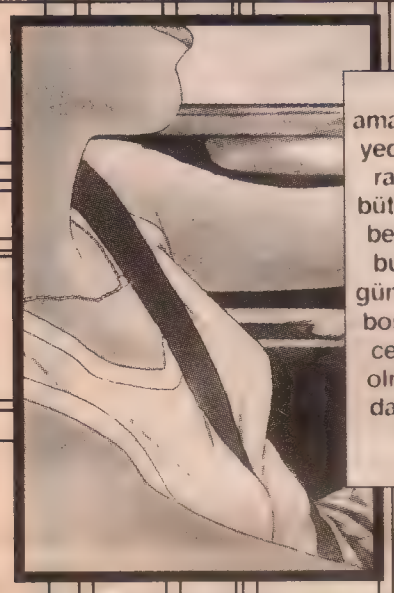

ama seni heyecanlandıran şeyin
bütün bir yıl beklediğin
bu onbeş günlük başıboş geçireceğin tatil
olmadığını da bılıyordum

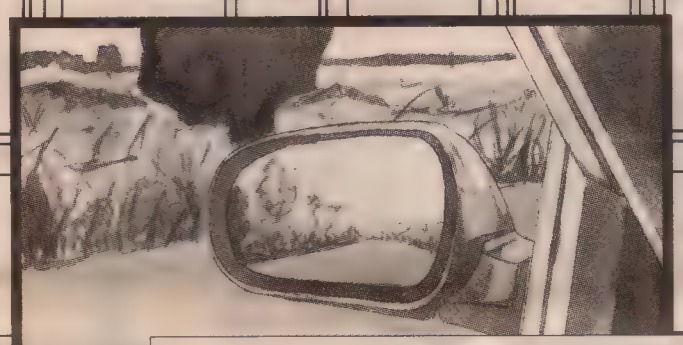

seni asıl heyecanlandıracak olan. arabanla yılan
gıbı kıvrılan o yollar üzerinde tatile giderken

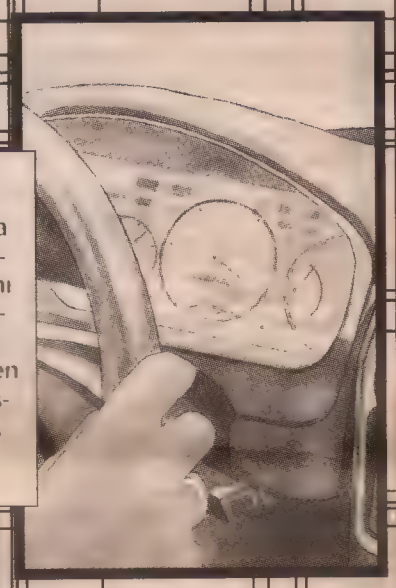

dıkız aynasında
ardında bıraktığın gün batımını
izlerken ve arabanın kadranı
200'ü gösterirken
yapacağın masturbasyondu...

herşey planladığın. kurguladığın gibıydı.. gün batımı. sürat
ve ellerinin rutin hareketleri...

başlamıştı bütün bir
yıl beklenilen an.
belli noktadan çıkıp
dalga dalga bedeni
saran haz...

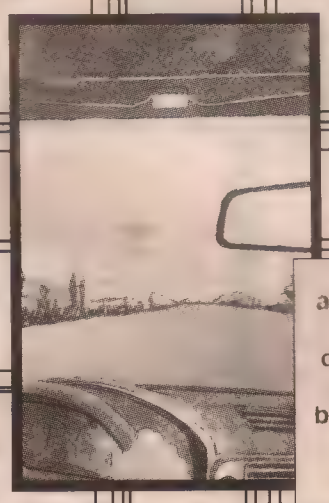

. ve kelebeğin bıraktığı sarı lekenin rüzgarın
etkisiyle cama yayılırken senin bütün
heyecanını alıp götüreceğini...

ama nereden bilebilirdin ki: tam zevk
dalgalarının üzerinde
sörf yaparken mınık
bir kelebeğin arabanın
ön camına çarpıp
yapışacağını

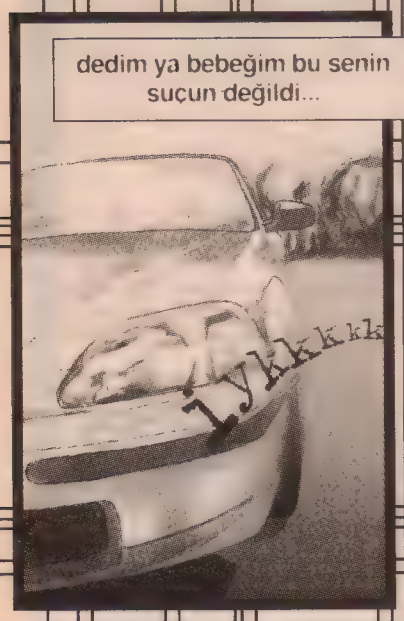

dedim ya bebeğim bu senin
suçun değildi...

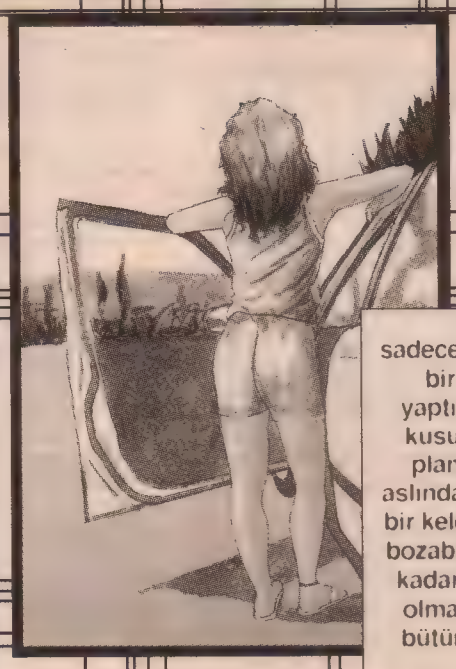

sadece bütün
bir yıl
yaptığın o
kusursuz
planının
aslında minik
bir kelebeğin
bozabileceği
kadar zayıf
olmasıydı
bütün suç

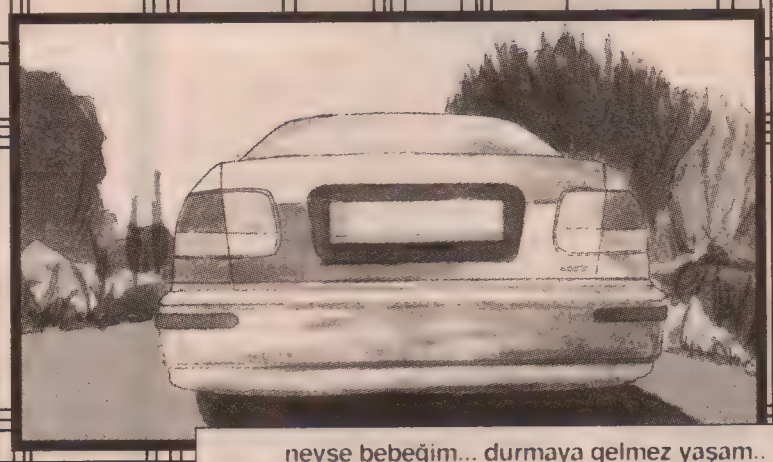

neyse bebeğim... durmaya gelmez yaşam..
devam yola yeni kurgulara ve fantezilere doğru

PORNO ARTIK AYAĞA DÜŞTÜ

Sizler hiç sinema'da, kahvede veya sadece porno film oynatan yerlerde seks filmi seyrettiniz mi? Mesela bizim zamanımızda sinemada seks filmi seyretmen için önce sinemaya girerken hiç kimseye çaktırmadan, bir tanıdık görmeden girmen lazım. Filmi seyretmek için daha ilk matineden itibaren sinemada sıraya girersin(sene 1970 ler) Bütün zahmet sinemada oynayan film arasında gösterilen o zamanın tabiriyle (PARÇA) porno filmi seyretmek için. Hadi içeri girdiniz. Bir gün evvelden belki de bir haftalık pis kokular var sinemada. Bir de yeni girenlerin ter kokuları, ayak kokuları işte bütün bunlara rağmen bizler o 3 veya 5 dakikalık film için nelere katlanıyoruz durun daha bitmedi içerde sizleri neler bekliyor bilemezsiniz. Yerinize otururken çok dikkatli olmalısınız çünkü oturduğunuz yere bir başkası ziyan olmuş bir meni attırmış olabilir. Hadi o olmadı diyelim. Film oynarken her taraftan koltuk gıcırtısı sesleri anlayın ki herkes çalışmaya başlamıştır. O andan itibaren arkanızdaki kişilerden sizin çeketinize veya ensenize bir kaç damla sıvı gelebilir. Hadi bu da olmadı yanınıza bir hötöref oturmuş olabilir başlar sizin aletinize saldırmaya, müsade ederseniz sizi eliyle boşaltabilir. Ha bu arada sizi en rahatsız eden de sinemada yer gösteren şahıs var ya iki de bir fenerini yakar mastürbasyon veya başka bir şey yapanları yakalamaya çalışır o bile size ayrı bir zevk verebilir. Bütün bunlara rağmen sinemada film arasında gösterilen o parça için sinemaya ilk matinede gene gidilir, son matinada çıkılırdı. Sinemada hiç bir hareket yapmadıysan doğru eve banyoya gidilir. Hem yıkanır hem de o parça hayal edilir işte o an filmin baş kahramanı sen olursun ve başlarsın mastürbasyona. Bir rahatlarsın ki sormayın dünyanın en mutlu kişisi sensindir. Bir film parasına o paraçada ki artisti veya o an hayal ettiğin kişiyi halletmişsindir.

Gelelim kahvede seyredilen porno filmlere o sinemadaki gibi zevkli değildir. Çünkü karanlık değildir kahveler. Onun için kahvede hiç hareket yapamazsın, sadece seyredersin. Kahve de ki seyretmek biraz pahalıdır. Diyelimki çay 50 kuruş filmli bir kahve ise 5 TL. dir yani10 çay parasına seyredersiniz. Ama sadece seyredersiniz. Ondan sonrası size kalmış nerede indirirsiniz o bilinmez. Yalnız kahvede babanıza veya abinize yakalanma riski daha fazladır. Onun için pek tercih edilmezdi. Çünkü bizler genellikle belli saatlerde evimiz de olurduk. O saatlerde gelmedik mi bizleri ararlardı yakalandık mı yanardık. Rezil olduğuna mı yanarsın dayak yediğine mi bizler ne yapacaktık bu kalkanı nerede indirecektik hiç soran yoktu. Babalarımız rahattı çünkü onları evde bekleyen var dı ya da biz gençler ne yapacaktık işte bu hiç umurlarında değildi. Bizler de filmi seyreder ya mastürbasyon yada paramız varsa Karaköy'e ya da Beyoğlu'nda ki o malum evlere giderdik. Ha o zamanlar ,şimdilerin içişleri bakanı olan, o zamanın asayiş ekipler müdürü olan Saadettin TANTAN fırtınası vardı bu gibi yerlerin tozunu dumanını attırıyordu. Hele oralarda Tantan'a yakalanmaya gör yandın. İşte bizler cinselliği böyle şartlar altında öğrendik sevgili gençler. Ya sizler şimdi Yok internetti yok CD kaset'ti Yok seks filmi oyanatan şifreli kanallardı inanın sizler çok rahatsınız. Ha bizler de arada sırada bakıyoruz gene nede olsa gençlikten geleri bir açlık var. Son olarak şunu söylüyorum biz seksi veya seks filmlerini çok heyacanlı yaşadık ve seyrettik. Hem sarsıla sarsıla hemde korka korka'da olsa her şey zamanında güzeldi. Herkese başarılar.

Bir ağabeyden gençlik anıları.

KIBRISLI MUALLA

Kıbrıs'lı genç adam sevdiği kadın (Mualla) tarafından aldatılır. Hem de aldattığı adam çevrede .bne olarak tanınmaktadır. Aldatıldığına mı üzülsün yoksa adamın .bneliğine mi. Yine de Mualla'yı kaybetmek istemez ve O'nu uyarır, adam hakkında bildiklerini anlatır. Hiçbirine inanmaz Mualla ve O'nunla evlemek isteğini söyler. Gerçekten de ne yapar ne eder evlenir O'nunla. Evlenmekle de kalmaz, ilk gecelerini videoya kaydederek eski sevgilisine verir: "Al bak .bne dediğin adama".

Bir kez daha yıkılır genç adam ama, artık elinde öç almak için bir fırsat vardır.

Porno film kopyalayıp satan birisine kaseti verir ve bu sayede gerdek gecesini binlerce kişi seyreder günümüze kadar. Hala İstanbul'da da el altından satılmaktadır Kıbrıs'lı Mualla'nın kaseti...

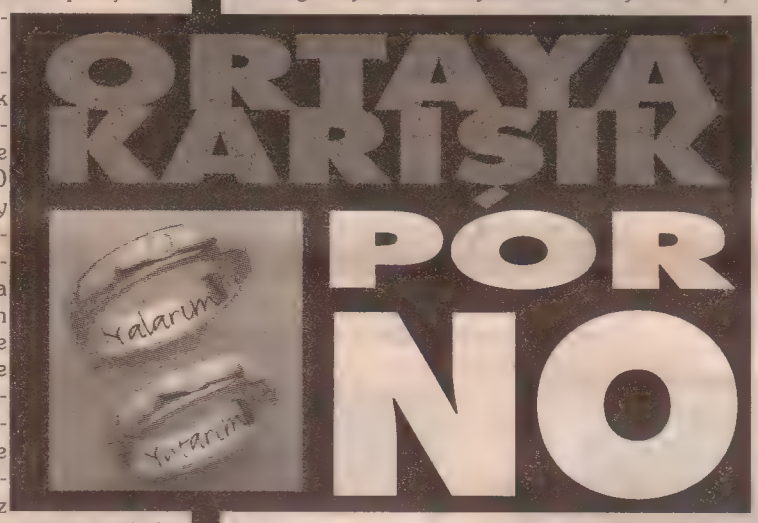

HAKSIZ ÇIKMANIN DAYANILMAZ AĞIRLIĞI

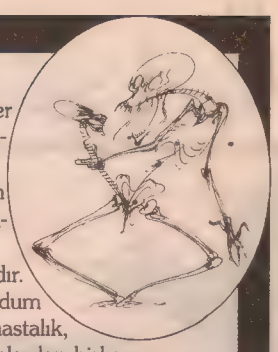

"Çiftleşme olayı ve o işe yarayan organlar aslında o kadar çirkindir ki eğer yüzün güzelliği, güdülerin gücü ve çiftleşenlerin süsleri olmasaydı insan soyu kısa zamanda tükenirdi."

Leonardo da Vinci'nin bu lafını okuyup da O'na hak vermemek mümkün mü? En çirkin organlardan biri ağız diğeri cinsel organlardır. İşin komik yanı ise insanlar en temel ihtiyaçlardan ikisini bu organlarla giderir.

Tüm bunlara rağmen pornoya olan ilgi da Vinci'yi de beni de haksız çıkartmaktadır. Haksız çıkmanın dayanılmaz ağırlığıyla "Neden pornoya bu kadar ilgi var?" diye sordum herkese. Eğitimsizlik, cinsel açlık, doyumsuzluk, merak, zevk, kapitalizm, para, güç, hastalık, şiddet, sapıklık, yenilik (!) arayışları vs. aldığım bazı yanıtlardı işte konuştuğum insanlardan birkaçı:

AYLİN ÇEVİK (Danışman Psikolog - İçkin Psikolojik Danışmanlık-0212 251 10 22)

Soru: Hard Porno niye bu kadar ilgi görüyor?

A.Ç.: Porno, her yaştan her kesimden ilgi görüyor. Çünkü birincil sürece, belli bir adrenalin yükselmesi gibi fiziksel katkısı var. Bu fiziksel boyut da heyecanı arttırıyor.

Porno, masum bir cinsel birleşmeyi göstermesinden ziyade şiddet içeriyor. Bu yüzden de ilgi görüyor. Çünkü insanlardaki şiddet dürtülerini çok açık bir şekilde motive ediyor. Yani kolaycı bir yöntem. İnsanlar oturdukları yerden, hiçbir riske girmeden hatta belki de günlük hayatta yapamacakları şeyleri rahatlıkla görebiliyorlar. Hem sosyal açıdan hem biyolojik açıdan hiç bir riske girmiyorlar. Bu noktada da ilgi çekici bir hale geliyor. Ayrıca doğal olarak cezbedici hale getiren şeylerden biri de sunum şekli. Artık günlük hayatımızın her noktsında zaten pornoyu görüyoruz. Ama gittikçe daha rahat satın alınabilecek noktaya geliyor. Mesela bilgisayar. Yani daha rahat bir tüketimi var bu işin. Orada da olayın cezbediciliği artıyor ve ucuzluyor. Hatta satıcıyı aradan çıkardığı için utananların işi kolaylaşıyor. Çünkü toplumda ayıp olarak görülüyor. Bu da işin paradoksal yönü.

Soru: Bu şekildeki bir cinsellik kimi bulaşıcı hastalıkları önlese bile ne tip hastalıklar doğurabilir?

A.Ç.: Bir kere kişiyi müthiş derecede hem psikolojik açıdan, hem cinsel açıdan pazifize ediyor. Birinci planda bu var. Çünkü orada kendi adına hiç bir yaratım, bir çaba, gereksinim yok. Ama bunu yaşamın bir parçası haline getirmiş bile olsalar illa ruh sağlığı bozuk insanlar diyemeyiz. Sadece kişiliklerinin gelişim noktasında zayıf kaldığını söyleyebiliriz..

Gelişimden kastım; düşünen, sorgulayan, cinselliğin doğallığı içerisinde yaşamaktan çok uzak kalmış insanlardır. Yani hayatın bu çok doğal parçası mekanik bir üretime geçmiştir artık. Ayrıca böyle bir olay cinslerin birbirini tanımasını da önler. Erkeğin kadına, kadının erkeğe bakış açısını daraltır. Karşı cins sadece becerilebilen bir insan olarak görülür. Bir diğer boyutu da kendi yaşamında kendi cinselliğini yaşamaya başladığı süreçte beklentilerinden çok farklı sonuçlar aldığı taktirde, hele hele bunlar olumsuz sonuçlarsa, kişi gittikçe röntgenci olur. Çünkü porno seyretmek de bir röntgenciliktir.

Hiç bir zaman sosyo-kültürel yapıları ya da ekonomik yapıları insanların bu tercihlerin de rol oynamaz. Yada bu insanlar hiç bir zaman ruh hastası değillerdir. Hepimiz pornoyu seyrederiz ama, hastalık derecesine getiren, yaşamın bir parçası haline gelmesinden kaynaklanmaktadır. Hayatın düzenin içerisinde yer almasıdır. Rahatsız edici olan, sorun yaratan budur.

Levent Yılmaz (Tiyatro Sanatçısı)

Hard Porno'nun bukadar gelişkin olmasının nedeni insanların cinselliğe olan açlığından ileri gelmiyor. Yani dikkat edilirse hard pornonun çok yaygın olduğu yerler ileri, kapitalist ülkeler. Ve bu hard pornonun çok yaygın olduğu yerlerdeki insanların gelir düzeyi yüksektir. Yani bu insanların önlerinde toplumsal ya da insani sorunlar gibi onları heyecanlandıracak birşey yoktur. Ve herşey çok plastik bir hale dönüşmüştür. Aşk ya da seks duygusallıktan kurtulduğu için çok plastik, çok sıradan bir iş haline gelmiş, had porno çok gelişmiştir. Hard porno cinsellik değil çünkü. Cinselliğin aşktan koparılmış, çok plastik giderekten vahşete dönüşen yanı cinselliğin. O nedenle kapitalizmin ciddi bir sorunu bu bence. Yani kapitalizm bu kadar vahşi olursa, insanları bu kadar ezerse ve de bir takım gelirli insanların da artık yapacak hiç birşeyleri yoksa yani sürü haline gelmişlerse, herşeyi devlet ya da kapitalistler hallediyorsa, insanlara yapacak mücadele edecek hiç birşey yoksa, kafaları apışaralarına sıkışıyor, o zaman da hard pornoya doğru gidiyorlar.

V. S. (Porno dergi ve kaset koleksiyoncusu)

Güzel olan şeyi paylaşmak, arkadaşlarına göstermek hoştur. Ayrıca evli olursan karınla değişik şeyler üretebilirsin, evli değilsen de aynı amaçla kullanabilirsin.

A.K. (Porno dergi satıcısı)

Abi niye ilgilendikleri beni hiç ilgilendirmiyor. Ama iyi ki ilgileniyorlar da ben de kazanıyorum.

Yılmaz Okumuş (Mizah Yazarı)

Tükenmez Kalem'in ilk yıllarında bir gün Gani Müjde "Arkadaşlar ben internete girdim" dedi. O yıllarda internet pek bilinmiyor, 3-5 kişide var. Hemen masada O'nun arkasında toplandık. Şık şık şık birkaç işlemden sonra Gani Müjde'nin ısrarla hard porno sitesine girmeye çalıştığını gördük. Hiç kimse o uzun bekleme süresince "haydi ya!' diyip ekranın başından ayrılmadı. Bunlardan biri de bendim tabii. Yani bir mizahçı olarak belki Woody Allen'in sitesine falan girebildik. Ama nedense hard pornoyu istedik ve yarım saat beklediğimizi anımsıyorum.

Mizah dergilerindeki boyutları için şöyle yargılarım var: Mikrop 100.000, Gırgır 400,000, Fırt 200,000, Çarşaf 50,000 satarken olamazdı bu. Türk sinemasında Yılmaz Güney filmlerinin kendi naifliğiyle kör-topal yürüdüğü dönemlerde olamazdı. Ama sinema ve mizah çuvalladığı zaman porno başladı. Mizah dergilerinde ilk Tekin Aral 1990'da yaptı. Oğuz Aral, kardeşine küstü, "Bizim sülaleden böyle birşey nasıl çıkar" diye. Adı da Horoz'du galiba. Ama, softtu.. Daha sonra Fırt'ın Yavrunuzun Sayfası gibi, bir kadının cinsel organının üzerine Miki Mause çizildi, falan-filan balonlar kondu. Yani çaktırmadan mizah suyuna bulandırılmış gibi.

"Ah Ne Adem Dilli Badem", "Civciv Çıkacak Kuş Çıkacak" gibi filmlere gittiğimi hatırlıyorum. 13-14 yaşlarındaydım. Kadının horlandığını gördüm. İyi bir şey mi öğrendim? Hayır.

Dursun Ali Sarıoğlu (Tiyatro Sanatçısı)

Hayata normal baktığımızda olmaması gerektiğini söylüyoruz ama, insanlar bunu yaptığına göre demek ki insanın gizli kalmış bir yanında bu tür özlemler var. Böyle şeyleri yapmak, yani fantezi dediğimiz şeylerin biraz aşırısıdır belki.

Yıldız Kaplan (lafa karışıyor)

Hayatımız cinsellik üzerine kurulu da o yüzden

Dursun Ali Sarıoğlu (Tiyatro Sanatçısı)

Hayatımız cinsellik üzerine kurulu deyip onu küçümseme. Bu bütün canlıların bir yanıdır. En temel iç güdüdür. Dolayısıyla bu komik, kötü olan bir şey değil ama, sapıklığa vardırılması kötü birşey. O da insanların bu konuda doyumsuz olmasından kaynaklanıyor. Yani insanlar seks konusunda özellikle bizim gibi geri kalmış ülkelerde açtır. Mesela ben altmış küsür yaşımdayım ama, hala bakıyorum kadına. Niye? Demek ki benim de bir tarafım eksik kalmış. Ayrıca madem yapılıyor demek ki insanlar seviyor bunu.

YEŞİLÇAM... SEKS... PORNO...

Henüz evimize televizyonun girmediği, dünya kupasını komşuda izlediğimiz, evde radyo tiyatrosu dinlediğimiz, Kemalettin Tuğcu ve Ömer Seyfettin okuduğumuz yıllar... Hemen her mahallede yazlık sinemaların olduğu Cüneyt Arkın'lı, Yılmaz Güney'li filmleri bahçe sinemalarında izlediğimiz günler... Ortaokul ikinci sınıftaydım yanılmıyorsam. Ders arasında kızlar tuvaletinin önündeki kalabalıktan lisede okuyan kızlardan birinin intihar girişiminde bulunduğunu öğreniyoruz. Okulun güzel kızlarından olan Ayşen, sevgilisinden hamile kaldığı için intihar girişiminde bulunmuş, ölmek istemişti. O'nu daha sonraki günlerde okulda görmedik. Yaşanan bütün dramlara rağmen hayat akıp gidiyordu.

Aradan yıllar geçti. İlkgençliğimi yaşadığım günlerde hayatımızın akışı da değişmeye başlıyordu yavaş yavaş. Bugünlerde özlemini daha çok çektiğimiz değerler, erdemler, yaşam biçimleri hayattan el çekmeye başlamışlardı birer birer. Tramvaylar, troleybüsler, bahçe içindeki evler, boş yeşil alanlar, çocukluk oyunlarımız; mendil kapmacalar, köşe kapmacalar, saklambaçlar ve aç kapıyı bezirganbaşılar, gazoz kapakları, hatta gazozlar, tahta bacak canbazlar, misketler, macuncular ve pamukhelvacılar, çikletlerden çıkan artist resimleri... Herbiri birer birer çekiliyordu hayatımızdan. "Benim balonlarım vardı, onları kimler aldı" gibi şarkılar yapılıyordu artık. Biz de misketlerimizi, balonlarımızı, uçurtmalarımızı arıyorduk, geri istiyorduk.. Fakat artık yoktular... Tıpkı çocukluk-gençlik idollerimiz gibi... Onları beyazperdesinde izlediğimiz sinema salonları gibi... O sinemalar da yerlerini apartmanlara, işhanlarına bırakmışlardı. Herşey değişiyordu...

70'li yılların ortalarına geldiğimizde Ayhan Işık'lı, Cüneyt Arkın'lı, Yılmaz Güney'li, Ediz Hun'lu, Türkan Şoray'lı, Fatma Girik'li, Hülya Koçyiğit'li filmleri izleyeceğimiz salonlar kalmamıştı artık. Ülke çalkantılı günler yaşıyor, aileler evlerine çekiliyordu... Yeşilçam'ın idolleri de kopmuşlardı çok sevdikleri sinemadan. İşte o günlerde krizi çok derin yaşayan Yeşilçam yeni arayışlara girmiş, televizyonun da etkisiyle eve kapanan ailenin yerine "sokaktaki adama", "lümpen" seyirciye film yapmaya başlamıştı.Önceleri seks-komedi diye başlayan bu furya zamanla pornoya kadar uzandı. Filmlerin masum kızları, örneksе Arzu Okay soyunmaya başlamıştı. "Masum" seks-komedi, hatta avantür filmlerin aralarına yabancı filmlerden "parçalar" döşendi. Sinema salonlarının önünde teşhirleri [?] "parçalı", "üç film birden", "Türk muamele var" diye çağırıyordu artık sokaktan geçenleri. Taşradan, Anadolu'dan gelmiş, "buraların yabancısı" olanlara sinema salonuna değil, "genelev'e" geldiğini düşündürecek tarzda çağrılardı bunlar. Daha sonra yerli pornolar çekilmeye başlandı. Seks ve porno döneminin kendi starlarını da yaratmıştı: Zerrin Egeliler, Mine Mutlu, Zerrin Doğan, Dilber Ay bunlardan bazıları. İşte yıllar önce okul tuvaletinde, sevgilisinden hamile kaldığı için ölmek isteyen Ayşen'e de 70'li yıllarda çekilen (sonraları bir çok) Yeşilçam ürünü yerli porno da "başrol" oyuncusu olarak rastlamıştım küf kokulu, rutubet ve meni ıslağı salonlarda. Sadece Ayşen'e değil, yine o yıllarda semtimizde gazete bayiliği yapan Levent'e de.

Yeşilçam filmlerinin masum kızı Arzu Okay, bu değişime ayak uydurmak zorunda kalmış, belki de başka tutunacak dalı olmadığı için soyunmaya başlamıştı [illegible] filmlerde. Çetin İnanç'ın çektiği Sokak Kadını filmini izlediğimde yaşadığı dramı, yaşananlar [illegible] gözyaşı dökmüştüm. Çok [illegible] olmasa da benim Yeşilçam'ın [illegible] [illegible] hep [illegible] Arzu Okay'la tanışıp da uzunca konuşabilme [illegible] [illegible] sinemadan kopmuştum [illegible] [illegible] ve sonunda [illegible] yerleşip [illegible] başlamıştı. Erotik komediler ve seks filmlerinin soyunup yatağa giren ve sevişen oyuncuları arasında Mine Mutlu, Arzu Okay, Zerrin Egeliler, Feri Cansel, [illegible], Poyrazoğlu, Hadi Çaman, Mete İnselel, Aydemir Akbaş'ı sayabiliriz. Bu oyuncular soyunmuş, yatağa girip sevişmişlerdir fakat hiç biri porno film de oynamamıştır. 1970'li yılların sonunda Yeşilçam imalatı yerli pornolar da çekilmeye başlanmış ve bu tarzın ilk starı da Zerrin Doğan olmuştur. Zerrin Doğan'ın başrolünü oynadığı bu ilk uzun metrajlı porno filmin adı 'Öyle Bir Kadın Ki'dir. Daha önceleri figüranlarla çekilen porno parçalar, "normal" seks filmlerinin aralarına döşenip gösterilirdi. Bu filmle birlikte porno filmleri kendi "starlarıyla" çekilmeye başlandı. Filmde Zerrin Doğan'la birlikte Levent Günsel, Zafir Saba, Harika Öncü gibi oyuncular da yer alır. Filmin yönetmeni Naki Yurter, yine Zerrin Doğan ve Levent Günsel'le birlikte "İyi Gün Dostu" adıyla ikinci bir porno daha çeker. Zerrin Doğan'dan sonra porno filmlerin diğer yıldızı da Dilber Ay'dır. Sevgili Taner Ay "Yeşilçam Sokağı Fotoğrafları" adlı kitabında "Öyle Bir Kadın Ki" filminin Zerrin Doğan'ı için şunları yazmıştı: "Zerrin Doğan, önce yanan mumların ortasında elini kılları kazınmış ön kapısına atarak şakır şakır mastürbasyon yapar. Sonra Levent Günsel'inkini göstere göstere içine alır. Naki Yurter 'İyi Gün Dostu'nun ünlü havuz sahnesinde aynı Zerrin Doğan'ı yakalayamasa da, Sami Utku 16 mm'lik klasikleri 'Çırpınış' ile 'İşte Kadın'da O'nu Dilber Ay'ın ağzında ıslanmış Hakan Özer'in altına yatırarak, ağzı salyalı, gözkapakları gevşek, çenesi düşük Zerrin Doğan seyircisini yeniden çok hayvanca titretir Güneş Sineması'nın yapış yapış koltuklarında.

"Artizler Kahvesi" ve "Yeşilçam'da Unutulmayan Yüzler" (Parantez Yayınları) adlı kitaplarımda Yeşilçam'ın birçok oyuncusuyla röportajlar yapmış, yaşam öykülerini ve sinema serüvenlerini kendi seslerinden aktarmıştım. İlk kitabımda yer alan Behcet Nacar ve Kazım Kartal gibi isimlerde o dönemin seks-avantür, erotik-komedi diye adlandırılan filmlerinde oynamak zorunda kalmışlardı. Onlar da kendi görüntülerine figüranlarla çekilen porno parçalarının döşenmesiyle, bu sömürüden ağzı yananlar arasında yerlerini aldılar. O yıllarda sokak edebiyatı da bu filmlerin adlarında karşılık bulmaya başlamıştı. Günümüze kadar gelen "Parçala Behçet", "Yırt Kazım" gibi... O dönemin film adlarından sadece bir kaçını sayalım isterseniz: Dam, Budalası. Yakalarsam Severim, Ye Beni Mahmut, Ah Deme Oh De, Tak Fişi Bitir İşi, İşte Kapı İşte Sapı, Hasan Almaz Basan Alır, Ayıkla Beni Hüsnü, Şeftalisi Aya Benziyor, Şipşak Basarım, Biri Gitti Biri Geldi, Beni Mahvettiler, Otobüs Neriman, Civciv Çıkacak Kuş Çıkacak, Bal Badem, Ilık Ilık, Isıt Beni, Oh De Yavrum Oh De, Oldu Olacak, Olmaz Şimdi, Öttür Kuşu Ömer, Tamam mı Canım, Vur Vur Kaç Kaç...

Aralarına parçalar döşenmiş erotik-komedilerin, seks filmlerinin yanısıra porno filmler de artık bir çok sinemada gösteriliyordu. Gittikçe iğrençleşen ve açık sömürüye dönüşen bu filmlerde her türden fetişizm, grup seks, oral seks gibi pornografinin bütün [illegible] kullanılıyordu. Bu dönem çok uzun sürmedi ve 80'lerin başında bu filmleri oynatan sinemalara polis baskınları düzenlendi, filmlere el kondu. 12 yönetimi de bu filmleri tamamen yasaklayıp yapımcısından oyuncularına kadar soruşturmalar açtırdı. Bu soruşturmalardan Zerrin Egeliler, Zerrin Doğan ve Dilber Ay da nasibini almıştı. 12 Eylül'ün Seks Yıldızları'nın yazarı sevgili Mehmet Atak'ın cümleleriyle "fiziki ve manevi işkenceye maruz kalarak aşağılandılar. Onlar [illegible] geçer ahlakın, resmi [illegible] ideolojinin ve daha [illegible] içinde varoldukları sektörün ebedi günah keçisi oldular." (Nokta, Sayı 38, 12-18 Eylül 1993) Yıllarca Yeşilçam'da [illegible] mücadelesini sürdüren, oyunculuktan sonra prodüktörlük de yapan Zerrin Doğan porno filmlerin 12 Eylül sonrasında yasaklanmasıyla yaşadıklarını Mehmet Atak'a şu cümlelerle anlatmış: "1980'de İhsan Sapmaz adlı bir ahlak zabıta amiri için Berker İnanoğlu'nun Erman Han'daki bürosunda bir projeksiyon odası kurulmuş. İhsan Sapmaz Bey de ortaya bir [illegible] açmış, bu filmleri seyrediyor. Filmin oyuncularını da getirip 'Ee filmde nasıl [illegible]' [illegible] Sonra bu sayın [illegible] ahlak zabıta amiri [illegible] [illegible] [illegible] Ay'la dan [illegible] [illegible] [illegible]"

Sonraki yıllarda bu oyuncular birer kademe kademe ortadan kayboldular. Kimse nerede olduklarını, [illegible] ne yaptıklarını, nasıl yaşadıklarını bilmiyordu. Yeşilçam hiçbir zaman ve-[illegible] olmadı diyen sinemanın meslek örgütü yöneticileri de, yapımcılar, yönetmenler de, hatta aynı seti paylaştıkları arkadaşları da bu oyuncuların izini kaybetmişti. Tabii sözünü ettiğim oyuncular nedense sadece kadın oyunculardı. Oysa Ali Poyrazoğlu, Hadi Çaman, Aydemir Akbaş gibi o dönemin erkek oyuncuları saygınlıklarından hiç birşey kaybetmemişlerdi. Yayımlanan bir iki röportaj dışında o dönemin ünlü seks oyuncularından bugün ortadan kaybolan ve (medyanın yaklaşımları nedeniyle belki de haklı olarak) izini bulduğunuzda da görüşmek istemeyenler arasında Bursalı bir gazinocuyla evlenen Zerrin Egeliler, Zerrin Doğan, Dilber Ay, Ceyda Karahan, Elif Pektaş, Melek Görgün, Zafir Saba, Necla Fide, Müge Güler, Saadet Gürses, Nur Ay, Funda Gürkan, Senar Seven, Sabahan, Tülin Tan, Ayşen Selvi, Levent Günsel gibi isimleri sayabiliriz. Bu isimlerin bir kısmı evlenmiş, bir kısmı başka şehirlere, ülkelere yerleşmiş ve izini kaybettirmişti. Evli ve çoluk-çocuk sahibi oldukları için de o dönemleri hatırlamak istemiyorlar ve konuşmaktan kaçıyorlardı. Feri Cansel sevgilisi tarafından öldürülmüş, Mine Mutlu kansere yenik düşmüş, Seher Şeniz intihar etmişti.

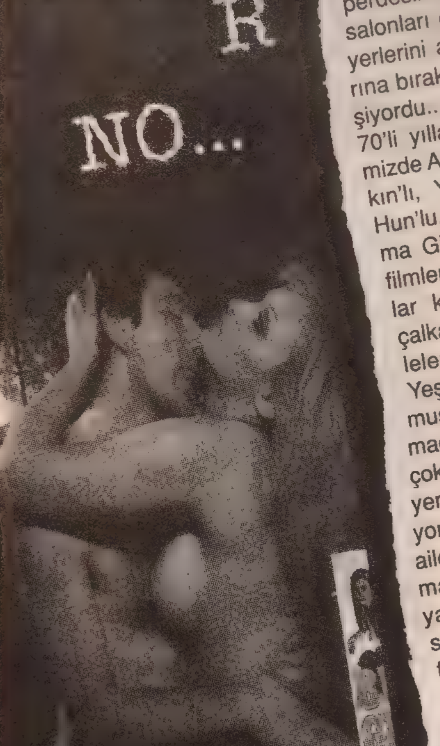

MESUT KARA

BUĞULU CAMDAKİ YAZILAR

- HAKAN KARAKAŞOĞLU -

☞ Aptal olmadığını bildiğin halde sırf başkaları sana o gözle baktığı için kendini yıllardır aptal hissediyorsun. Gerçekte zeki birisin ama, başkalarının söylediği senin hayatın olduğu için kendi beynini bile doğrudan kullanamıyorsun. Ah biraz kendini dinlesen n'olurdu hiç değilse kişiliğini bulurdun di mi ama...

☞ Gereksiz bir rock barın gereksiz muhabbetinden bunaldığında sıcacık evinde olmayı düşlersin sen. Her ne kadar bir evin olmasa da... Bütün gecelerin "acaba bugün kimin evinde yatıcam" diye düşünerek geçiyor senin. Bu bence korkunç bir durum ama, sen nasıl olsa KAYBETMEYE alıştın sana hiç birşey kolay kolay dur diyemez, bunu çok iyi biliyorum...

☞ Kendi kendinden sıkıldığın anlar muhakkak olmuştur, başkalarını aradığın zamanlar. İşte o anda hayatının kararını vermek üzere olduğunu düşün, ona göre hareket et. Bir yarda sana gerçekten arkadaşlığı tattıracak insanlar olacak, bir yanda ise arkadaş kisvesi altında senin sırtına en sevdiği bıçağını saplayacak olanlar...

☞ Bilgi İşlem sektöründe çalışan bir kadınla evlenmek ne kadar kötü olabilir acaba? Her gece sana prezantabl bir şeyler söyler. Sen de onun karşısına özünden kopardığın cümleler sunarsın. Kim galip gelir sence? Bana soracak olursan globalleşme safhasındaki Türkiye'de senin pek şansın yok gibi...

☞ Ne zamandan beri adımlarını sayıyorsun sen? Adımlarını saymak seni gideceğin yere yakınlaştırmaz. Saysan da saymasan da yine aynı zamanda bitirirsin yolculuğunu. Peki sen hiç "bütün yolculuklar sadece başlangıç noktasına varmaya yarar" lafını duymadın mı ya da bunun gibi başka sözler? Burçlara da inanmıyorsundur sen şimdi, yazık...

☞ Karaktersiz ve düzeysizliğinle karşındakinin tüm asabını bozduğunun farkındasın değil mi? Bunun hoşuna gitmesindeki tek sebep yalnız kalma isteğin,bunu da biliyorsun. Lütfen yalnız başına bağırarak konuşma , herkes sonra buraya bakıyor. Yanında BENim olduğumu sakın ha unutma, bu senden daha önemli...

SCHOPENHAUER'e sevgilerimle

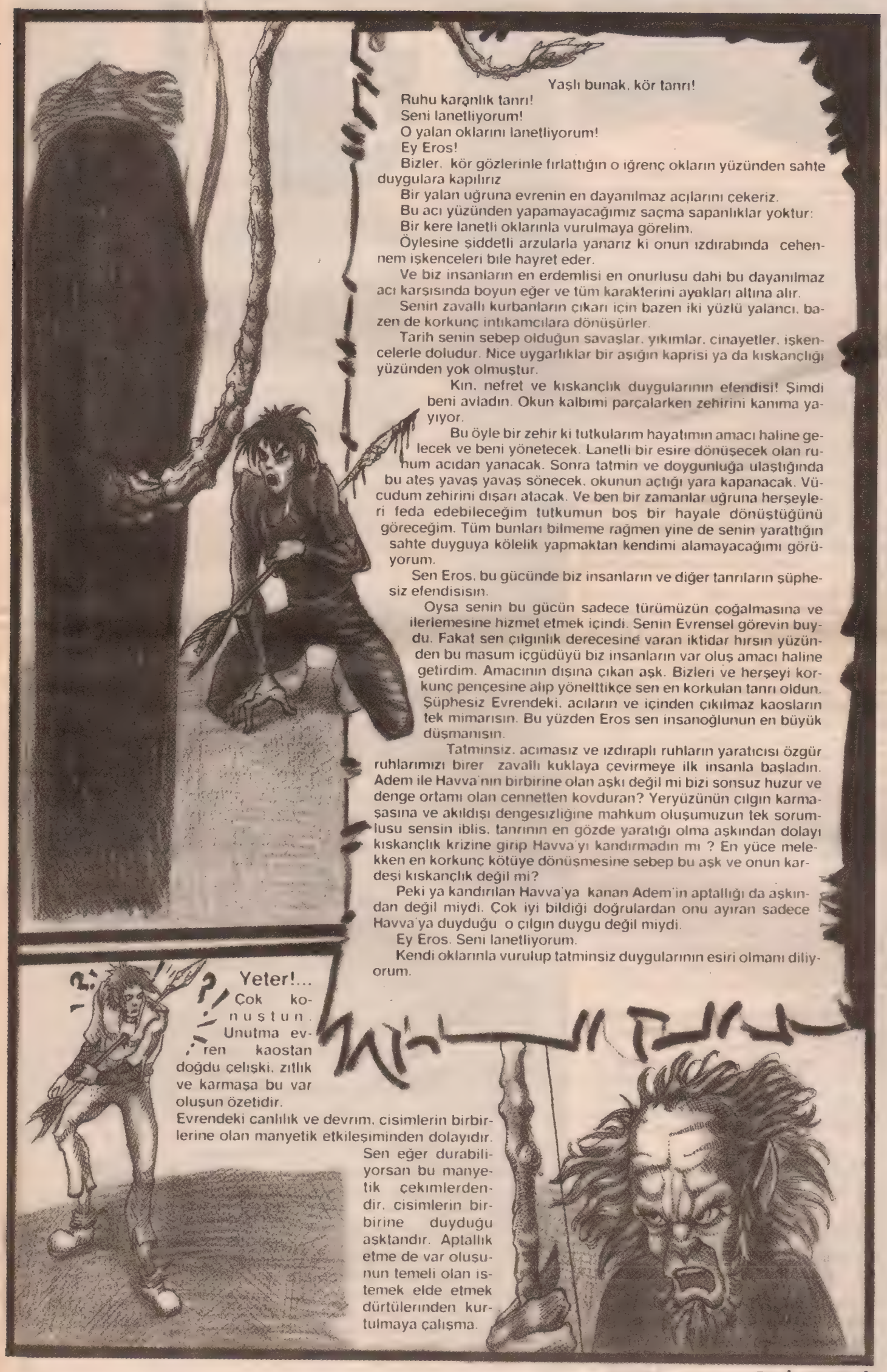

BİTTİ

BUĞULU CAMDAKİ YAZILAR

- HAKAN KARAKAŞOĞLU -

☞ Kendine ayırdığın zamanın çoğunu başkaları için kullandığının farkında mısın? Bunun senin hayatının yaklaşık %30'u olduğunu biliyor musun peki? Oğlum bence sen daha SEN olduğunun bile farkında değilsin. Kendine gel, sonra otur karşıma salak herif!

☞ Hiç kanının ağzından dışarı ılık ılık akmasını istemez misin? İstersin tabii kim istemez ki? Ama ben seni biliyorum oğlum, sen o anın zevkini çıkarmadan aman ölmiyim umuduyla kanını avuçlarına alıp geri koymaya çalışırsın. Bu o anın tüm büyüsünü bozar ve ben o tip saygısızlıklardan nefret ederim. Eğer öyle birşey olursa benden uzak dur en azından avuçlarını da kaybetmemek için...

☞ Biçimlendirilmemiş kaygılarınla yaşıyorsun. İstanbul sokaklarında yürürken her zaman bir paranoyaklık hali hakim üzerinde. Bundan kurtulmak istiyor musun peki? Bence istemiyorsun çünkü sen paranoyaklıktan sonra depresyonun geleceğini ve finish'in mutlu bir ölüm olduğunu biliyorsun...

☞ Gözlerini kapattığında hissettiğin ışığı maalesef gözlerin açıkken alamıyorsun. Karanlık artık senin aydınlığını kapatıyor, eziyor tamamiyle önüne geçiyor ve sen bu ikisinin kapışmasından hoşlanmıyorsun. Her ne kadar onların kavgası senin aydınlığın olsa da...

☞ Resim yapmaya başladığından beri seni bir tuhaf görüyorum. Bir kasıntı bir artistlik hali hakim üzerinde. İstiklal'de gördüm seni selam bile vermedin. N'oldu ki sana böyle? Entel alemine girdi diye eski arkadaslarını unutur mu insan? Aslında unutmalıdır. Çünkü insanı insan yapan en belirgin özellik bencilliğidir. Bunu yaz bir kenara unutma!

☞ Hadi oğlum silkelen de kendine gel! Zaman başkalarının kabusları olma zamanıdır. Hep onlar seni ezdi ama bundan sonra böyle olmayacak.Artık bilinçlendir kendini, eğit, sonsuza kadar böyle yaşayamazsın. N'oldu lan neden yatıyorsun.KALK HADİ LANET SÜNEPE HERİF KALK!

KEPEKSİZ İÇİ BOŞ

Eh artık keyifle uzanıp, bir güzel güneşlenebiliriz. Ha bu arada sakın ola ki öğle sıcağında ve tok karnına güneşlenmeyin, narin vücudunuz zarar görebilir. Aman ha! yediklerinize de dikkat edin, kolesterol, yağlar, vs. sonra durum vahim olabilir, ona göre.

Neşe'nin kepek sorunundan toplumca kahrolduğumuz günler artık geride kaldı. Oysa Neşe bir yanı şampuanla diğer yanı da normal sabunla yıkanmış saçlarıyla toplumsal bir mücadelenin neferiydi... Şimdilerde tatlı bir gülümseme ile hatırladığımız Neşe, bugün ne haldedir, ne yapıyordur soranımız bile yok. Vefasız bir toplum olduk vesselam. Hey gidinin Neşe'si, daha "şampuana ayrı, saç kremine ayrı zaman mı.. İkisi bir arada, yıka ve çık"ın bile olmadığı devirlerde, toplumun kepek sorunu için saçının bir yarısını şampuanla yıkayıp, bir hafta öyle dolaşıp, kepek olayını gündemimizden yok eden bilim kadını Neşe, tarih seni unutmayacak.

Bu toplumsal deney gerçekleşmeseydi sabah kahvaltılarında yediğimiz yumurtayı sadece rafadan mı, katımı olsun diye düşünecektik. Oysa ki yumurtanın bir yarısını, diş macunu ile fırçalayıp deneyler yapmayı hep ıskalayacaktık.

Günümüzün Türkiye'sinde artık bilimsel çalışmalar, deneysel araştırmalar çıtanın üstüne çıktı. Etrafınıza bir bakın Okaşha sarımsak yiyip bir borudan üflüyor, tabii hemşire not alıyor. Sonra kokuyu yok etmek için bir ciklet alıyor Okaşha, gene üflüyor... Sonuç müsbet. Düşünebiliyor musunuz eskiden bu tip denemeler hayal bile edilemezdi.

Yıllar evvelsini hatırlarım da yok psikanalizmdi, yok Freud'du... Bir sürü kitap, sepet, işin yoksa oku dur. Eh baktım o da olmazsa aç dokuz yüzlü telefonları Haydar Dümen'e sor... Şimdi öyle mi sokuver ağzına sopalı dondurmayı sorun halloldu,

Üstelik toplumca onun da deneyini "Maraş Usulu" yapıyoruz. Sonuç olumluysa denek tatlı iniltiler içinde "Ouh ohufs" sesler çıkartıyor. Bütün esnaf, yerel halk, apatman sakinleri, lümpen proleterya, işçi, köylü, tüm katmanlarıyla emekçi kesimlerin yüzünde tatlı bir tebessüm.. Bu bilimin zaferi.

Artık toplum bir laboratuvar ve her an yeni deneylere gebe...Toplumun bilimsel çalışmaları, yurdun üniversiteleri tarafından da canı yürekten destekleniyor. Ege Üniversitesi'nin katkıları hem öncü hem de bilimsellik açısından ayrı bir öneme haizdir. Düşünebiliyör musunuz bir toplum tuvalet temizliğinde bakterileri bilmeksizin altını temizleme gafletinde savrulup gidecekti.. Ayrı şekilde bu üniversitenin Beslenme Fakültesi bildirmesiydi, bizler hala çocuk gelişiminde kornet dondurmanın faydalarını bilmeyecektik. Son günlerde bakıyorum da, Cerrahpaşa Tıp Fakültesi de 150 hastasını Yataş'a yatırarak bel ağrılarını yok ediyor. Diğer 150 hastanın ise (yani Yataş olmayan yataktakiler) rahatsızlığa berdevam. Sorarım size tıbbın zaferi değildir de nedir bu?

Toplumun kısa sürede geldiği noktaya dikkatinizi çekerim.. Ve bizi "kepek" konusundaki bilinçlendirme çalışmalarının yanısıra bilim literatürüne "Saçın bir yarısını şampuanla bir yarısını sabunla yıkama" deneyi olarak geçen buluşuyla, öncü bir vazife gören Neşe'ye de buradan saygılarımı sunarım. Seni bu vatan nasıl unutur.

Bu günler de bakıyorum da bütün fatura Banu Alkan ile Ciguli'ye çıkıyor. Neyin olacak: Tabii ki "çürüme"nin... Bir kere her ikisi de toplumun yükselen değerlerinin aynası gibi. Sorarım size Banu Alkan'da Tansu Çiller'i göremiyor musunuz? Ya Ciguli az biraz milliyetçi Ana-Sol koalisyonu değil mi?

Her ikisi de toplumu uyandırmaya çalışan gerçek sanatçılar. Bilmeden de olsa toplumsal çürütmeyi yok etmek için halkı uyuşturulmadan kurtarmaya çalışan iki insan. Aynı zamanda devrimciler de... "Hoppala" demeyin, durun bir yol da dinleyin hele, her ikisi de çelişkileri daha keskinleştirerek hayatımıza (bilmeden de olsa) bir katkıda bulunuyorlar. Daha ne yapsın adam bir konserde tam 4 kere Binnaz'ı okuyarak, ancak halkı uyandırabildi. Hem de kendi üzerine su petleri yeme pahasına

Kokuşmuş post modern piyesin sonu geliyor. Çürümenin suçluları faturayı Banu Alkan ve Ciguli'ye kesip kurtulamaz. Hiç olmazsa çürümeye götüren kuralları onlar koymadı, onların dikat çeken yanı bu kuralları fazla iyi oynadılar.

Banu Alkan çok doğru söylüyor.. Bu yaptıklarıyla 2000'e de damgasını vuracak. Çürümenin sosyolojik incelemesinde onlardan finali getiren kişiler diye söz edilecek hiç kuşkusuz, ama o medyanın kuklaları, yükselen değerin popçuları ise tarihin çöplüğünde çürüyüp yok olurken esameleri bile okunmayacak.

Siz bakmayın Ciguli ile Banu Alkan'a bu kadar saldırılmasına, şirketleri clip tv'lere reklam versin ses seda kesilir. Aslında bütün bağırtı, çağırtı, müzik sanayinin içinde iki yeni şirketin şarkıcıları olduklarından . Yani çürümenin mimarları, yeni çürüme öğelerinden niye bu kadar rahatsız olsunlar ki.

Bütün mesele pazar kavgası pazar..

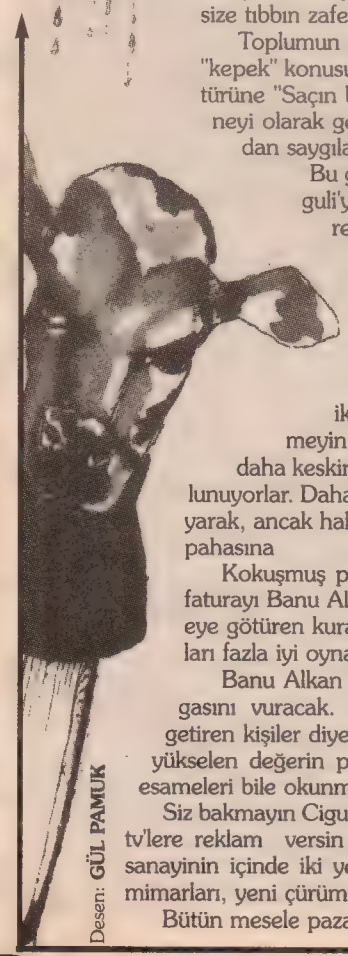

Desen: GÜL PAMUK

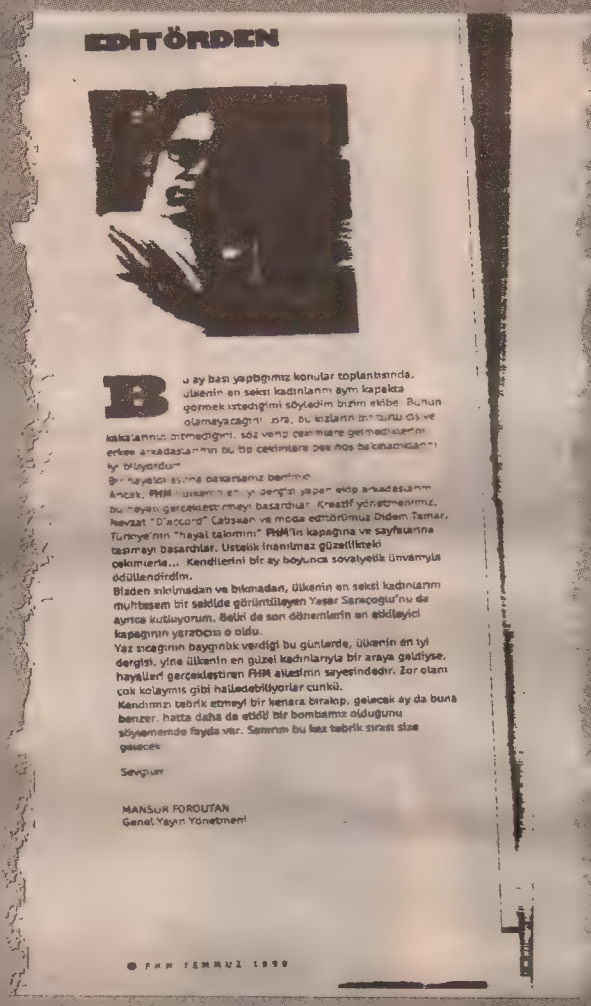
EDİTÖRDEN

Bu ay başı yapbğımız konular toplantısında, ülkenin en seksi kadınlarını aynı kapakta görmek istediğimi söyledim bizim ekibe. Bunun olamayacağını, zira bu kızların hem çişi ve kakalarının bitmediğini, söz verip çekimlere gelmediklerini falan söylemişler. Editör "bir hayaldi benimki, ancak FHM'yi ülkenin en iyi dergisi yapan ekip arkadaşlarım bu hayali gerçekleştirmeyi başardılar. Kreatif yönetmenimiz, Nevzat "D'accord" Cabsesan ve moda editörümüz Didem Tamar, Türkiye'nin "hayal takımını" FHM'in kapağına ve sayfalarına taşımayı başardılar. Usteliik inanılmaz güzellikteki çekimlerle... Kendilerini bir ay boyunca şovalyelik ünvanıyla ödüllendirdim.

Bizden sıkılmadan ve bıkmadan, ülkenin en seksi kadınlarını muhteşem bir şekilde görüntüleyen Yaşar Saraçoğlu'nu da ayrıca kutluyorum. Belki de son dönemlerin en etkileyici kapağının yaratıcısı o oldu.

Yaz sıcağının bayağılık verdiği bu günlerde, ülkenin en iyi dergisi, yine ülkenin en güzel kadınlarıyla bir araya geldiyse, hayalleri gerçekleştiren FHM ailesinin sayesindedir. Zor olanı çok kolaymış gibi halledebiliyorlar çünkü.

Kendimizi tebrik etmeyi bir kenara bırakıp, gelecek ay da buna benzer, hatta daha da etkili bir bombamız olduğunu söylememde fayda var. Sanırım bu kez tebrik sırası size gelecek.

Sevgiler

MANSUR FOROUTAN
Genel Yayın Yönetmeni

FHM TEMMUZ 1999

ZEKA DÜZEYİ ODA SICAKLIĞINI GEÇMEYEN YAYINLAR ve EDİTÖR YAZILARI

FHM dergisi
Sayı Temmuz 99
Kapak sunumu
Türkiye'nin en seksi kadınları
6'LI GANYAN
Düşündük taşındık sonunda hepsini tek geçmeye karar verdik

Editör ise yazısında; 'Bu ay yaptıkları konular toplantısında ekibine, ülkenin en seksi kadınlarını aynı kapakta istediğini söylemiş. Onlar da bunun olamayacağını, zira bu kızların çiş ve kakalarının bitmediğini, söz verip çekime gelmediğini falan söylemişler. Editör "bir hayaldi benimki, ancak FHM'yi ülkenin en iyi dergisi yapan ekip arkadaşlarım bu hayali gerçekleştirmeyi başardılar." Vs.vs. diye devam ediyor yazısına ve sonra da ekip arkadaşlarını 1 ay boyunca şövalyelik ünvanı ile ödüllendirdiğini söylüyor. Yazının devamı yine FHM ailesinin ne şahane bir şey olduğunu anlatmakla geçiyor.

FHM kapağında "çişini ve kakasını tutamayan", "6'lı ganyan" tabirinden at gibi oldukları vurgulanmak istenen, üstelik bütün bunlara rağmen seksi olduğu söylenen 6 tane mankenin fotoğrafını birlikte çekip kullanmış... Şahane olarak tabir edilen iş aslında bu. İşin aslı yazılan editör yazısından da anlaşıldığı üzere insan olarak bir kıymeti bulunmayan ama, vücut olarak değeri olan bu mankenlerin vücutlarının bikinili olarak sunumu...

Bir de sunum jargonu var ki o da ayrı bir şenlik.. Mankenler için kullanılan "çişi ve kakaları bitmiyor", bir aşağılama içerirken bu aşağılanan kişiliklerin sahip oldukları vücutlar yüceltilerek kendilerine göre gurur duyulacak bir iş yapmış oluyorlar.. Kapaktaki "6'lı ganyan" ve "tek geçme" ise 6'sının aynı anda gösterildiğini belirtmek için kullanılan acayip zorlama bir tabir.. Bir sunum için böyle bir şekle giren abilerimiz ne yapacağını bilememenin ucubeliğini ancak böyle yansıtabilmişler yazıya.

FHM ailesinin hazırladığı bu sayının kıymet verdikleri 20 sayfası belli bir süre sonra birbirine yapışacak sayfalar klasmanına girecek (belki de çoktan girdi bile) ve bir kıymeti kalmayacak. Serbest atışlar direk olarak o sayfalara yönlendirilecek. Bunca övünmenin karşılığı bu aslında... Düşünsel ve eylemsel olarak atış alanına girmek.

Neyse.. Biz de kendilerini bu şahane çalışmaları için tebrik ediyor ve kendilerini yeni milenyum şövalyeleri ünvanı ile ödüllendiriyoruz... Madalyalarını Veli Efendi'ye sipariş ettik. Bitince hemen göndereceğiz.

Son olarak biz de sizi hep tek geçtik ve geçeceğiz de.

Gelecek sayıya yine
bir yayın ve editör yazısı...

Akşamsefası

ROCK PATLAMASI BÖLÜM 2.

Ülkemizde son bir kaç yıl içinde en çok konuşulan konulardan biri; Rock Patlaması. Yok öyle bir şey. Olup bitenler 89 - 93 arası yaşanan gerçek patlamanın güçlü bir şok dalgasından başka bir şey değil aslında. Olayı izah etmek için önce 1995'e döneceğiz, ardından 1970'e, sonra 1980'lerin ortasına dönüp günümüze gelerek izah edeceğim. Tarantino formatına yabancı olmayanlar konuyu hemen çözmüştür sanırım.

GÜVEN ERKİN ERKAL

Geçtiğimiz sayı, medyatik anlamda rock müziğin, son bir kaç yılda aldığı buna paralel olarak ortaya çıkan yoz örnekleri bir bütün olarak hatırlayalım ve yozlaşmanın nedenlerini gözden geçirelim dedik. Bunun için son 30 yıl içinde gidip gelerek bir sürü soru daha bulacağız. Ben sadece gördüklerimi anlatıyorum. Yanıt yok.

TAHTA BAVULLARIYLA GELDİLER

Gelmeliydiler, İstanbul'un nüfusu 2 milyon olmuştu. Kent hızla büyüyordu. İnşaatlara işçi, apartmanlara kapıcı Bab-ı Ali'ye, hallere, manifaturacılara hamallar gerekliydi.

Kendilerine köy enstitüleri bile çok görülmüş kırsalın insanları, frenleri tutmayan bir treni tıklım tıklım doldurmuş geliyordu. Çarpışmanın şiddetiyle son sürat girdikleri gardan, İstanbul'un her yanına dağıldılar.

Niğde'liler kağıt, Adanalılar kumaş, Kayseri'liler sebze hali olmak üzere çeşitli illerin yerlileri, çeşitli iş kollarını parsellediler.

Sınırlar belirlenmeye başlamıştı. Örneğin her isteyen istediği yerde hamallık bile yapamazdı. Eminönü meyve sebze hali Kayseri'lilerin kontrolündeyken Cağaloğlunda kağıt topların taşıma işi Niğdelilerden sorulmaktaydı.

Peki bu düzen, fırsat eşitliği ortamında nasıl oluyor da "memleket tekeli"nce sağlanıyordu.

Söyle ki; adamlarımız çifti çubuğu satıp gelirken yanlarına n'olur n'olmaz feodalite dediğimiz aşiret bağlarını da almışlardı.

Günümüzde de yakın çevremizde...

....Ya! bırakın çevreyi, çoğumuzun gündelik yaşamına kaçınılmaz sızan bu ilkel kabile kurallarının farkındasınızdır herhalde E! peki 70'lere kadar kendisini koruyan o kent kültürü, "Ah! O eski İstanbul" ne olmuştu?

Burjuvazi ne demekti?

O da kötü bişeymiş diyorlardı.

Surlar hiç yıkılmayacak mıydı?

Ya tüm bunların 90'ların ikinci yarısında yozlaşmaya başlayan rock müzik üretimiyle ilgisi neydi?

Ayna neredeyi, Moğollar nerede?..

Konuyu dağıttım galiba... Ne diyorduk? Hah! Feodalizm...

Korku, cehalet ve geçerliliğini çoktan yitirmiş törelerle sağlanan yönetim biçimi. Burada hakimiyet kayıtsız şartsız aşiret reislerinindir.

İstanbul'un taşı toprağı altındı. Ama altına sahip olmak için böylesine bir hemşehri dayanışması kaçınılmaz görünüyordu.

Bu dayanışmanın günümüzde vardığı nokta ise malum; mafya. Ama delikanlı Anadolu çocuğu, ekmek uğruna girdiği bu icgüdüsel dayanışmada, bir mafyalaşma sürecini başlattığının farkında değildi elbet. (Komiktir, zamanın siyasetcisi ve polisi de değildi)

Şimdi "Anadolu çocuğu" büyüdü ve artık ne yaptığının farkında (ötekiler de öyle) hatta farkında olmaktan öte, kendi işini kendi yapma konusunda sağlam adımlar attı. İşi "ötekiler" el ele verip sandalye sahibi olmaya kadar götürdü.

Bir kac yıl içinde, bu insanlar, hamalı, caycısı olduğu piyasalarda da işletmeci olma konumuna geçtiler. Bugün Cagaloğlu kağıt toptancılarının en büyükleri olarak bir zamanlar bölgenin hamalları olan Niğdeliler biliniyor. Bizi ilgilendirense, bu günün müzik piyasasını yönlendiren İMÇ'nin çekirdekten yetisen patronlarıdır.

YIKILMADIM AYAKTAYIM

Konuya şöyle girelim; 70'lerin sonlarına doğru, çabuk davranıp para sahibi olanlar ve kontenjan fazlası nedeniyle sürünme pozisyonuna geçenler yeni iş sahalarının açılmasını sağladı.. Yani doğunun "altına hücumu" bitmeyecekti; daha çok pavyon-fedai, kahve-garson, genelev-kadın, gecekondu-tuğla, suçlu-polis, Mercedes-ayı lazımdı. Filmin fon müziği de Orhan Abi'den geldi. "BATSIN BU DÜNYA"

İMÇ'nin 70'lerde piyasayı devralmaya başlayan yeni patronları, kendi beğenileri doğrultusunda (ki İstanbul'un sayıca fazla olan konuklarının ortak beğenisiydi bu) ürünlerini art arda sıralamaya başlamıştı.

Anadolu insanının "gurbet el" soundlu müzikal ihtiyacı tatmin edilmeliydi. ARABESK KÜLTÜR her yerdeydi artık. Gelsin kebaplar, lahmacunlarrr!

HAYDARPAŞA'DAN CİNAYET MAHALİNE DÖNÜŞ

Tekrar 90'ların ortasındayız. Kargo'nun piyasaya çıkmasıyla popüler müzik piyasasında rock grupları ticari anlamda kabul görmeye başlar. Gerçek rock toplulukları ve solistlerine ulaşmakta zorluk çeken prodüktörler, halktan kabul görür rock yıldızları imal etmeye başlar. (Deminden beri bu prodüktörlerin nasıl bir alt yapıdan geldiğini sanırım anlatabildim. Eh! Okuyucu da sanırım günümüzün rock-türkü formunun nasıl tırmandığına çoktan uyanmıştır.)

Bunun için en geçerli yöntem olarak şunun uygulandığına tanık olduk Arabest veya pop alt yapısından gelmiş geçmiş birisine sert bir bakış ve distorsiyon yüklü gitar tonları yapıştırmak..

Bu uygulamanın adları çoktan unutulan örneklerini sıralayalım; Hasan, Mutaf, Tüzmen, Faruk Nafiz, şimdilerde benzer yöntemle ortaya çıkan isim malum. Sibel Tüzün.

Diğer geçerli yöntemler ise şöyle sıralanıyordu:

Eski rock topluluklarından bölüp parçalayarak yeni rokçılar yaratmak (Volvox, İllegal, Süttozu)

Rock camiasının yoldan gönüllü çıkmış bildik yüzlerini imajları açısından aynen kullanıp pop star olarak sunmak (Serdar; Dr Skull, Serkan Civelek; Midas, Yamaç Alkan; Vera Lynn)

Rock altyapısından gelip popüler müzik arenasında görünen tanıdıkların sayısı hızla artmaktaydı. Özlem Tekin ve Şebnem Ferah rock dinleyici cephesinden mesafeli bir biçimde kabul görürken Af ve Ayna işi yüzüne gözüne bulaştırmıştı. Nuh ve Yamaç çoktan unutulmuş, Cem Bezeyiş ve Meltem Taşkıran gibi isimler olumlu dönüşler yapsa da geçmiş yakalarını bırakmıyordu.

Bu arada elektro gitar, stüdyolarda kanalına girmedik mikser bırakmıyordu. Ufuk, Mutaf, Kadir Tapucu yılların pop şarkıcısı Nazan Öncel ve arabeskin Kralı Orhan Gencebay...

Uzayıp giden bu listenin haddini bilen bilmeyen tüm isimleri roçkçı diye tek tek önümüze sürülüyordu.

Gelecek sayı, en parlak dönem olarak bilinen 86-93 arasında olup bitenler... Bakın burası çok keyifli işte...

BEATLES ANEKDOTLARI

ALPAY ERDEM

1962'den 70'e kadar (grubun dağıldığı yıl) çıkardıkları her parça hit olurken konserlerinde izdihamlar yaşandı. Bu arada John Lennon'ın "Biz İsa'dan daha ünlüyüz sözleri muhafazakarları çileden çıkardı ve meydanlarda grubun plakları yakıldı. 1969'da Paul McCartney'nin Amerika'lı Yoko Ono ile evlenmesinden sonra grupta huzursuzluk başladı. Grup 70'te dağılır dağılmaz her bir üye birbirleriyle yarışırcasına plak çıkardı.

George Harrison rock tarihinin ilk 3'lü albümünü yaptı ve Beatles'tan sonra "My Sweet Lord" adlı parçasıyla liste başı olan ilk Beatle oldu. Eric Clapton ile turneye çıktı. John Lennon "Plastic Ono Band" ile müzik yaptı. MacCartney "MacCartney" albümünü yayınladı. Ringo Starr "Bequcoups of Blues" adlı albümünü yayınladı. 9 yıl sonra 1979'da Eric Clapton'ın nikah töreninde George, Paul ve Rinap sahneye çıkıp şarkı söylediler. Bu grubun yıllar sonra ilk kez bir araya gelişiydi. John Lennon Newyork'a yerleştiği için aralarında yoktu. Yeniden birleşmeleri söz konusuyken 1980'de John Lennon'ın öldürülmesiyle herşey altüst oldu.

Beatles'in "Line at the BBC" albümü İngiltere listelerine 1 numaradan girdi. Anlaşılan 30 yıllık büyü bozulmamıştı.

Beatles'in "ilk"leri ve "en"lerinden bazıları

Yalnızca kendi parçalarını çalıp söyleyerek ünlü olan ilk topluluk.

Tüm parçaların birbirine bağlı olduğu ilk "konsept albüm"

Sinema filmlerinde ve çizgi filmlerde oynayan ilk müzik grubu.

Çığlıklar atarak bayılanlar ilk onların konserinde görüldü.

Amerika'da Ed Sullivan'ın şovuna katıldıkları bir saat, Newyork tarihinde suç oranının en aza düştüğü bir saat.

Amerika'da 13 adet (benzeri yok) multiplatinyum albüm ödülü kazandılar.

1964 Martında Billboard listesinde ilk beş şarkı Beatles'a aitti.

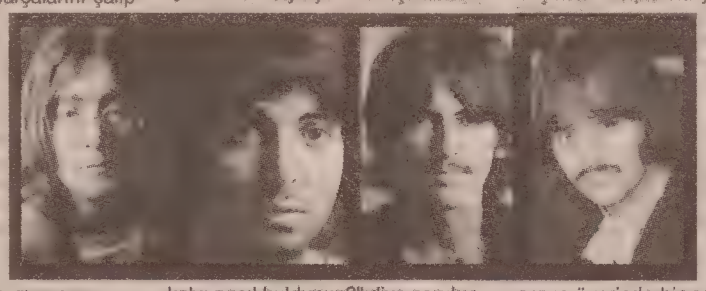

Hepsi Liverpool'lu işçi çocukları olan ve banliyölerde büyüyen bu dört kişinin ortak noktaları; sahip oldukları müthiş espri yeteneğidir. Bir seferinde "Konserlerde çığlıklardan, ne söylediğinizi duyamamaktan rahatsız oluyor musunuz?" diye soran bir gazeteciye, John Lennon " Hayır, aldırmıyoruz. Evde albümlerimiz var" diye yanıtlamış. "Amerika'yı nasıl buldunuz?" diye sorulunca da "Grönland'den solo dönünce" cevabını yapıştırmışlar.

FREE AS A BIRD: George, Paul ve Ringo yeniden The Beatles'in tapınağı olan stüdyoya girdiklerinde tansiyon çok yükselmişti. Prodüktörler "Bir kıvılcım sıçramasın" diye az mı uğraştılar, Yoko Ono yine üstün artistik yeteneği ile gerilimi yatıştırdı. "Çocuklar John demin telefon etti. Elindeki beste ilhamsızlıktan kilitlenmiş. İspanya'da bir adaya gidecekmiş. Bunun için çocuklara söyle sanki oradaymışım gibi hareket etsinler dedi" işte bu coşku ile Paul, George ve Ringo Stüdio 2'de Beatles Antolojisi'ni doldurmaya başladılar. Tıpkı 25 yıl önceki gibi. Lennon İspanya'daydı, eşi ise stüdyoda. Zaman sanki durmuştu. Bir köşeye atılan "steinway" marka eski piyanonun tuşları ağ tutmuştu. "Hammond" marka orgun üzerinde bir parmak toz vardı. Ringo Starr "Premier" davul setinin önüne oturup bagetleri salladığında ortalık toz duman olmuştu. Harrison elektro gitarına ilk penayi dokunduğunda kalın telden çıkan ses stüdyoya yayılmış ve eko yapmıştı. Ono ellerini çırparak "Free as a bird" dedi "Deneme bir..." Sonra kulaklığı kafasına geçirdi, "Başlıyor muyuz?"

İlk prova bitince davuluna son darbeyi vuran Ringo Starr ayağa fırladı: "Hey bu Allah'ın belası Beatles'ları çok andırıyor."

Hayat biz gelecek için planlar yaparken başımızdan geçenlerdir. (John Lennon)

Newyork valisi John Linsday, Amerika Göçmen Bürosu'na özel bir mektup yazarak John Lenon ve Yoko Ono'nun sınırdışı edilmelerini engelledi.

1969: Beatles "Get Back" to number 1 in UK singles chart

Bir Rolling Stones Anekdotu: Carlo Little, 1960'lı yılların başında henüz tanınmayan bir rock grubu olan Rolling Stones'un davulcusuydu. "Bu grup, bu adamlarla hiç bir yere varamaz" diye düşündü ve ayrıldı. Aradan 36 yıl geçti. Bugün Rolling Stones, stadyum konserleri veriyor, Carlo ise stadyum önünde hot dog satıyor.

Paul Mc Cartney ile Stevie Wonder'in düet yaptığı ırçılık karşıtı "Ebory and Ivory" yi görebileceğiniz tek yer İngiltere 45'likler listesinin zirvesidir (1982).

YÜKSEK SADAKAT

Yazan: Nick Hornby, Çeviren: Turgut Berkes

"About a Boy" ve "Fever Pitch" adlı yapıtlarıyla tanınan İngiliz kült yazarı Nick Hornby'nin son romanı "High Fidelity"de 68 kuşağından bir Londra'lının işlettiği küçük plakçı dükkanı ve aşk ilişkilerinin etrafında dönen anılarını aktarıyor. The New Yorker dergisi "Bu kadar komik bir kitabın cinsellik, erkeklik, hafıza ve müzik konusunda bu kadar keskin olduğu çok nadir bir şey" demiş High Fidelity için. Turgut Berkes'in AKSAK KURBAĞA için yaptığı çevirisinden okuyoruz:

Issız adaya giderken yanımda götüreceğim, tüm zamanların en unutulmaz ilk beş ayrılığı, kronolojik sırayla:

1. Alison Ashworth, 2. Penny Hardwick, 3. Jackie Allen, 4. Charlie Nicholson, 5. Sarah Kendrew

Gerçekten en çok can yakanlar bunlardı. Kendi adını bu listede görebiliyor musun Laura? Sanırım ilk ona girersin ama ilk beşte sana yer yok; orası senin veremeyeceğin aşağılanmalar ve kalp kırıklıkları için ayrılmış bir yer. Bu belki amaçladığımın ötesinde bir acımasızlık gibi geliyor, ama gerçek şu ki ikimiz de birbirimizi bedbaht edemiyecek kadar yaşlıyız, bu da iyi birşey, kötü birşey değil, o bakımdan listeye girememeni kişisel bir sorun gibi görme. O günler geçti, ve çok da iyi oldu; mutsuzluk o zamanlar çok anlamlı geliyordu. Şimdiyse sadece boktan birşey, soğuk algınlığı ya da parasızlık gibi. Beni gerçekten darmadağın etmek için çok daha önce davranmalıydın.

1. Alison Ashworth (1972)

Geceleri çoğunlukla evimizin hemen köşesindeki parkta takılırdık. Hertfordshire'de yaşıyordum ama İngiltere'nin herhangi bir banliyösünde yaşıyor olabilirdim: o tür bir banliyö idi, o tür de bir park- evden üç dakika uzaklıkta, bir sıra dükkanın (bir VG süpermarket, gazete bayii, büfe) hemen karşısında. Çevrede coğrafi durumunuzu anlamaya yardımcı hiçbirşey yoktu; dükkanlar açıksa (ki beşbuçukta, Perşembeleri bir de, pazarları da bütün gün kapanıyorlardı) gazete bayiine girip mahalli gazete arayabilirdiniz, ama bu da fazla bir ipucu vermeyebilirdi.

Biz on iki ya da on üç yaşındaydık ve yeni yeni ironiyi keşfetmiştik ya da daha sonraları ironi olduğunu farkettiğim şeyi: orada paslanıp duran salıncak, atlıkarınca ve diğer çocuk oyuncaklarına binmek ancak sıkılgan ve ironik bir ilgisizlik ifadesiyle yapıldığı takdirde mümkündü. Bunun için ya dalgınmış gibi yapmak (ıslık çalmak, konuşmak ya da bir sigara izmariti veya kibrit kutusuyla oynamak işi görüyordu) ya da tehlikeli birşeyler yapmak gerekiyordu, bu nedenle salıncaklar en yükseğe çıkınca kendimizi atar, atlı karınca en hızlı dönerken atlar ya da tahterevalli dimdik olana kadar asılı kalırdık. Bu çocuk eğlencelerinin beyninizi dağıtma olasılığı bulunduğunu kanıtlayabiliyorsanız, onlara binmek okeydi.

İş kızlara gelince ironi kalmıyordu. Ironi geliştirecek vakit bile yoktu. Bir an için, en azından bizi ilgilendirebilecek bir biçimde, var bile değildiler, sonra birden heryerdeydiler. Bir an sizin ya da bir başkasının kız kardeşi oldukları için kafalarını kırmak isterken ardından istediğiniz... aslında ardından ne istediğimizi de bilmiyorduk, ama birşey vardı, birşey. Neredeyse bir gecede tüm o kızkardeşler (henüz başka tür kız yoktu) ilginç, hatta *tedirgin* edici olmuştu.

Şimdi, daha öncesinden farklı neyimiz vardı? Çatlamış sesler, oysa çatlak bir sesin size pek yararı olmaz çekici değil, komik olursunuz. Bu arada filizlenen ergenlik kılları da sırrımızdı, bizimle donlarımız arasında, ve karşı cinsten birinin onların olmaları gereken yerde olduğunu onaylaması için yıllar geçmesi gerekecekti. Kızların ise memeleri olduğu apaçıktı, bu da yeni bir yürüme biçimi getirmişti: kollar göğüs üzerinde kavuşturulmuş, ki bu da durumu hem gizleyen hem de dikkati çeken bir duruştu. Sonra da makyaj ve parfüm, daima ucuz ve uygulamada acemice, hatta komik, ama yine de işlerin bizsiz, bizim ötemizde, bizim arkamızdan gelişmekte olduğuna dair korkunç bir işaret.

Bir tanesiyle çıkmaya başladım... hayır, bu doğru değil, çünkü karar verme sürecine hiçbir katkım olmadı. O benimle çıkmaya başladı da diyemiyorum: sorun "biriyle çıkmak" deyiminde, çünkü bir tür parite've eşitlik öneriyor. Oysa olan David Ashworth'ün kızkardeşi Alison'ın her gece bankın orada toplanan dişi sürüden ayrılıp beni seçmesi, koltuğunun altına alması ve tahterevalliden uzağa sürmesiydi.

Bunu nasıl yaptığını hatırlamıyorum. O anda farkında olduğumu bile sanmıyorum, çünkü ilk öpüşmemiz, benim ilk öpüşmem esnasında nasıl tamamen aptallaştığımı ve nasıl olup da Alison Ashworth'le bu kadar yakınlaştığımızı kavrayamadığımı hatırlıyorum. Hatta nasıl olup da parkın ona ait tarafına, abisinden, Mark Godfrey'den ve diğerlerinden uzağa geçtiğimizi, ya da onun grubundan nasıl ayrıldığımızı, ya da neden ağzımı onun ağzının üzerine koymam gerektiğini anlamam için yüzünü öyle eğdiğini de anlamamıştım. Olay her türlü akılcı açıklamanın dışındaydı. Ama bu olanların hepsi oldu, ve ertesi gece yeniden oldu, çoğu, ve ertesi gece yine.

Ne yaptığımı sanıyordum? O ne yaptığını sanıyordu? Şimdilerde birilerini aynı biçimde öptüğüm zaman, ağızlar diller filan, başka şeyler de istediğim için öpüyorum: seks, Cuma gecesi sinemaya gitmek, dostluk ve sohbet,bileşik aile ve arkadaş çevresi ağları, hastalandığım zaman yatağıma getirilecek Lemsip'ler, plaklarım ve CD'lerim için yeni bir çift kulaklık, belki de Jack adında küçük bir oğlan ve Holly ya da Maisie adında küçük bir kız, henüz karar vermedim. Ama Alison Ashworth'den bunların hiçbirini istemiyordum. Çocuk istemiyordum, biz zaten çocuktuk, Cuma gecesi sinemaya da gitmek istemiyordum, çünkü Cumartesi sabahları gidiyorduk, Lemsip'leri de annem getiriyordu, seks bile istemiyordum, özellikle seks istemiyordum, Tanrım ne olur seks istemiyordum, yetmişli yılların en iğrenç ve korkunç icadı.

O halde yiyişmenin mana ve ehemmiyeti neydi? Gerçek şu ki herhangi bir mana yoktu, sadece karanlıkta kaybolmuştuk. Bir ölçek taklit, (1972'ye gelindiğinde öpüşürken gördüğüm insanlar: James Bond, Simon Templar, Napoleon Solo, Barbara Windsor ve Sid James, belki Jim Dale, Elsie Tanner, Omar Sharif ve Julie Christie, Elvis, ve annemin seyretmekten hoşlandığı, öpüşürken başlarını sağa sola hareket ettirmeyen bir alay siyah-beyaz insan) bir ölçek hormonal kölelik, bir ölçek yaş grubu baskısı (Kevin Bannister Elizabeth Barnes ile bir iki haftadır kaptırmaktaydı) ve bir ölçek kör panik... Bilinç yoktu, arzu yoktu, aşağılardan gelen yabancı ve orta derece bir hoşluk dışında zevk de yoktu. Küçük hayvancıklardık biz, bunun anlamı hafta sonuna geldiğimizde birbirimizin t-shirtlerini yırtmak değil; sadece, benzetme yerindeyse, birbirimizin kıçını kokluyorduk, kokuyu da fazla itici bulmamıştık.

Ama dinle Laura. İlişkimizin dördüncü gecesinde parka geldim ve Alison bankta, kolunu Kevin Bannister'a dolamış oturuyordu. Hiç kimse ne Alison, ne Kevin, ne ben, ne de tahterevalliye asılı duran cinsel gerzeklerin hiçbiri tek bir söz etmedi. Canım yandı, ve kızardım, ve bir anda vücudumun her parçasının ayrı ayrı bilincinde olmadan nasıl yüründüğünü unuttum. Ne yapmalı? Nereye gitmeli? Kavga etmek istemiyordum, o ikisiyle orada oturmak istemiyordum, eve gitmek istemiyordum. Böylece kızlarla oğlanların arasındaki sınırı belirleyen yerdeki boş ucuz sigara paketlerine bütün gücümle yoğunlaşarak, ve yukarı, arkama, ya da sağa sola bakmadan tahterevalliden sarkan sap erkeklerin saflarına doğru döndüm. Yarı yolda tek hatamı yaptım: durdum ve saatime baktım, o an bile ne göstermeye ya da kimi kandırmaya çalıştığımı bilmiyordum. Hangi saat on üç yaşında bir oğlan çocuğunun aniden bir kızdan yüz çevirip oyun bahçesine dönmesine neden olabilir ki, avuçları terli, kalbi küt küt, çaresizce ağlamamaya çalışarak? Kesinlikle bir Eylül sonu akşamı saat dört değil.

Mark Godfrey'den bir sigara dilendim ve gidip atlı karıncada tek başına oturdum.

"Yavşak" dedi Alison'un abisi David, tükürerek, minnetar bir ifadeyle gülümsedim.

Ve hepsi bu. Nerede hata yapmıştım? İlk gece: park, sigara, yiyiş. Ikinci gece: aynen. Üçüncü gece: aynen. Dördüncü gece: sepet. Tamam, tamam. Belki işaretleri görmeliydim. Belki aranmıştım. O ikinci aynen civarında ilişkimizin çıkmaza girdiğini, sorunların büyümesini göz ardı etmem sonucu onun bir başkasını aramaya başladığını farketmeliydim. Ama bana anlatmaya çalışabilirdi! İşleri düzeltmem için bana bir iki gün verebilirdi!

Alison Ashworth'le ilişkim toplam altı saat sürmüştü (okuldan çıkışla haber saati arasındaki iki saat çarpı üç), o bakıma ona alıştığımı, onsuz ne yapacağımı bilemediğimi söyleyemem. Aslında onunla ilgili hiçbirşey hatırlamıyorum. Siyah uzun saç? Belki. Ufak? Benden ufaktı, kesinlikle. Çekik, neredeyse uzakdoğulu gözler ve esmer ten? Bu o olabilir, başkası da olabilir. Her neyse. Ama bu listeyi kronolojik olarak değil de acı verme sırasıyla yapsaydım onu ikinci sıraya koyardım. Yaşım ilerledikçe zamanın değiştiğini, ilişkilerin daha olgun, dişilerin daha az acımasızlaştığını, derilerin kalınlaştığını, tepkilerin keskinleştiğini ve içgüdülerin geliştiğini düşünmek hoş bir şey. Ama o zamandan bu yana başıma gelen herşeyde o geceden bir unsur var gibi; tüm diğer romantik öykülerim bu ilkinin karışmış bir versiyonu gibi. Elbette o uzun yürüyüşü bir daha asla yürümem gerekmedi, ve kulaklarım hiçbir zaman o öfkeyle yanmadı, ve alaylı bakışları ve sel gibi yükselen gözyaşlarını uzağımda tutmak için ucuz sigara paketlerini saymam gerekmedi... gerçekten değil, tam anlamıyla değil, o biçimde değil. Sadece bazen öyleymiş gibi geliyor.

2. Penny Hardwick (1973)

Penny Hardwick cici bir kızdı, bugünlerde cici kızlardan yanayım, oysa o zamanlar pek emin değildim. Cici bir anne babası, müstakil, bahçesi ve bir ağacı ve bir balık havuzu olan cici bir evi, cici bir saç kesimi (sarışındı ve saçını sporcu, temiz, sağlıklı, takım kaptanı tarzı orta uzunlukta kestiriyordu), cici, gülümseyen gözleri, kapıyı çaldığım zaman kibarca gülümseyen ve istemediğimiz zaman yanımızda durmayan cici bir kız kardeşi vardı. Cici ve terbiyeliydi-annem ona bayılmıştı ve okuldan her zaman cici bir karne getiriyordu. Penny'nin cici bir görüntüsü vardı, ve ilk beş pop sanatçısı Carly Simon, Carole King, James Taylor, Cat Stevens ve Elton John'du. Çoğu insan onu seviyordu. Aslında o kadar ciciydi ki elimi sütyeninin değil altına, üstüne bile koymama izin vermiyordu, ben de bu yüzden ilişkimizi bitirdim, elbette nedenini ona söylemedim. Ağladı, ben de ondan nefret ettim, çünkü kendimi kötü hissetmeme neden oldu.

Penny Hardwick'in nasıl bir insan haline geldiğini tahmin edebiliyorum: cici bir insan. Üniversiteye gittiğini, başarılı olduğunu ve BBC için radyo yapımcılığı işi kaptığını biliyorum. Eminim parlak, ciddi fikirli, hatta bazen fazla öyle, hırslı, ama insanı kusturacak ölçüde değil; onunla çıktığımızda bu şeylerin hepsinin bir versiyonuydu ve hayatımın başka bir etabında bu erdemleri çekici bulabilirdim. O sırada, maalesef, beni nitelikler değil, memeler ilgilendiriyordu, bu nedenle de onun bana bir yararı yoktu.

Size onunla uzun, ilginç sohbetler yaptığımızı ve tüm ergenlik çağı boyunca sıkı bir dostluğu yaşadığımızı söylemek isterdim çok hoş bir arkadaş olabilirdi ama hiç konuştuğumuzu sanmıyorum. Sinemaya gittik, partilere ve diskolara, ve güreştik. Onun yatak odasında, benim yatak odamda, onun oturma odasında, benim oturma odamda, partilerde yatak odalarında, ve partilerde oturma odalarında, ve yazın çeşitli çimenli yerlerde güreştik. Hep aynı sorunun güreşini yapıyorduk. Bazen memelerine dokunmaya çalışmaktan öyle bıkıyordum ki bu kez bacaklarının arasına dokunmaya çalışıyordum, kendiyle alay etme duygusunu taşıyan bir davranış, birinden beş kaat borç isteyip, reddedilince bu kez eli istemek gibi birşey.

Okulumdaki oğlanların diğer oğlanlara sorduğu sorular (sadece oğlanların olduğu bir okul) bunlardı: "Hiç yapıyor musun?"; "Veriyor mu?"; "Nereye kadar?"; vesaire. Bazen sorular alaylıydı ve "Hayır" yanıtı bekleniyordu: "Hiç yapmıyorsun dimi?";"Daha hiç meme bile ellemedin dimi?" Kızlar ise edilgen çatıyla idare ediyordu. Penny "iffetinden" söz ediyordu, elimi yüzbininci kez göğsünden uzaklaştırırken, "henüz iffetime dokunulmasını istemiyorum" diye izah ediyordu sabırla ve belki de azıcık üzüntüyle (bir gün- ama şimdi değil- iffetini teslim etmesi gerekeceğini ve bundan hiç hoşlanmayacağını anlıyor gibiydi). Hücum ve savunma, saldırı ve püskürtme... sanki memeler karşı cinsin yasadışı olarak istimlak ettiği küçük emlak parselleriydi onlar bizim hakkımızdı ve onları geri istiyorduk.

Allahtan karşı kampta hainler, beşinci kolcular vardı. Bazı oğlanlar kız arkadaşlarının herşeyi yapmalarına "izin" verdiği başka oğlanları tanıyordu; bazen bu kızların kendilerine sarkıntılık edilmesine yardımcı olduğu söyleniyordu. Elbette soyunacak, ya da iç çamaşırlarını çıkaracak ya da gevşetecek kadar ileri giden bir kız duyulmamıştı. Bu, işbirliğini çok ileri götürmek olurdu. Anladığım kadarıyla bu kızlar sadece kendilerini daha erişilir hale getiren pozisyonlar alıyordu. Clive Stevens kardeşinin kız arkadaşından takdirle bahsetmişti, "karnını içeri çekiyor filan"; bu manevranın önemini anlamam yaklaşık bir yılımı aldı. Karnını içeri çekenin adını hala unutmamış olmama (Judith) şaşmamak gerekir; hala onunla tanışmak isteyen bir yanım var.

Herhangi bir kadın dergisini okursanız aynı şikayete tekrar tekrar raslarsınız o küçük oğlanlar, on ya da yirmi ya da otuz yıl sonra yatakta berbattırlar. "Önsevişme"ye ilgi duymazlar; karşı cinsin erojen bölgelerini uyarmaya yönelik hiçbir arzuları yoktur; bencil, açgözlü, kaba saba ve hamdırlar. Bu şikayetlerin biraz ironik olduğunu düşünmemek imkansız. O zamanlar tek istediğimiz şey önsevişmeydi, ve kızlar ilgilenmiyordu. Dokunulmak, okşanmak, uyarılmak, baştan çıkarılmak istemiyorlardı: dahası deneyene bir tane de geçiriyorlardı. Bu işlerde çok başarılı olmamamız pek sürpriz değil o halde. Bizlere iki ya da üç upuzun ve son derece formatif yıl boyunca gayet sert biçimde aklımıza bile getirilmemesi söylendi. On dört ile yirmi dört yaş arasında önsevişme oğlanların isteyip de kızların istemediği bir şeyken, kadınların isteyip de erkeklerin üşendiği birşeye dönüşüyor. (Ya da böyle olduğu söyleniyor. Ben şahsen önsevişmeden hoşlanırım sanırım çoğunlukla sadece dokunmak istemiş olduğum zamanların anısı hala inanılmaz derecede taze olduğu için) İdeal çift, bana sorarsanız, *Cosmo* kadınıyla on dört yaşında bir oğlan olurdu.

Bana neden Penny Hardwick'in göğsünden bir parça kapmak uğruna bu derece gözümü kararttığımı sorsalar ne diyeceğimi bilemezdim. Aynı şekilde Penny'ye de beni durdurmak uğruna neden bu kadar gözünü kararttığı sorulsa eminim o da cevabı bulamazdı. Bu işten benim avantam neydi? Ne de olsa herhangi bir karşılık da beklemiyordum. Neden erojen bölgelerinin uyarılmasını istemiyordu? Hiçbir fikrim yok. Tek bildiğim, insanın isterse o ilk ergenlik kılıyla ilk kullanılmış prezervatifin arasındaki korkunç savaş alanına gömülü birçok zor soruya cevap bulabileceği.

Herhalikarda belki de elimi Penny'nin sütyeninin altına sokmayı da o kadar istemiyordum. Belki de ona dokunmamı benden çok başkaları isti- yordu. Böylece birkaç ay Penny'le kentin bütün kanapelerinde güreştikten sonra yetmişti: bir arkadaşıma, şimdi geriye bakınca akılsızca bir hareketle, bir yere varamadığımı itiraf etmiştim, o da başka arkadaşlara söylemiş ve birkaç acımasız ve nahoş şakanın konusu olmuştum. Penny'yi son bir kez denedim, yatak odamda, annemle babam mahalli drama topluluğunun *Toad of Toad Hall* yorumunu seyretmek üzere belediye sarayına gitmişken; yetişkin bir kadını fena halde öfkelendirecek ve dehşete düşürecek ölçüde kaba kuvvete baş vurdum, ama yine de bir yere ulaşamadım, ve onu evine götürürken neredeyse hiç konuşmadık.

Tekrar çıktığımızda ona soğuk davrandım ve gecenin sonunda beni öpmek için uzanınca geri çekildim. "Ne anlamı var ki?" diye sordum. "Asla bir yere varmıyor." Bir sonraki sefer onunla hala görüşmek isteyip istemediğimi sordu, başımı çevirdim. Üç aydır çıkıyorduk, dördüncü sınıf için bu bayağı yerleşik bir ilişki sayılırdı. (Hatta anne babası benim anne babamla tanışmıştı. Birbirlerini sevmişlerdi.) Ağladı, ben de beni suçlu durumuna düşürdüğü ve ilişkimizi bitirmeye zorladığı için ondan nefret ettim.

Kim isimli bir kızla çıkmaya başladım, iffetine dokunulmuş olduğunu bildiğim ve tekrar dokunulmasına itiraz etmeyeceğini varsaymakta yanılmadığım. Penny ise bizim sınıftan, hepimizin toplamından daha çok kız arkadaşı olmuş bir oğlanla, Chris Thomson'la çıkmaya başladı. Durum benim boyumu aşıyordu, onun da. Bir sabah, Penny'le son itişmemizden yaklaşık üç hafta sonra Thomson sınıfa girerek böğürdü, "Hey, Fleming, seni spastik. Bil bakalım dün gece kimi düdüklediim?"

Odanın döndüğünü hissettim.

"Üç ayda memelerini bile elleyemedin, bense ilk haftada taktım!"

Ona inandım, herkes onun takıldığı herkesten istediği herşeyi aldığını biliyordu. Aşağılanmış, yenilmiş, ezilmiştim; kendimi aptal, ufacık, ve bu tatsız, azman, koca ağızlı morondan, çok, çok daha genç hissediyordum. Bu o kadar önemli olmayabilirdi. Thomson belden aşağı konularda kendi liginde tekti ve 4-b sınıfında daha kollarını bir kızın beline bile dolamamış bir sürü küçük solucan vardı. Hatta benim tarafım, duyulmuyor olsa da, onlara inanılmaz ölçüde olgunmuş gibi geliyor olmalıydı. O kadar da rezil olmuyordum. Ama yine de ne olduğunu anlayamıyordum. Penny'deki bu değişim nasıl olagelmişti? Penny nasıl hiçbir şey yapmayan bir kızken yapılabilecek herşeyi yapan bir kıza dönüşebilmişti? Belki de buna fazla kafayı takmamak lazımdı; kendimden başka kimse için üzülmek istemiyordum.

Sanırım Penny için işler iyi gitti, benim için de, hatta sanırım Chris Thomson bile dünyanın en kötü kişisi olmamıştır. En azından onu işyerine, bankasına ya da sigorta ofisine ya da otomobil galerisine kayarak girip, çantasını fırlattıktan sonra iş arkadaşına boğuk bir sevinçle söz konusu iş arkadaşının eşini "düdüklediğini" söylerken hayal etmek zor. (arkadaş eşini düdüklerken hayal etmek o kadar zor değil gerçi, o zamanlar bile onda bir arkadaş-eşi-düdükleyici tipi vardı.) Erkekleri tasvip etmeyen kadınlar ve tasvip edilmeyecek çok şey varnasıl başladığımızı, ve ne kadar yol kat etmemiz gerektiğini hatırlamalı.

...devamı gelecek ay

ÇEVİRİNİN YAYIN HAKKI TURGUT BERKES'E AİTTİR.

M E K T U P

Hürel ÇOBANOĞLU

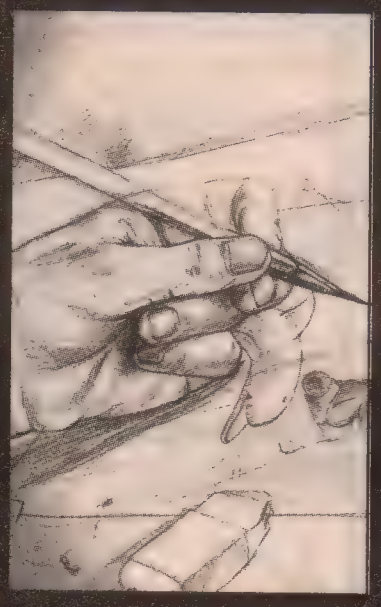

Mektuplar yazdım sana...

...ve hiçbirini gönderemedim. Anlamsızdılar sevgilim...

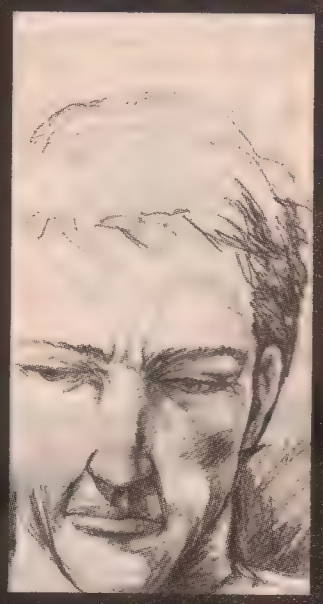

...Dili de anlamsızdı...

Her yazdığım yüzüme rüzgar tokatlar...

...her yazdığım yüzümü ıslatan gözyaşları...

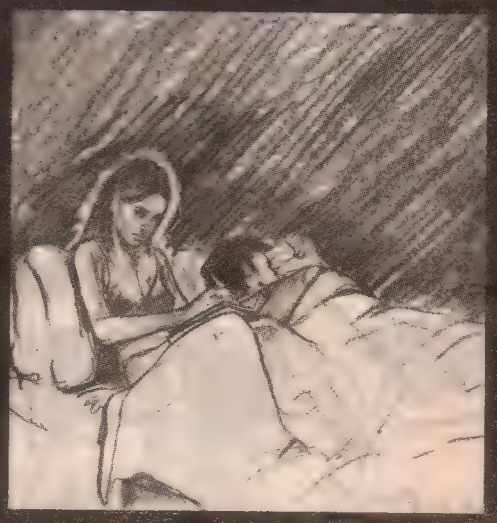

...anlattığımı söylerdim hep...

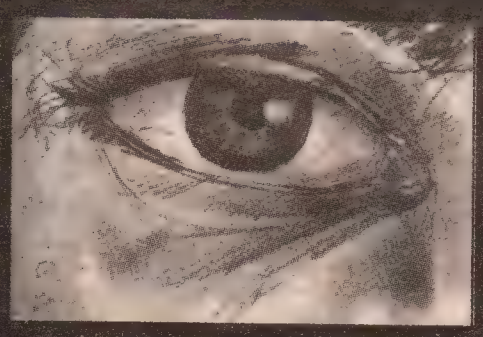

Derdi anlatmak için yaşamaya...

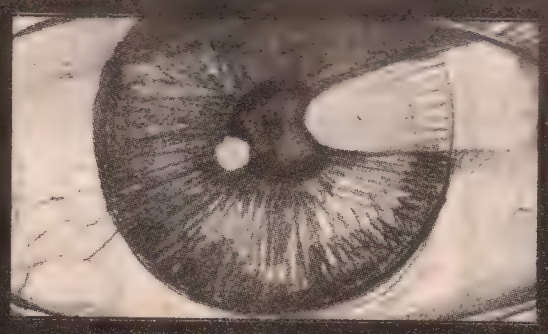

...benimse not tutmak için...

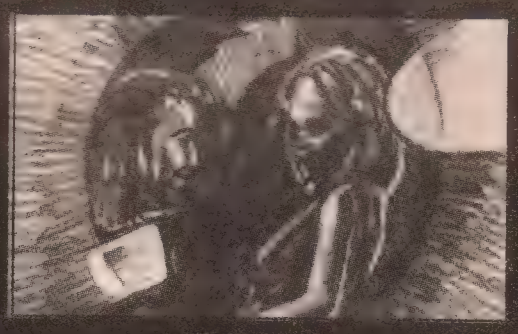

...Yalnızlığa...

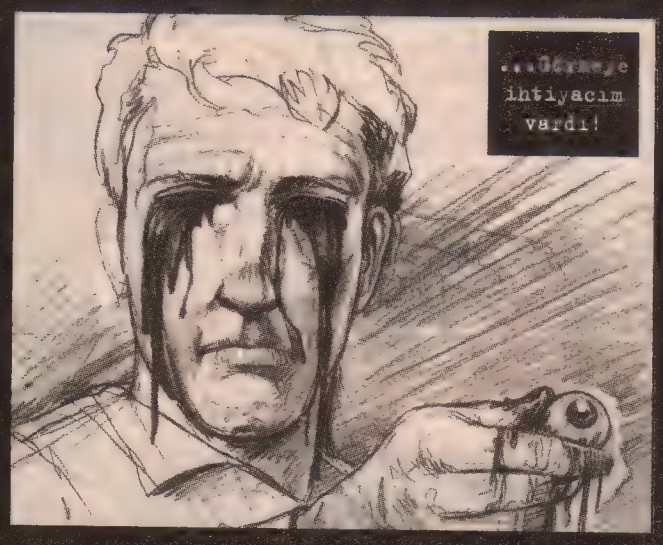

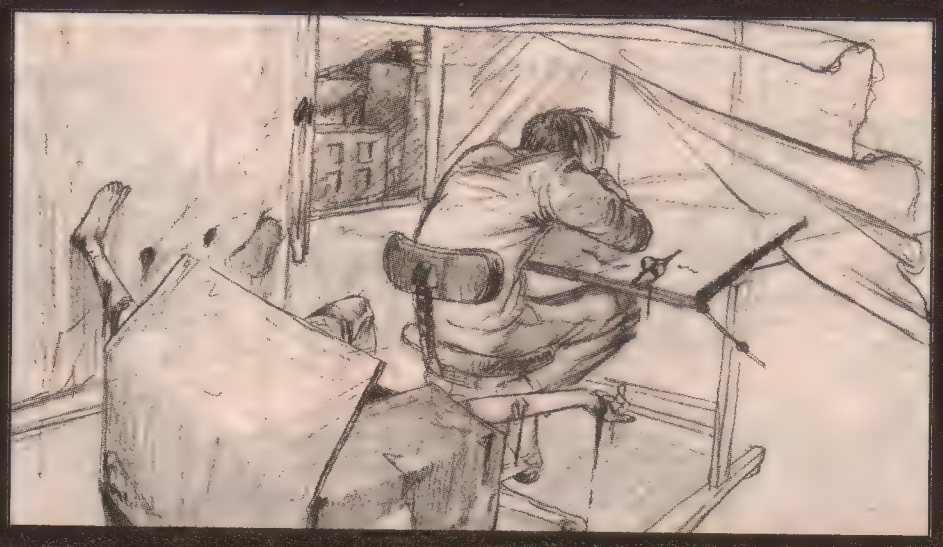

ŞİŞEDEN HİKAYELER

ERKAN ERTÜRK

ÖYKÜ-1-

ÖYKÜ2

ÖYKÜ 3

ÖYKÜ 4

Akşamsefası

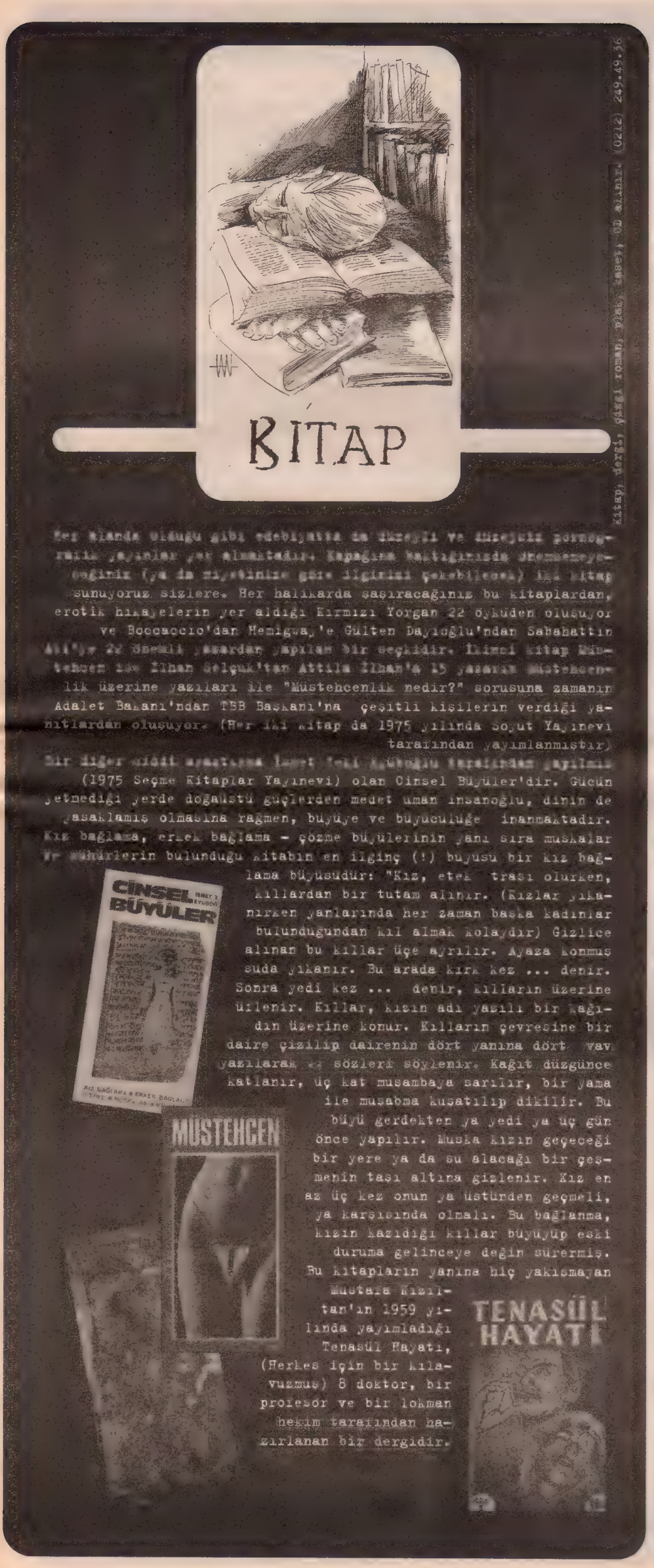

Her alanda olduğu gibi edebiyatta da ilerleyiş ve gerileyiş görüşleri yayınlar yer almaktadır. Kapağını kaldırdığınızda önemsemeyeceğiniz (ya da ilginize göre ilginizi çekebilecek) iki kitap sunuyoruz sizlere. Her halükarda şaşıracağınız bu kitaplardan, erotik hikayelerin yer aldığı Kırmızı Yorgan 22 öyküden oluşuyor ve Boccaccio'dan Memigua'ye Gülten Dayıoğlu'ndan Sabahattin Ali'ye 22 önemli yazardan yapılan bir seçkidir. Diğer kitap Müştehcen ise İlhan Selçuk'tan Attila İlhan'a 15 yazarın müstehcenlik üzerine yazıları ile "Müstehcenlik nedir?" sorusuna zamanın Adalet Bakanı'ndan TBB Başkanı'na çeşitli kişilerin verdiği yanıtlardan oluşuyor. (Her iki kitap da 1975 yılında Sosyal Yayınevi tarafından yayımlanmıştır)

Bir diğer cinsel araştırma ürünü ise Kütüoğlu tarafından yayımlanmış (1975 Seçme Kitaplar Yayınevi) olan Cinsel Büyüler'dir. Gücün yetmediği yerde doğaüstü güçlerden medet uman insanoğlu, dinin de yasaklamış olmasına rağmen, büyüye ve büyücülüğe inanmaktadır. Kız bağlama, erkek bağlama - çözme büyülerinin yanı sıra muskalar ve mühürlerin bulunduğu kitabın en ilginç (!) büyüsü bir kız bağlama büyüsüdür: "Kız, etek traşı olurken, kıllardan bir tutam alınır. (Kızlar yıkanırken yanlarında her zaman başka kadınlar bulunduğundan kıl almak kolaydır) Gizlice alınan bu kıllar üçe ayrılır. Ayaza konmuş suda yıkanır. Bu arada kırk kez ... denir. Sonra yedi kez ... denir, kılların üzerine üflenir. Kıllar, kızın adı yazılı bir kağıdın üzerine konur. Kılların çevresine bir daire çizilip dairenin dört yanına dört vav yazılarak ... sözleri söylenir. Kağıt düzgünce katlanır, üç kat muşambaya sarılır, bir yama ile muşamba kusatılıp dikilir. Bu büyü gerdekten ya yedi ya üç gün önce yapılır. Muska kızın geçeceği bir yere ya da su alacağı bir çeşmenin taşı altına gizlenir. Kız en az üç kez onun ya üstünden geçmeli, ya karşısında olmalı. Bu bağlanma, kızın kazıdığı kıllar büyüyüp eski duruma gelinceye değin sürermiş.

Bu kitapların yanına hiç yakışmayan Mustafa Kızıltan'ın 1959 yılında yayımladığı Tenasül Hayatı, (Herkes için bir kılavuzmuş) 8 doktor, bir profesör ve bir lokman hekim tarafından hazırlanan bir dergidir.

KRAL OEDİPUS

Thebes Kralı Laius bir kahinden gelecekte kendi çocuğu tarafından öldürüleceğini ve çocuğun karısı Jocasta ile evleneceğini öğrenir. Bu yüzden karısından uzaklaşır. Fakat Jokasta bir gün Kral Laius'u sarhoş ederek hamile kalır. Ve bir oğlu olur. Fakat çocuk doğar doğmaz kral çocuğun ayaklarını delerek onu bir dağın tepesine bırakıp ölüme terk eder.

Bebek, bir çoban tarafından kurtarılır. Çoban bebeğe Oedipus adını verir. Çoban Oedipus'u Corinth Kralı Polybus ve karısı Periboea'ya götürür. Onlar da çocukları olmadığı için Oedibus'u alıp kendi çocukları gibi büyütürler. Ve gerçeği hiç açıklamazlar.

Oedibus, genç bir adam olunca geleceğini öğrenmek amacıyla bir kahine gider. Kahin O'na kendi babasını öldürüp öz annesiyle evleneceğini ve çocukları olacağını söyler. Corith e geri dönmez Oedipus korkusundan. Ve yolculuk etmeye başlar.

Birgün bir yol ayrımında bir araba içindeki yaşlı adam ve onun hizmetkarları ile karşılaşır. Hiç biri diğerine yol vermez ve kavga çıkar. Oedipus da öfkesine yenilir ve yaşlı adamı öldürür. Kehanetin birinci bölümü böylece gerçekleşir.

Sonra Oedipus Thebes şehrine doğru ilerler. Yolda Sphinx isimli bir canavarla karşılaşır. Bu canavar bir kadının yüzüne ve gövdesine ama bir aslanın bacaklarına sahiptir. Thebes şehrine gitmek isteyenlere bir bilmece sorar. Eğer yolcu doğru cevabı bilirse geçebilir yoksa geçemez.

Oedibus'a "Sabahları 4 ayak öğlen iki ayak ve akşam 3 ayak üzerinde giden tek bir sese sahip olan nedir ?" der.

Oedipus "insan" diye cevap verir. Çünkü insanlar hayata 4 ayak üzerinde başlarlar erişkinlikte iki ayak ve yaşlılıkta bir tanesi bastonları olmak üzere üç ayak üzerinde giderler.

Oedipus bilmeceye doğru cevap verir Sphinx kendini öldürür ve Thebes şehrine varır. Burada Jokasta ile evlenip şehrin kralı olur ve böylece kehanetin ikinci bölümüde gerçekleşir.

Kral Oedipus ve Jokasta'nın 4 çocuğu olur: Eteocles, Polynices, Antigone ve Ismene.

25 yıl sonra Thebes şehrinde bir veba salgını başlar ve pek çok kişi ölür. Bu duruma çok üzülen Oedipus,Jokasta'nın erkek kardeşi Creon'u vebadan nasıl kurtulacağını sorması için bir kahine gönderir. Creon Apollo'dan bir mesaj ile geri döner. Apollo Kral Laius'un katili bulunup cezalandırılınca veba salgınının sona ereceğini söylemiştir.

Böylece Oedipus bir araştırmaya girişir ve şehrin en saygı duyulan kişisi olan Teiresiasa sorar katilin kim olduğunu. Teiresias ilk başta söylemek istemese de en sonunda katilin Oedipus'un kendisi olduğunu söyler. Bu cevaba Oedipus çok sinirlenir ve adamı şehirden sürer.

Fakat yine de karısı Jokasta'ya olan biteni anlatır. Jokasta alatılanlara inanmaz ve kahinlerin her zaman doğruyu bilmediklerini anlatarak kendilerine söylenen kehaneti aktarır Oedipus'a. Kehanetin aksine Kral Laius'un oğlu tarafından değil bir dörtyol ağzında bir soyguncu tarafından öldürüldüğünü söyler. Ve hemen Oedipus'un aklına kendisinin 4 yol ağzında öldürdüğü yaşlı adam gelir. Fakat ertesi gün, Corinth şehrinden Oedipus'u görmeye bir ulak gelir ve Kral Polybus'un öldüğünü bildirir.

Oedipus hem sevinir hem üzülür kendi babasının doğal ölümüne ve kehanetin doğru olmadığına inanır. Fakat ulak ona Polybus'un gerçek babası olmadığını, Oedipus'u kendisine bir çobanın verdiğini söyler. Oedipus bu çobanın aynı zamanda 4 yol ağzında öldürdüğü yaşlı adamın hizmetkarlarından biri olduğunu öğrenir. Ve O'nu sorgular. Çoban Oedipus'u kendisine kehanetten korkan Jokasta'nın verdiğini ve öldürmesini istediğini söyler. Fakat iyi yürekli çoban bebeği öldürmek yerine O'nu başka bir çobana, O da Kral Polybus'a vermiştir. Hem kendisine hem de Kral Laius'a söylenen kehanetin gerçekleşmiş olduğunu anlayan Oedipus kendine lanet eder, kendi gözlerini çıkartarak kör olur ve Thebes şehrini terk eder. Jokasta ise kendini asarak intihar eder ve böylece kaderin değiştirilemeyeceği bir kez daha kanıtlanır.

Derleyen: EBRU Y.

Sevdiğim Kadın Adları Gibi-8

AKGÜN AKOVA

Ayça

sevgilin *"çukulata götürelim,"* derken
sen *"oyuncak alalım,"* diye tutturdun,
"nasıl olsa bi' gün bebeleri olacak di mi?"
"ya çocuk istemezlerse," dedi seninki kaşlarını kaldırarak
valla haksız da değil, baksana dünyaya neler ettiğimize
"aaa," dedin, *"Necla üç çocuk istiyor,*
kardeşsiz büyüdü ya, yokluğunu biliyor"
her zaman böylesindir,
Kanije Kalesi gibi savunursun düşüncelerini
"birinden biri kısır çıkarsa," diyerek bir olta daha attı karşı taraf
"O zaman evlat edinirler gül yüzlü bi' bebeyi," dedin kızgınlıkla
ve oyuncakçıya daldın tutup sevgilinin elinden
içeride kağıttan evler, ışıklı atlıkarıncalar
tavanlara asılan uçaklar ve adamım Şarlo
burnu sivilceli cadılar ve top oynayan kurbağalar
aynı rafta yan yana

lahana bebeklerin önüne gelince aralandı
çocukluğunun tül perdesi
23 Nisan'larda uçuşan çiçekli eteğin
denize girmeye çalışan daracık sokaklar
otlar üzerinde yavru bir tırtıl olarak yuvarlandığın bahçe
neyse,
babannenin ölmeden birkaç gün önce
sen uyurken yanına bıraktığı
bebeğin ikiz kardeşini görünce
yağmura durdu gözlerin
bak aramızda kalsın, ama ağlayınca Hindistan'a benziyorsun
sen benim Pakistan olduğumu biliyor musun Ayça desem
şiirin içine coğrafya girecek
adlarını sevdiğim ama görmediğim şehirler
Buenos Aires
Kopenhag
Rio de Janeiro
Lizbon ve
Semerkant girecek

ağlayınca Çaldıran Savaşı'nda yaralanan bir ata benziyorsun
sen benim Yavuz Sultan Selim'in seyisi olduğumu
biliyor musun Ayça desem
şiirin içine kanlı nalların tarihi girecek
uygarlığa ne katkısı olduğunu bilmediğim savaşlar
Dandanakan
Miryokefalon
Preveze ve
Otlukbeli girecek

ağlayınca incisini düşüren bir istiridyeye benziyorsun
sen benim gökyüzünü düşleyen bir denizyıldızı olduğumu
biliyor musun Ayça desem
şiirin içine okyanuslar girecek
düşündükçe ürperdiğim iç denizler
mercan adaları
denizatları
ve Ferit Edgü'nün
her okuyuşumda
içimdeki taşraya
deniz kokusu taşıyan sözcükleri girecek:

"Demirlediğimiz koyların çoğunda demiri atar atmaz,
daha çıma almaya vakit bulamadan, kıçtan takma bir motorla,
genellikle iki çocuk yaklaşıp halatlarımızı alır
ve bir ağaca ya da kayaya çımamızı bağlarlar.
Sonra dönüp sorarlar;
Bir isteğiniz var mı? Su, sebze, içecek, balık...?
Bir seferinde, bir böcek istedim. Çok geçmeden getirdiler.
Bir seferinde bir ahtapot istedim. İki ahtapot getirdiler.
Aynı gün incir ve üzüm istedim.
Günbatımına doğru bir sepetin içinde
asma ve incir yaprakları üzerine dizilmiş
renk renk incir ve üzüm getirdiler.
Yolculuğun sonuna yaklaşmıştık.
Bir akşam vakti,
tekneye gene yaklaşıp sorduklarında,
isteyecek hiçbir şeyim yoktu.
Bir denizkızı istedim.
Gittiler ve bir daha görünmediler."

ağlayınca kumsalı içine çeken bir denizkızına benziyorsun
sen o iki çocuktan birinin ben olduğumu biliyor musun Ayça desem
şiirin içine gizli aşklar girecek
ki girmesin de
biz oyuncakçıya geri dönelim
çünkü gözyaşlarını silerken sen
toz oldu sevgilin
zil çalan maymunların arasına baktın yok,
oyuncak ayılarla oynamaya mı gitmiş, baktın yok
plastik böceklerin kutusuna baktın yok
onu ararken rastladığın
tahta atın
yelelerini okşadın ve öptün gözlerinden
"hoop n'oluyo," dedi arkandan sevgilinin sesi
"burda bi' aslan varken bi' beygire mi aşık oldun"
sıkıp dişlerini dönerken ona doğru sen
gördün sana çevrilmiş tabancayı
silah uzmanlarının titiz bir oyuncak tasarımı mı desem
şeytan bunu da doldurur mu desem
ama o
"bunu alalım Necla'lara" dedi, *"plastik mermi de atıyormuş"*
sıntarak ekledi *"sonra, her eve gerekli bu zamanda"*

sevgili Ayça
fırlattığın tabanca yerini bulmadı ama
aşk defterinden sildin o anda hergeleyi
şimdi tahta atı armağan paketi yaptırırken yeni sevgilin için
dinliyorsun söylediklerimi

"kendisini kırmayan çocuğa aşık olur oyuncak
ve değil mi ki aşk
oyuncak sanıp koynumuza aldığımız
içi bencillik dolu bir silah"

e-mail:
akova@orion.net.tr

PATATESİN ORHAN VELİ'Sİ

M. ŞEREF ÖZSOY

"Huu! Huu! Patates Surat!" diye mırıldandı Arha, otların arasındaki rüzgar kadar hafif alaya bir fısıltıyla" Ursula K. Leguin'in Atuan Mezarları adlı kitabının yirmi altıncı sayfasında okuduğum bu cümle beni, 1910'lu yıllara Göztepe'deki Taş Mektep İlkokulu'na götürdü. Sarı ve toparlak suratından dolayı arkadaşlarının "patates" diye lakap taktığı çocuk canlandı gözlerimde. Kısa süre sonra büyük bir şair olan bu çocuk, elli yıl sonra, 31 Mayıs 1962'de yazdığı şu mısralarda bakın kendini neye benzetiyor:

Fasulya gibi yaşıyorum son zamanlarda
kuru fasulya gibi
kuru fasulyanın pilakisi yapılır
benden o da yapılmaz.

Bir başka gün, Ayşe Kulin'in Adı: Aylin romanını okurken, iki yüz onbirinci sayfadaki şu cümlelere takılıyorum: "Rahibe Nancy, bu Rus isimli kadını, hep Rus suratlı düşündü nedense. New York'a çıraklık eğitimine yollandığında, hastabakıcılık yaptığı üç yıl boyunca göçmenlerle çalıştı durdu. Rusların patatese burunlu fizyolojilerini "R" harfine ağırlık veren kaba aksanlarını yakından tanıyor."

Ömrünün son yıllarını Rusya'da geçiren şairimiz, çocukluğunda patates benzetilmekten mi esinlenmiştir, yoksa Ayşe Kulin'in benzetmesini onaylamak için mi kendisini çevresindekilere benzetmiştir bilinmez ama, 1956 yılının Haziran ayında, Peredelkino'da Yazar Evleri Sitesi'nde bulunan evinde; Bulgaristan'dan gelen dostu Fahri Erdinç'e şunları söylemiştir; "Size birşey söyleyeyim mi, artık beni karikatürize etmek çok kolay: Bir patates al eline, yukarıdan iki kürdan batır, iki de aşağıdan, tamam!"

Kendisiyle böylesine dalga geçen şairimiz. Nazım Hikmet'tir. Kim bilir ömrü boyunca başka hangi lakaplar takılmıştır O'na bilinmez. Tıpkı Orhan Veli'nin lakaplarını bilmediğimiz gibi.

Bilinenlerden biri Nurullah Ataç'ın taktığı lakaptır. Bunu da Bedri Rahmi Eyüboğlu'nun 1.12.1951'de Yedi**tepe'deki Hatıralar isimli yazısından öğreniyoruz: "Ataç Or**han'a hiç bir zaman tutmıyan bir sürü isimler arar dururdu. Bunlardan bir tanesi üzerinde çok ısrar etti: ama yine olmadı: Şakuli solucan! Orhan Veli'de de kendini korumak için Nurullah Ataç yerine sadece Nuri Bey diyordu."

Lakapların dışında bir de takma isimler vardır.

Mehmet Ali Sel, Orhan Veli'nin takma ismidir. Oktay Rifat, "Galiba atmaya kıyamadığı şiirlerini bu isimle yayımlardı." der. Bir de Orhan Selim vardır. O da Nazım Hikmet'in 1934'te başladığı Akşam Gazetesi'ndeki yazılarında kullandığı takma isimdir. Her ne kadar, o yıllarda Orhan Veli'nin ismi pek duyulmadıysa da Nazım Hikmet'in bir kelime oyunu yapmak istediğini uydurmam çok yerinde olur.

ORHAN SELİM
ORHAN SELİ'M
ORHAN VELİ'M

"Orhan Veli ve Nazım Hikmet kavgalıdır, hatta birbirlerini sevmezler." Bu tip lafları ilk olarak kim ve neden ortaya attı, bilmiyorum. Bunlara gülüp geçmek gerekir ama, biz yine de yanıtlayalım.

İlk zamanlarda, şiir anlayışları açısından birbirlerine taş atarlar. Mesela Nazım Hikmet, cezaevinde Memet Fuat'a yazdığı mektuplarda "Mithat Cemal ne kadar şekil prestse Orhan Veli de o kadar şekilperest, ikisi de yobaz" dediği gibi: O'nu içerik yönünden de eleştirir: "Orhan Veli'yle A. Kadir dil bakımından birbirlerine yakındırlar ve soldadırlar, lakin muhteva bakımından Orhan Veli merkezinde sağına geçmiştir. En sağda değilse de sağdadır." Orhan Veli'nin ilk şiirlerinde de bu görünür zaten.

Ama zamanla Nazım Hikmet'in fikirleri değişir. Ve Orhan Veli'nin şiirini benimser. Hatta benzer, şiirler kaleme alır. Bunun üzerine Orhan Veli de Nisan 1940'ta yayımladığı Kızılcık şiiriyle, bu değişimden duyduğu memnuniyeti dile getirir.

İlk yemişini bu sene verdi,
Kızılcık,
Üç tane;
Bir daha seneye beş tane verir;
Ömür çok
Bekleriz;
Ne çıkar?
İlahi kızılcık!

Orhan Veli'nin Nazım Hikmet'i sevmediğini iddia edenler, "Kuyruklu Şiir ve Cevap Nazım'a yazılmıştır" derler:

KUYRUKLU ŞİİR
Uyuşamayız, yollarımız ayrı;
Sen ciğercinin kedisi ben sokak kedisi;
Senin yiyeceğin, kalaylı kapta;
Benimki aslan ağzında;
Sen aşk rüyası görürsün, ben kemik.

Ama seninki de kolay değil, kardeşim;
Kolay değil hani;
Böyle kuyruk sallamak Tanrının günü.

CEVAP
Açıktan bahsediyorsun;
Demek ki sen komünistsin.
Demek bütün binaları yakan sensin
İstanbul'dakileri sen,
Ankara'dakileri sen....
Sen ne domuzsun, sen!

"Şiirdeki ciğercinin kedisi Nazım Hikmet'tir ve Orhan Veli ciğerden nefret ettiği gibi ciğercinin kedisinden de nefret eder."

Bunun doğru olamayacağının en önemli ispatı şiirlerin yayımlanma tarihidir. Kuyruklu şiir 15.12.1949, cevap 15.1.1950'de Yaprak Dergisi'nde yayımlanır.

Peki, siz olsanız sevmediğiniz birine böyle şiirler yazdıktan sonra, O'nun için açlık grevi yapar mıydınız?

Orhan Veli, Oktay Rifat ve Melih Cevdet, Nazım Hikmet'in hapisten kurtarılması için açlık grevi yapmış ve bu yolda yazılar yazmışlardır. Tüm bu eylemler Kudret ve Ulus gazetelerince "Vatan hainliği ve Moskova uşaklığı" olarak yorumlanmıştır. Bu tepkilere karşılık açlık grevini ikinci gün bitirip Yaprak Dergisi'nin 15.5.1950 tarihli sayısında şu yanıtı verirler: "Bir şairin öldürülmesine şair gönlümüz razı olmadığı için, sırf onu kurtarmayı istediğimizi belirtmek için iki gün aç durduk. Niyetimiz kimseyi tehdit değildi, sadece şairlik borcumuzu ödemekti. Bununla beraber fırsat düşkünü yazar bu hareketimize siyasi bir mana vermeye kalkıştı. Bizi, yabancı ülkelerde memleketimiz aleyhinde yapılan menfi propagandalara alet olmakla suçlandıranlar çıktı."

Evet Orhan Veli ile Nazım Hikmet şiirleriyle çok atışmışlardır ama, atışma birbirini seven, daha da önemlisi birbirine saygı duyan iki insan arasındadır. Mesela Orhan Veli, Hürriyete Doğru şiirinde,

Görmüyor musun her yanda hürriyet;
Yelken ol, kürek ol, dümen ol, balık ol,
su ol;
Git gidebildiğin yere...

derken, Nazım Hikmet 10 yıl sonra O'na "Oğlum" diye seslenir:

Bulut mu olsam,
gemi mi yoksa
balık mı olsam,
yosun mu yoksa,
Ne o, ne o, ne o.
Deniz olunmalı oğlum,
bulutuyla gemisiyle, balığıyla, yosunuyla.

1955 yılında Budapeşte'deki Kent Radyosu'nda bir konuşma yapan Nazım Hikmet, çok seyahat ettiğini söyler. Bunun üzerine şaire şunu sorarlar: "Acaba bu sık seyahatleriniz sırasında yanınızda bulundurduğunuz kitaplar nelerdir?"

Nazım'ın yanıtı çok açıktır: "Şimdi size söyleyeyim. Mesela benim bavulumda neler var. Bir defa tabii Orhan Veli var. Öyle sanıyorum ki Orhan Veli bizim en güzel şairlerimizden biri. Çok genç öldü, yazık oldu ama, ölümsüz.."

Konuşma ilerleyince Nazım'dan birkaç Orhan Veli şiiri okumasını isterler. İlk olarak "çok sevdiğini" vurguladığı Sereserpe'yi okur. Şiiri bitirince şu yorumu yapar: " Ne güzel Türkçe, sonra nasıl İstanbul, nasıl İstanbul kızı..."

Sonra Delikli Şiir, Vatan İçin, Cevap'ı okur. Son olarak "Bir tane daha okuyayım. Doyum olmuyor ki.." der ve Gelirli Şiir'i okur.

Bursa Hapishanesi'ndeyken, kendisine gönderilen kitaplardan birine hayran olur Nazım, kapağındaki resmi Bedri Rahmi Eyüboğlu'nun yaptığı kitaba saatlerce bakar kalır. Öyle hayran olmuştur ki "Sakın kaybetme" notuyla birlikte kitabı oğlu Memet'e gönderir. Aradan biraz zaman geçince kitabı yeniden görme isteği basar Nazım'ı. Ve Bir Şiir Kitabının Kapak Resmi adlı şiirini yazar.

Kapak resminde Bedri Rahmi tüm hünerini şakıttıysa da Yenisi adlı bu kitabın şairi Orhan Veli de şiirlerinde en az O'nun kadar başarılıdır.

Orhan Veli öldüğü zaman hala Bursa Hapishanesi'nde yatmakta olan Nazım Hikmet'in üzüntüsü bir kat artmıştır. Bu üzüntü içindeyken 1.12.1949 tarihli Yaprak Dergisi'nde okuduğu Orhan Veli'nin Dalga isimli şiirini anımsar:

Öyle bir yerde olmalıyım,
Öyle bir yerde olmalıyım ki,
Ne karpuz kabuğu gibi
Ne ışık, ne sis, ne buğu gibi
İnsan gibi.

Yatar Bursa Kalesinde'nin son şiiri Bir Hazin Hürriyet'in Nazım'ın Bursa'da yazdığı son şiiri olduğunu iddia edebiliriz ama, bu şiirde isim vermeden andığı kişi kesinlikle Orhan Veli'dir:

Bir alet, bir sayı, bir vesile gibi değil,
İnsan gibi yaşamalıyız dersin,
büyük hürriyetinle basarlar kelepçeyi,
Yakalanmak, hapse girmek, hatta asılmak
hürriyetiyle hürsün!

Gittiği yerlerde Orhan Veli'yi tanıtmaya çalışan Nazım Hikmet 1958 yılında yazdığı Slavya Kahvesi'nde Şair Dostum Tavfer'le Yarenlik şiirinde de konuk eder sevdiği bu şairi:

Hele sabahları, hele baharda,
Pırağ şehri yaldızlı bir dumandır,
ve kızıl, kocaman bir elma gibi.
Nezval geçer taze çıkmış kabrinden,
Paramparça yüreği de elinde
ve Orhan Veli'yle karşılaşırlar,
Urumeli Hisarı'ndan gelir o,
ve telli kavağa benzer. Orhan'ın
yüreciği delik deşik onun da.

Nazım Hikmet, Bursa Hapishane'sinde Orhan Veli'yi düşünürken

BİLMEDİĞİNİZ BİR KURBAĞA

Simone De Beauvoir sevgilisi Nelson Algren'e "timsah" derken, Algren O'nu "kurbağam" diye çağırırdı.

KURBAĞA ŞİİRLERİ

SARNIÇLAR

Dipte, yosun tutan çamurlu su,
Kurbağa sesleri gece gündüz duyulan,
Sarnıçlardan yükselen genze vuran,
Acılı bir küf kokusu unutulmak...

NECATİ CUMALI

Aşiyan'daki Orhan Veli heykelinin yıllar önce kaybolan martısı bir balıkçının ağına takılmış. Bunu bir tek Kanal D, haber yapmış. (Teşekkür ederim.)

16 Ağustos'ta saat 13.00'ten sonra beni arayacak ilk on kişi, besteleşmiş Orhan Veli şiirlerinden derlenmiş bir kaset kazanacaktır. Tel: 0212.249.49.36

KARA KUTU

Yazan: Nuh Nebi

MESUT YILMAZ

Birisi kollarımı oğuşturuyordu. Kapkara bir tünelden sıyrılır gibi, projeksiyoncu düğmeye basmış ve beni yeniden dünyaya yansıtmış gibi kendime geliyordum. Yatağın kenarına oturmuştum. Birisi kollarımı oğuşturuyordu.

Gözlerimi zar zor açtım ve karşımdaki zayıf adama odaklanmaya çalıştım. Başı eğik, kollarımı oğuşturmaya yoğunlaşmışken benim uyandığımı fark etti.

Göz göze geldik. Son derece tanıdık bir yüzdü karşımdaki, ama bir türlü çıkaramıyordum. Yandan ayrılmış alnına dökülen kaküller, çocuksu ama bol engebeli bir yüz, eğik çıta gibi bir beden...

"Merhaba abi, ben Mesut Yılmaz..." dedi.

Böyle bir durumda bile sululuğu elden bırakmayacağımı kanıtlamak içinmiş gibi, otomatonvari yanıtladım, "Merhaba, ben de Turgut Özal" dediğimi duydum. Güldü.

"Beni hatırlamıyormusun abi" dedi, "Dün gece sen krizdeyken hep sana masaj yaptım, bacaklarına, kollarına."

Kriz. Krizmi? Hayal meyal...

Krizmi?

"Abi görecektin halini. Çok kıvrandın. Hatırlamıyormusun?"

Ne mutlu ki hayır. Her durumda pek aklı başında olan ben, acı eşiğimi aştığım anda kendimi kaybediyordum. Nasıl?

...

Mesut Yılmaz'ı doktorla konuşurken görüyorum. "Yeni bir hayata başlayacağım, artık insan gibi yaşamak istiyorum" gibi şeyler geveliyor. Aradan yarım saat geçmeden odamda bana "Buradan bir çıksa" neler yapacağını anlatıyor: " Aabi dört paket Çaynizi bööle açıyorum, içine iki de roş kırıyorum, (sağ eliyle sol koluna saplama hareketi) ve daan!" ve zafer dolu bir edayla , marifet ya, "Günde üç kere aabi" diyor. Mesut Yılmaz yirmibeş yaşında, onaltısından beri kullanıyor. Bense gerçekten fena tırsmış, ahlak dersi veriyorum, yapma etme oğlum yazık sana filan. Daha sonra, biraz da bu ani "görev duygusu"nun bir uzantısı, boyalı dergide Miles Davis'in eroinden nasıl kurtulduğunu anlatan bir yazı okuyorum odamda, dergiyi alıp Mesut'un odasına seyirtiyorum. Hani okusun da cesaret alsın.

Çünkü ben artık beyazdan temizlenmiş bir yavrukurt edasıyla Mesut'un odasına giden koridoru arşınlarken Mesut Yılmaz odasında, ciddi bir iş üstünde. Yatağına oturmuş, üstü çıplak, koca bir rulo kağıt havluyu karelerine ayırıp dikkatle komodinin üzerine diziyor. Komodinin üzerinde ayrıca bir adet sarı Permatik jilet, ağzı kırılmış. Yavrukurt'un ifadesi yüzünde donuyor, "Abi sen odana dön, beni yalnız bırak" diyor, hafif sertçe sanki.

Gerisin geriye odamda bir anda çözülüyorum. "Aman Allahım! Burası tımarhane! Burada ne işim var? Çıkarın beni buradan! Çıkarın beni!" İçimden çığlıklar yükseliyor ama sakin olmaya çalışıyorum. Biraz titrek bir sesle hemşireden doktoru çağırmasını rica ediyorum.

Doktor geliyor.

BEN : ***Bana başka serum takılacakmı?***
DOKTOR : Hayır.
BEN : ***Başka ilaç vs?***
DOKTOR : Hayır.
BEN : ***O zaman bana müsaade. Eve gitsem iyi olacak.***
DOKTOR : Bir gün daha kalsanız iyi olur.
BEN : ***(İçimden) Muhasebe servisi eminim çok sevinir, ama... (Yüksek sesle) Ben kendimi iyi hissediyorum. Daha doğrusu, hissediyorum. Bu yüzden bu ortam bana iyi gelmiyor. Evde kendimi daha iyi hissederim.***
DOKTOR : (hala) Ortamın nesi var? Hava güzel, ortalık sakin...
BEN : ***Mesut Yılmaz göğsünü doğrayacak.***
DOKTOR : Efendim?
BEN : ***Mesut Yılmaz. Benim kattaki genç çocuk. Kendini jiletle doğramaya hazırlanıyordu.***
DOKTOR : Siz merak etmeyin, yapmaz. Ben size sakinleştirici birşey vereyim.
BEN : ***Sakinleştirici istemiyorum! Buradan gitmek istiyorum. Burada kendimi kötü hissediyorum.***
DOKTOR : Ben size şimdi öyle birşey vereceğim ki kendinizi harika hissedeceksiniz.

...

Doktor haklıymış. Yani ilaç konusunda. Mesut Yılmaz konusunda ise ben haklıymışım: bu muhteşem ilacın yarattığı sisin ardında, bir an için Mesut'u görüyorum, iki koluna hemşireler girmiş, göğsü kanlı pamuklarla kaplı. Herhalde revire götürüyorlar. Sonra karanlık iniyor.

...

Bir Olimpos uykusundan uyanıyorum, ağır ağır. Kendimi hiç bu kadar mükemmel hissetmedim. O kadar olağanüstü bir ferahlık var ki üstümde, "iyileşmeme" yoruyorum bu durumu. Eh, biraz da Doktorun verdiği ilacın etkisi olabilir tabii, ama Tanrım, harika hissediyorum kendimi. Harika ve aç.

Başucumda kirazlar var. Geriniyorum, Zeus gibi uzanıyorum yatağımda, hafifçe başımı çeviriyorum. Bir tünelde gibiyim, sadece önüme odaklanabiliyorum, ama bu durum beni hiç rahatsız etmiyor. Şu anda hiçbir durum beni rahatsız edemez. Yarı el yordamı bir kaç kiraz yakalayıp ağzıma atıyorum. İnanılmaz bir lezzet. Birkaç avuç daha somuruyorum ama rahat yiyemiyorum, Doğrulup kiraz kasesini kucağıma alıyorum. Yatağımda oturmuş, manik bir iştahla kirazlara yumuluyorum.

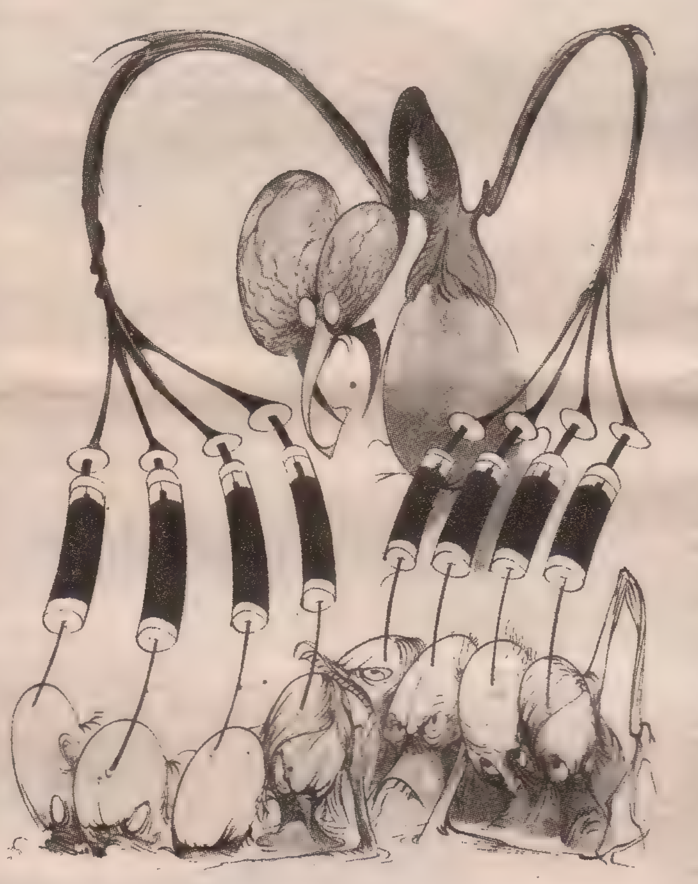

Az sonra bir tuhaflık hissediyorum. Kirazlardan kırmızı sular damlıyor. Oysa Nisan ayındayız ve bu kirazlar beyaz... Eğilip dikkatle kaseye bakıyorum. Kase ağzına kadar kırmızı su dolu. Başımı geri çekip kollarıma ve kucağıma bakıyorum. Koyu kan içindeyim! Kucağım, kollarım simsiyah kan. Tünelin sol kenarında, sol kolumun ortasından fırlamış bir damardan kan püskürdüğünü görür gibi oluyorum.

Ayağa kalkıyorum. Tünel biraz genişliyor. Yerler kan! Her yer kan! Duvarlar kan! Çelik dolaplar kana boyanmış. Arkama dönüyorum, robot hareketleriyle: Yatağım sırılsıklam, simsiyah, kan.

Çelik dolaplar! El izlerimi görüyorum, ellerimi kana bulayıp çelik dolaplara desenler boyadığımı görüyorum. Küçük hafıza kırıntıları patlıyor zihnimde - hala gerçekmi emin değilim - birkaç karelik anlar, sol kolumu pistole gibi kullanarak etrafa... resim yapıyordum herhalde.

Nedense herşey çok komik geliyor, göğsümden yukarı doğru küçük kahkahalar yükselmeye başlıyor. Hemşireye sesleniyorum, sesimde aptal bir zafer ifadesi. İçerisi bir anda kıyamet günü, ciyaklayan hemşireler, etrafa komutlar havlarken bir yandan kolumdaki kopmuş serum hortumunu sökmeye çalışan doktorlar ve... dev paspaslarla teçhiz edilmiş hademeler ordusu doluşuyor odama, yarattığım kan gölünü silip yok etmek için. Diğer hastalar görmeden.

Biraz kan, bandaj paket, taburcu oluyorum. Mesut Yılmaz sarılıp öpüyor, ucuz traş losyonunu yüzüme bulaştırıyor. Bu koku haftalarca çıkmayacak, benim için yoksunluk depresyonunun simgesi, düşkünlüğün, kaybolmuşluğun, çaresizliğin, acının kokusu.

Mesut Yılmaz, "N'olur abi" diyor, "Ziyaretime gel." O daha uzun süre burada kalacağa benziyor. Bir süre sonra bırakacaklar onu, o da mahallesine döner dönmez malı alacak. Bana söyledi, ve ona inanıyorum.

Onun döneceği tek yuva var: Eroin. Başka nereye gidebilir ki? Onaltı yaşından bu güne başka ne yaşamış ki? Dokuz yılın yarısını hastanede, diğer yarısını eroinde geçirmiş. Bari çocuğu rahat bıraksalar. Hayır, illa ki tedavi edecekler onu, topluma kazandıracaklar. Aslında torbacıyla rekabetteler.

KAYIP OTOBAN OTOSTOPÇUSU

★ Kadıköy- Eminönü motorundaydım kıç tarafta gidip oturdum. Biraz sonra bir çift geldi biraz uzağıma oturdular. Sonra kız çantasından bir fotoğraf makinesi çıkarttı. Erkeğin fotoğrafını çekmek istedi. Buraya kadar herşey normal seyrinde gidiyordu. Ama kız fotoğraf çekmeden önce erkeğin üzerinde uzun bir hazırlık çalışmasına girdi. Bir image-marker gibi, erkeğin saçlarını düzeltti, nasıl poz vermesi gerektiğini anlattı, güneş gözlüğünü taktırdı, cep telefonu ile konuşuyormuş gibi yapmasını istedi, bu arada da eline bir sigara verdi. Bütün işlem bittikten sonra arka plana fon olarak haydarpaşa garını da alarak erkeğin fotoğrafını çekti. Daha sonra erkeğe fotoğraf makinesini verdi, kendisi erkeğin yerine oturdu ve aynı aksesuarları ve formu kullanarak o da poz verdi. Fotoğraf çekildi.

Bu poz verme kaygısı, bu kullanılan aksesuarlar, bu kız ve erkek bu fotoğrafı gösterecekleri insanlara ne türlü bir mesaj vermek istiyorlar ve bunun için neden böyle şekilden şekile giriyorlar diye bütün bunları dağınık bir şekilde düşünürken kız yanıma geldi ve kendilerinin fotoğrafını çekmemi rica etti. "Tabii" dedim ve akabinden hemen aynı aksesuarlar kullanılarak yeni pozlar alındı ve deklanşöre bastım.

★ Şehir dışına çıkıyordum. Otobüse bindim. İzmit'e yaklaştığımızda yanımda oturan adam cebinden oyuncak bir cep telefonu çıkardı. Düğmesine basarak onu tuhaf bir sesle çaldırdı ve telefonu kulağına dayayarak yüksek sesle konuşmaya başladı. Telefondaki hayali adama direktifler yağdırıyordu. Çekin tahsil edil[illegible] borsadaki h[illegible] 20'lik bir kı[illegible]mın nakte çevrilip bankaya konulmasından, malların gümrükten derhal alınmasına varan uzun bir konuşma yaptı. Final'i karşısındaki hayali insana fırça çekerek yaptıktan sonra telefonu kapadı. Aynı sahneyi yine farklı konuşmalarla Eskişehir'e girmek üzereyken yaşadım. Gece saat 2 sıralarında Afyon'dan çıkarken de aynı ritüel yapıldı. Yolcuların yarısı uyuduğu diğer yarısı da uyumak üzere olduğundan adamın sesi otobüste yankılanıyordu.

Adamın bu kadar şiddetli ve yoğun olarak vermek istediği mesaj neydi?

★ Eski mahallemde yan komşumuzun bir kızı vardı. Bir gün arabasının ön konsolunda Dostoyevski'nin 'Ecinniler' kitabı ile Gary Moore'nin 'Still Got The Blues' albümünü gördüm. Şaşırdım. Çünkü popüler müzik dinleyip, bulvar gazetelerinden başka bir şey okumaz zandediyordum. İş için İstanbul dışına çıkmıştım. 1 ay sonra döndüğümde kitap ve albüm aynı yerde duruyordu. Güneşten ikisininde kapağı sararmıştı. Geldiğimin dürdüncü günü arabasına binmek üzereyken onunla karşılaştım ve kitaptan ve kasetten konu açtım. Sonuç korktuğum gibiydi. Artık kitap ve kasetlerde sadece 'bir araba aksesuarı' olarak ön konsoldaki yerlerini almışlardı.

Bütün bu ikiyüzlülük ve komplekslere ait anılarımı düşünürken kırmızı ışık yandı ve Dolmabahçe stadının önünde durdum. Yanıma bir tapir yaklaştı ve hep söylenenin aksine yani 'Bir çorba parası abi' yerine, 'Şarap alıcam abi, para çıkmadı. Çorbada seninde bi tuzun olsun' dedi. Parayı verdim ve 'benim için de iç' dedim.

Bu anektodlardan sonra yorum yapmak gerekiyor. Ama yorumu geçelim. Siz kendi kompleklerinize ve onu kamufle etmek için girdiğiniz şekillere bir bakın. Yorum'u orada göreceksiniz.

Kızgın Güneş altı hikayeleri...

t. yüksel

Sıcak bir pazar günüydü

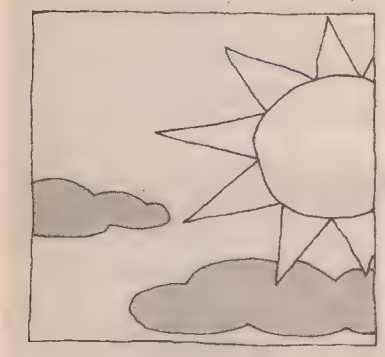

Deniz sakindi... Martılar keyifli sıcaklığın altında kanatlarını açmışlardı...

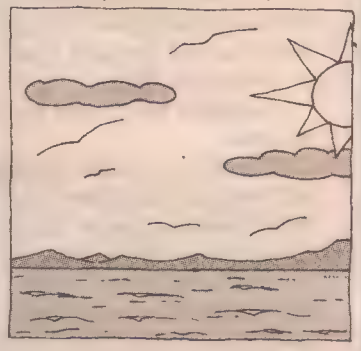

Aynı dakikalarda... adam sokakta yürürken

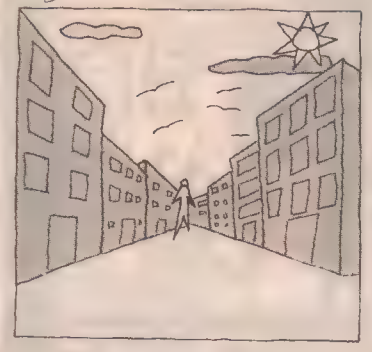

Uzun bir süredir görmediği eski bir arkadaşını gördü...
- Akif!.. diye seslendi...

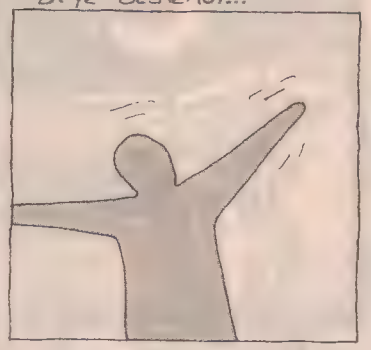

Diğeri arkasına döndü şaşırdı...

Birbirlerine sarıldılar...

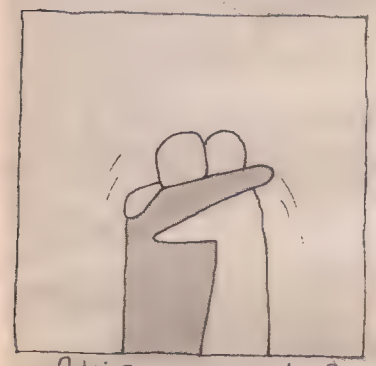

Havadan sudan konuştular biraz... Sonra diğeri sordu...
-Neler yaptın görüşmeyeli?..

Adam cevapverdi...
- Askere gittim... sonra evlendim... bir çocuğum oldu...

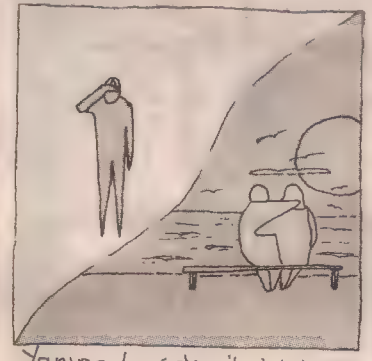

- Ama evliliği yürütemedik...

-Ayrıldık... Mahkeme oğlanı annesine verdi... Ayda bir görmeye gidiyorum...

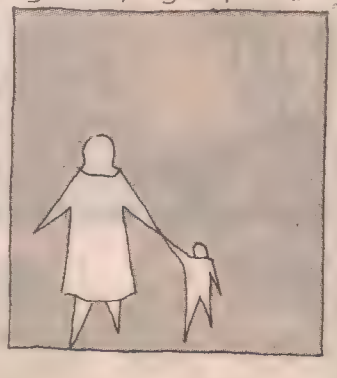

- Peki sen ne yaptın?... diye sordu adam diğerine gülümseyerek...

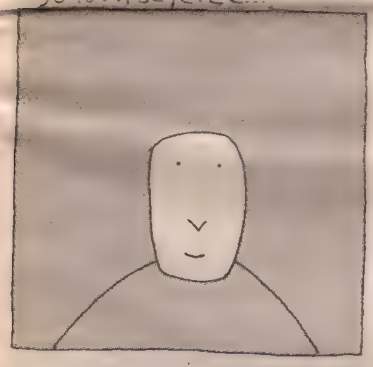

- Ben... dedi diğeri... şehir dışında bir ev yaptım kendime...

Yanında da çok güzel bir bahçe... Ama herşey bittikten sonra... diye devam etti konuşmasına...

Bir gece şuradaki dağların ardından geldiler...

Evimi yıkıp yerine bir şato yaptılar...

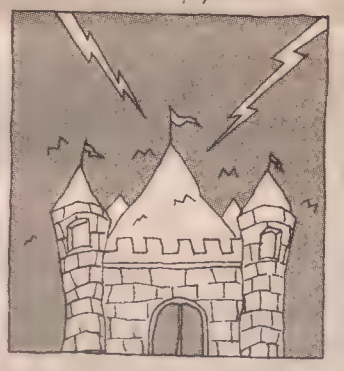

Bende sandıktan eski kıyafetlerimi çıkardım... Ve onlara karşı savaştım...

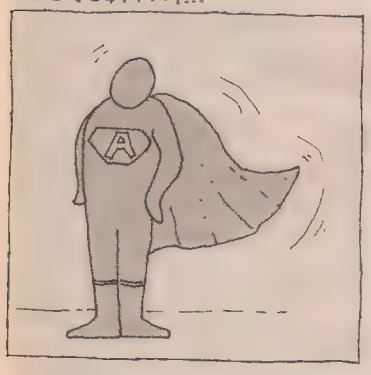

Bu mücadelede lambanın cinide yardım etti bana...

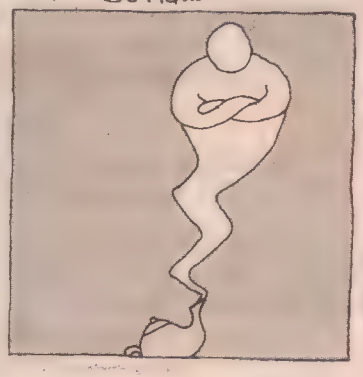

Onları yendik ve tekrar dağların ardına döndüler...

dedikten sonra saatine baktı ve...
-Doo çok geç kalmışım

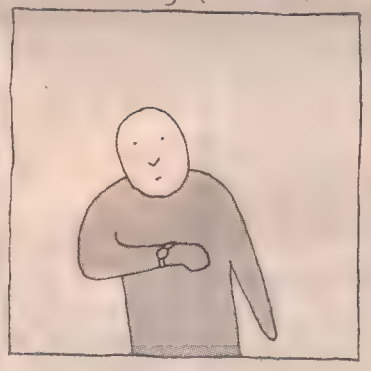

- Benim gitmem lazım daha lambanın cinnile buluşup, yeni savunma stratejileri belirlememiz lazım...

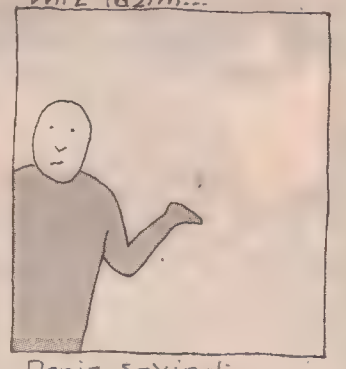

-Çünkü her an geri gelebilirler... diyerek oradan uzaklaştı...

Adam bir süre onun peşinden baktı...

Sonra alnında biriken terleri sildi...

ve yürüdü... hava çok sıcaktı...

Deniz sakindi... Ve martılar keyifli sıcaklığın altında kanatlarını açmışlardı.

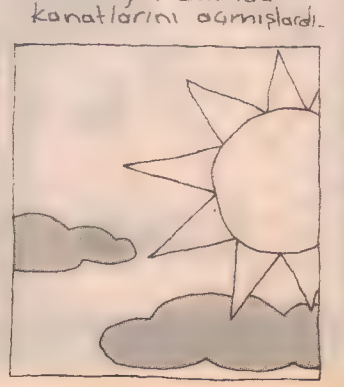

ÖRGÜTSEL DÖKÜMAN

- UMUT SARIKAYA -

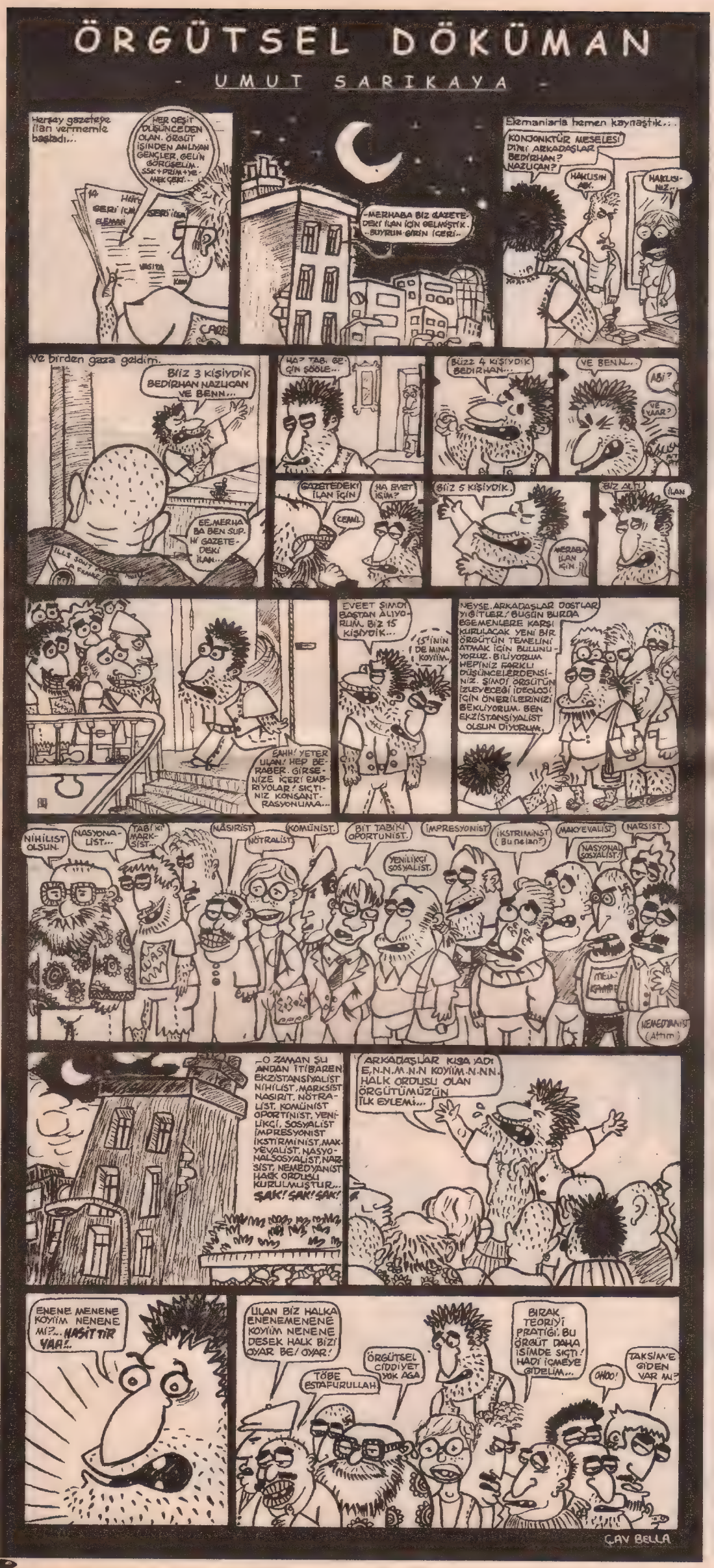

YAKLAŞIMLAR

STAR WARS

Her ne kadar olmasalar da uzaylılar yeryüzünde varlar. Bu güne kadar haklarında uydurulmadık şey kalmayan zavallılar nedense bu sefil gezegeni ziyaret etmeyi pek düşünmüyorlar.

Peki ya insanlar?

Uzaylıları hayal etme becerileri ile onları burnumuza sokan insanlar?

Zavallılar, ne kadar uğraşsalar da yaptıkları tüm uzaylı modelleri hep yeryüzü kökenli. Uydurulduğu oranda tabiatta karşılığını bulan tasarımlar bunlar. En soyut tasarımları bile bir yerlerden bir bakteriye, bir planktona filan benziyor. Bizler için gezegenimiz ötesi bir varlığı hayal etmek oldukça hoş bir duyguydu. Ne yazık ki bu basit insan modellemeleri ile bu zedelendi. Doğrusu uzaylı gerçek anlamda yokluğa karıştı, bizlerin ona dair fikir, tasarım ve açıklamaları ile. Esrarengizliğe büründürülen her türlü doküman bu gezegen ötesi mucizevi varlıkları uzaklaştırdı bizden. Gezegen ötesi bilinçlerden söz edebilmek, onları sevgiyle algılamaya çalışmak hayal oldu. Bu gün uzaylı, bir çocuk için King Kong, Süpermen, Frankeştayn, Drakula, Batman, E.T, Jurassic Park'taki bir dinozor, ya da sevimli hayalet Casper'dan farklı bir şey değildir. Çok yazık!

Tamam kabul, Hollywood ve TV silah sanayisi için çalışıyor ve uzaylılar istilacı düşmanlar olarak tasarlanabilirler, komünistler, naziler, Viet Kong'lular gibi ama, tehlikenin varlığını bilmekle, tanımlayamadığımız şeyler arasında çok fark var. Hele gezegen ötesi yabancı bilinçlerle dünyadaki moron savaşlarının, politik cinayetlerin, enformasyonun cehalet arttırıcı ve yanıltıcı yanlarının hiç bir ilişkisi yok.

VIVALDI

Vivaldi'nin ya da Bach'ın bir eseri ile herhangi bir fotoğrafı yan yana getirin. Bu şekilde fotoğrafa bakınmak ona sessiz sessiz bir anda bakmaktan farklı olacaktır. Bu farklılık sizin katkınız dır.

Bunun gibi sizin katkınızın olduğu bir çok yan yana getirilmiş yeni bir durum, yeni bir kurgu vardır.

Örneğin T.V. 'nin karşısında bir kanaldan diğerine geçtiğinizde son görmüş olduğunuz görüntüyü bir öncekinden arındırmaya gayret gösterdiğimizi hiç fark ettiniz mi?

Bu pek farkına varacağımız türden bir çaba değildir. Bunun gibi Vivaldi'nin eseriyle eski bir fotoğraf yan yana geldiğinde duyumsamış olduğunuz şey de gerçekte kaynağını anlayamadığımız yeni bir durumdur.

Bir gece öncesinde gördüğümüz rüyayı gün içerisinde hatırladığımızda, ona yeniden seyirci olmanın getirip şaşkınlığını yaşarız. Ama ona belli bir anlam yüklemekten kaçınırız, şöyle ya da böyle yorumlamaya kalkışmak somut bir sonuç çıkarmak ne denli rüyanın kimliğini bozar görürüz. Ama rüyanın seslendiği, söylemeye çalıştığı bir şeyin varlığını biliriz. Bu da Vivaldi ve zapping örneklerinde olduğu gibi arada kalan ve hiç adlandıramayacağımız şeyler olarak kalır. Tıpkı birdenbire rüyamızı hatırlatan şeyi fark edemeyeceğimiz gibi.

ŞEHİR

Bu safsatalar abidesi. Bir meçhulün, bilinmeyenlerin konusulduğu yer. Bilinmeyenlerden o kadar uzak olmak için girişilen kahramanca koşu. Her yerden kaçmış olmanın atölyeleri. Hatıralarından tiksinilen mabet. Geçmişin üstünü örtüp onunla iç içe yaşamak. Yararsızlığın onaylandığı yer. Korkmak ve korkmak için verilen amansız inatçı mücadele.

Düşünceyi görünmez kılmak için şekil, biçim, mekanizma üretilen yer. Dışında kalan her şeyi kaçılacak yer ilan eden otoriter başkan.

Hayal üstüne hayal gelişen hayalin satın alındığı ve hayal kurmaya zaman kalmayan yer.

Bütün yanlışların getirilip onaylatıldığı yer. Yeni yanlışları teşvik eden sonsuz onaylı kurum.

Genişlediği büyüdüğü halde derinleşen, körleşen dipsiz, karanlık çukurların ihtiyacı hissedilen amansız zırvalık.

Korktuğu açlığa muhtaç, vahşetin elinden kurtulmak için dua edilen yer. Korku üstüne korku, yüzlerde gülümsemeyle onarılan korku.

Yine de göğe muhtaç olmayı unutturan şemsiyeler, tüneller, gizli geçitler.

HAMZA ALBİN (Bursa)

PORNO TO BE WILD

VÜCUDUN HORMONAL AYYUKA ÇIKIŞININ EROTİK İLTİHABININ SİVİLCESİNİ PATLATMAK DEĞİLDİR MASTURBASYON. O, HAYAL ETMENİN HACİVATSAL DOĞRULUĞUYLA, TELEPATİK Bİ SANAL GERÇEKLİK VE O HAYALİ, BİLİNÇALTI BAŞKA HİÇ Bİ KARAMBOLLE FLULAŞTIRMADAN, TELEPATİYLE YANIBAŞINA IŞINLAMA İNANCIYLA IRZINA GEÇME BAŞARISIDIR... SEX İÇİN RUH ÇAĞIRMA UZMANLIĞI DA DİYEBİLİRİZ. KONUMUZ MASTURBASYON, OTUZBİR, ELLE TATMİN GİBİ İLKEL BÜ TRİP DEĞİL AABİLER... PORNO... PORNO KLASİK EN AĞAR BEYTOFEN BESTESİNİN NOTALARININ BAŞINA YAZILAN ALLEGRO, MODERATO, VİVAÇE VS. GİBİ Bİ STANDARTTIR. SEX MEVZUBAHİS İSE ÜLLA BEYTOFEN OLMASI DA ŞART DİİL... ÖRNEK OLSUN HESABI BEYTOFEN YANİ... KİMSENİN PORNOSU HEP AYNI OLMAZ... SAAT SAAT, GÜN GÜN YARATICILIĞA VE RUH HALİNE ENDEKSLİDİR PORNO. RUH DOKTORUNUN HASTASIYLA ARASINDAKİ HİPOKRAT YEMİNLİ GÜZEMLİ SEX KAVGASIDIR BU İPNE PORNO... OLMAYANA ERGİ HAYALLERİNİN TARAFSIZ SAHADAKİ TAM SAHA PRES GLADYOTÖRSEL YAŞAM SAVAŞI ACIMASIZLIĞINDA OLMALIDIR... TARAFLARIN SUSKUNLUĞU DA, DUBLAJ TATSIZLIĞINDA SESLERİ DE ANTİ BALE ANATOMİSİNDEKİ YERÇEKİMİ KARŞITI VÜCUT İTİŞMELERİ DE OLAYIN NATÜRELLİĞİNİ ZEDELER. KAVGAYSA KAVGA, KELEBEKSİ DOKUNUŞLARSA KELEBEKSİ DOKUNUŞLAR. HİÇ Bİ STANDART BU PORNO DENEN TATMİN CİNNETİ SENDROMLU ÜLETÜŞÜMÜN SANTRA VURUŞU OLAMAZ. YANLIIZ SALDIRGANLIK, TECAVÜZ, TACİZ, ISRAR, EŞŞEKLİK PORNONUN BAŞLAMA NEDENİ OLMAYACAK MAĞARA YAKLAŞIMLARIDIR.

PORNO SATICILIĞI BİNBİRTÜRLÜ KAMUFLAJLA TÜM ARZ TALEP ZEVATI TARAFINDAN, FUTURSUZ BÜ İMRENDİRME KATSAYISIYLA HEP PAZARDADIR... "RTÜK", "AHLAK ZABITASI", "AADABI MUAŞERETORDÜNARYUS KURUMU" ÇOK MAHALLİ BÜ ZEVK DOZUNDA, YAŞ ORTALAMASI "Fİ" TAKIMLAR OLDUĞUNDAN ISKA GEÇERLER, PİŞKİNLİĞE, HOŞ GÖRÜYE VURURLAR.

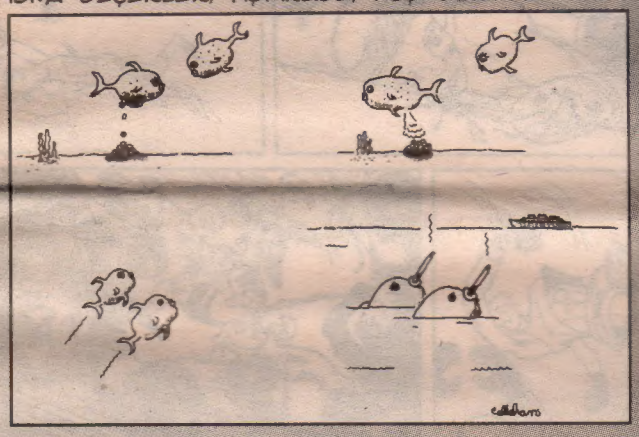

"UZUV" YOKSA MESELE YOK GÜBÜ OLAYDIR ONLARIN PORNO MÜFETTİŞLİKLERİ. DAĞATMAYALIM; KADIN EN AZ ERKEK KADAR HÜCUM (OFANS) OLMALIDIR... MEKAN TÜKETİLMİŞ IŞIĞI, OKSİJENİ, EŞYASI, SESİ, SESSİZLİĞİ KOKUSU, ULAŞIMI DUYGULARI ADRENALİNLE BESLEYEBİLEN BÜ MEKAN OLMALI. ORADA GEÇİRİLECEK ZAMAN, RUTÜN HAYATTAN ÇALINAN SAATLER OLMALIDIR. YOKSA GERİZEKA BÜ ALMAN FİLM KOPYASI FOTOKOPİ BÜ GREKO-ROMEN SEKS EŞŞEKLİĞİ OLARAK ÜDRAK EDİLİR VE ÇÜFT BUNDAN GÖRDÜĞÜ HÖDÜKÇE ZARARIN BUNALIMIYLA, GÜZELİM SEKS HAYATINI KIYTIRIK DUBLÖRLER OLARAK MAHVEDER... (EYVAH! BEN, BÜZ BÖYLEYİZ DİYE PARANOYA, PANİK YAPMA EVLAT. BUNDAN SONRASINI KURTARABİLİRSİN. HAYAT UZUN.. AFERİN) BÜTÜN BURAYA KADARI DÜNYA İNSANI İÇİNDİ. BU ÜLKE İNSANI (YURDUM ÜNSANI DESEM HOŞUNA GİDER MÜ HANZO?) SAĞLIKLI AİLE HAYATINI BENİMSEMEYE HEVESLÜ, BELKİ DE ŞARTLANMIŞ Bİ YAPININ BİYOLOJİSİ İLE BÜYÜMÜŞTÜR. EŞİYLE ARASINDAKİ "CİA"SAL SIR PAYLAŞIMI SEX İÇİN EN GÜZEMLİ VİTAMİNDİR. HAYAL GÜCÜ SINIR TANIMAYABİLİR AMA, YURDUM KADINIYLA ERKEĞİ ARASINDAKİ SAĞLIKLI, YAKIŞIKLI, SEVGÜLÜ, SIRLI, ALINGAN CÜNSEL İLİŞKİSİNİN GÜZELLİĞİ. KISKANÇLIĞIN CİNNETE UZAK SEYREDEN ROTASINDA, ÜSTÜNE FİKİR POMPALAYIP, AHKAM KESMEYE CÜRET ETMİYCEK Bİ HOŞLUKTADIR UMDUĞUM KADARIYLA. SEKS KONUSUNDA CAHİL VE AÇ OLDUKLARI VAR SAYILARAK SÖMÜRÜLMEYE TESLÜM OLMAK YERİNE, EŞLERİN, PARTNERLERİN TADI DAMAKLARINDA RUH VE BEDEN KİMYALARINI KEMENTE GELMEZ VAHŞİ ATLAR GİBİ DÖRT NALA AMA, İNSAN GİBİ TATMALARI NE KIYAK OLUR. EĞÜTÜMÜN EN NET GÖSTERGESİ, GEREKTİĞİNİ HÜSSETTİĞİ ANDA BÜ İNSANIN, UYUMSUZLUĞUNU, BOZUKLUĞUNU UZMANINA DANIŞIP TEDAVİ, TAMİR OLMA GÜDÜSÜ OLMALI AMA, O UZMAN TABELASI OLAN BİRİNDEN ÖTE TİTREŞİMLERİ NET BİRİ DE OLMALI. ŞİMDİ " SAVAŞMA SEVİŞ" DESEM ÇOK ESKİ MODEL HİPPİ MAVRASI GÜBÜ OLUCAK AMA ÇARESİ BU DİYİCEM.

YAVUZ TARAN

BOSC'UN BÜYÜK UMUDU

Bosc intiharı lanetleyen karikatürler çizdi. Üzüm yetiştiren genç bir çiftçiyken 2.Dünya Savaşına katıldı. Yıllar sonra dönen yılgın ve sıradan asker Bosc sosyetik fransız çizerlerinin en iyi dostu oldu. O diğerleri gibi Paris'in kaymağını bir türlü yiyemedi. Derbederliği ve üzüntüsü bir türlü bitmemişti. Çok acımasaz, çok sert, zihinlerden çıkmayan esprileri savaşın tüm anlamsızlığını ispat etti. Askerliğin insani yanını çizdi. Bosc'un karikatürlerine yıllar yılı bakan fransızlar tek tek gülemedikleri esprileri sonradan cepheden görme talihsizliğine uğradılar. Avrupalının bu görünümü kelimenin tam anlamıyla mekanik ve iğrençti. Komik olan karikatür değil,kurgu yaşamdı. Hiç savaşa gitmedikleri, güvenlik içinde bulvarlarda kahve içtikleri halde genç çizerler kara mizahı, kendi uyduruk yaşamlarının umutsuzluğunu belki de Bosc yüzünden çizdiler sonradan. Bunlar belki karaydılar ama Bosc'unkiler kadar gerçek değil.. Bosc sonunda kendine döndü ve intihar karikatürlerini çizdi. Yüzlerce.. Belki son çizdiklerinden birisi, şu adamın birinin kendisini asmaya çalıştığı ağacı kökünden söküp götüren fili gösteren karikatürü.. Son ve büyük umuduydu.. Kurtuluş doğada, gerçeğin içindeydi. Bosc tabanca ile kendini vurarak çizdiği her şeyin gerçek olduğunu da ispat etti.

H E P İ M İ Z

Küçüktüm, annemin komşusunun kocası öldüğünde. Annem ablamla beni mevlüt'e götürdü ve hayatında belki de ilk defa o gün küfür etmedi. Ölünün arkasında mıydık, önünde miydik, ölmek için mi yaşıyorduk. Annemin küfretmemesini gerektiren sebep neydi ?

Mevlüt boyunca kadınların birbirlerine, gizli gizli orospu olduğunu söyledikleri kadon odaya girdiğinde yirmialtı yıllık hayatım boyunca göreceğim en estetik görüntünün bu olacağını bilemezdim. O çirkin yüzlü kadınlar mevlüt şekerini yutarken O'nun ölen adamın dostu olduğu, hangi yüzle bu eve geldiği üzerine kafa yoruyorlardı. Ölen adamın karısı O'na şeker ikram etmedi. O da hiç oralı değildi zaten. Bir ara otururken eteğinin açıldığını hatırlıyorum. Giydiği siyah ince çoraplar daha da güzelleştirmişti onu. Biz de güzeldik. O'nun güzelliğini fark ettiğimiz için. Ölen adam ve ben

Altı yaşındaydım. Orospunun ne demek olduğunu bilmiyordum. O çok güzeldi. Ben de orospu olmak istiyordum. Benim de siyah ince çoraplarım olsundu.

Mevlütten dönerken anneme bunu söylediğimde yediğim dayak bile fikrimden vazgeçirmemişti beni. Büyüyünce orospu olacaktım.

Şimdi bu sözümü tuttuğumu görüyorum.

Evet hepimiz orospu ruhluyuz. Hepimiz porno oyuncusuyuz. Hepimiz ince çoraplarımız daha nelerimiz olsun istiyoruz. Evet onun kadar bile onurlu değiliz. Ölenlerin arkasından küfrediyoruz. Bence asıl aşık O, asıl bakire oydu. Asıl aşkda bakirenin zaten. Şiddetini en fazla kendi içinde yaşayan.

Altı yaşımdaydım. Bir kez ölümü gördüm. Siyah ve güzel bir kadındı.

***DİLRUBA** (İzmir)*

Akşamsefası

YİTİRDİKLERİMİZİN ARDINDAN..

Gül Pamuk

Yaşamdan yitirdiklerimiz. Ve ardından kalanlar, kalan tek başımıza, yalnız biz.

Bir başına kaldığımızda, sevdiklerimizi yitirdiğimiz zaman kendimizle yalnız, güçsüz olan biz. Hesaplaşma sürecidir bu bir süre sonra tekrar unutmak üzere, hiç bir şey olmamış gibi. "Ben" ve "Benlik" üzerine geçen bir süreç.

Yabancı olmadığımız, "Bir film şeridi gibi geçti..," "O ince çizgiye çok yaklaştım.." "Belki bugün yaşıyor olmayacaktım..." gibilerinden sözlere

Şehir seleksiyonun büyük katkıları bizi kalanlar olarak ayrı kıldığı, yaşamdan yitirdiklerimiz.

Ölümü kendi ritüelinden sonrasını soyutlayarak yaşamları fark ediyorum etrafımda.

Yaşamı tanımlayabildiğimiz gibi onu da kesin cümlelerle tarif ediyoruz sonrasında. İlkel toplumların bakışından farklı olmalı, medeni insanın bakışı elbet. Yakışan biçimi bulmalıydı.

Yakışan biçim insani değerlerini yitirmekle beraber yerini paranın alması oldu.

Yakışan biçim, "ölenle ölünmez, yaşam devam ediyor" oldu.

Yakışan biçim öleni olduğu yerde iki gözyaşıyla uğurlayıp ardına bakmadan bir sürelik yarım bırakılmış koşuya devam etmek oldu. Çok eskilere gitmeme hiç gerek yoktu bunları anlayabilmem için. Anneannem dedem öldüğünde resmini duvarına asmıştı. O'nun fotoğrafıyla yaşıyordu abartmadan, bir daha da evlenmemişti. Buna benzer birçok örnek vardı verilebilecek. Kimisi nerede olursa olsun sevdiği insanın ruhunun onun yaptıklarından, sevinçlerinden, üzüntülerinden, hep yanında olduğunu düşünenler... Hüzün dolu değil, yüreği buruk ama, yaşama küskün değil. Yas girdabından uzak, anılarıyla..

Oktay Akbal'ın dediği gibi önce ekmekler bozulmuş daha sonra ise kadınlar değişmişti. Bu bozulmada kimin suçu var bilmiyorum ama bu değişikliğin acılarını çekenlerdenim kuşak olarak.

Dünya ise bambaşka bir değişim geçirdi. Para ve kadınlığın cinsel gücü dünyayı çevirmek için sertçe vuran bir eldi sanki. Her vuruş tokatı andırıyordu adeta.

Kaybettiklerimiz. Düşünmesinler diye yok ettiklerimiz. Yazarlar, ressamlar, tiyatrocular, şairler, aydınlar, sinemacılar.. Yazamadığım niceleri..

Tüketmeye alıştığımız bir zaman süre gelen, sabah uyanır uyanmaz başlayan, anlattığımız rüyalarımızı tüketen bizler.

Uzayı göremeden yaşadığımız uzay çağında ne tür bir gelişmişlikten bahsediliyor bilmiyorum. Yaşamdan yitirdiklerimiz ve bizlere bıraktıkları. Bunun pek anlamı yok artık sanırım, kullanılacak malzeme olmadığı sürece.

Yaratan, üreten insanın kanını; dirisini de ölüsünü de tüketme devri kendi menfaatine. Yaşanılan uzay çağı değil "sömürü çağı" bence, derinlemesine, en son noktaya kadar.

Yaşadığı zaman adının kanal ratinglerinin artık yükseltmediği bir zamanda örneklemek gerekirse bir şarkıcıyı ele alalım. Öldüğü zaman, herkesin aslında nede çok ilgilendiği biriymiş diye hayrete düşerim. Daha sonraları herkes elinden ne geliyorsa onu yaşatmak adına, yaparlar. Sağolsunlar, tribütler mi dersiniz, görüntüleri kliplerde kullanmakları mı, artık aklınıza ne gelirse.

"Ölenle ölünmez, kalan sağlar ölenlerle sağ olsun".

Gidenin yerini artık alacak kimsenin olmaması ne acı ne acı bunu düşünemeyip, bir de bunun için ağlamayanlara. Ne acı eğitimsiz, tembel, hazıra konan biz gençleri fark etmeyenlere..

Sizler, bizler birbirimizin ağlayışlarına baka baka yaşlı gözlerle kendimiz ve yaşamdan yitirdiklerimiz.

Tanımlaştırma çabalarına anlam veremediğim şu zamanda bir vatan hainin bile bir süre sonra ilah yapılabileceği korkusuyla, şaşkınlık içindeyim.

Az uyuyan, benden daha fazla ter döken insanı ise takdir etmem gerektiği bilincindeyim ama neye yarar.

Yitirdiklerimizin belirlediği tarih ve bizlerin belirlediği onu anma mekanları, toplanmak ve onu yaptığı iyi şeylerle anmak. Daha sonra orada görüşebilmiş dostların hazır görüşmüşken bir yemeğe çıkıp herşeyi unutmaları.

Biri eğer gerçekten hissediyor ve gerçek göz yaşları döküyorsa, işte herşey orada başlıyor ve bitiyor ozaman. Diğerleri de ağlamalı, sanki ağlamayanı sahte ilan ediceklermiş gibi. Yavan bir hüzün havası etrafta.

Aslında gerçek ne ölen ne de ölüye dökülen gözyaşlarında.

Gerçek bizim kendi çaresizliğimize, kendimize , hesaplaşmalarımıza ağlıyoruz. Buluşma yerlerimizi zaten biliyorsunuz. "Aramızda sizleri görmekten memnun olucağız."

BU SADECE BİR OYUN DEĞİL

UĞUR SERTÇELİK

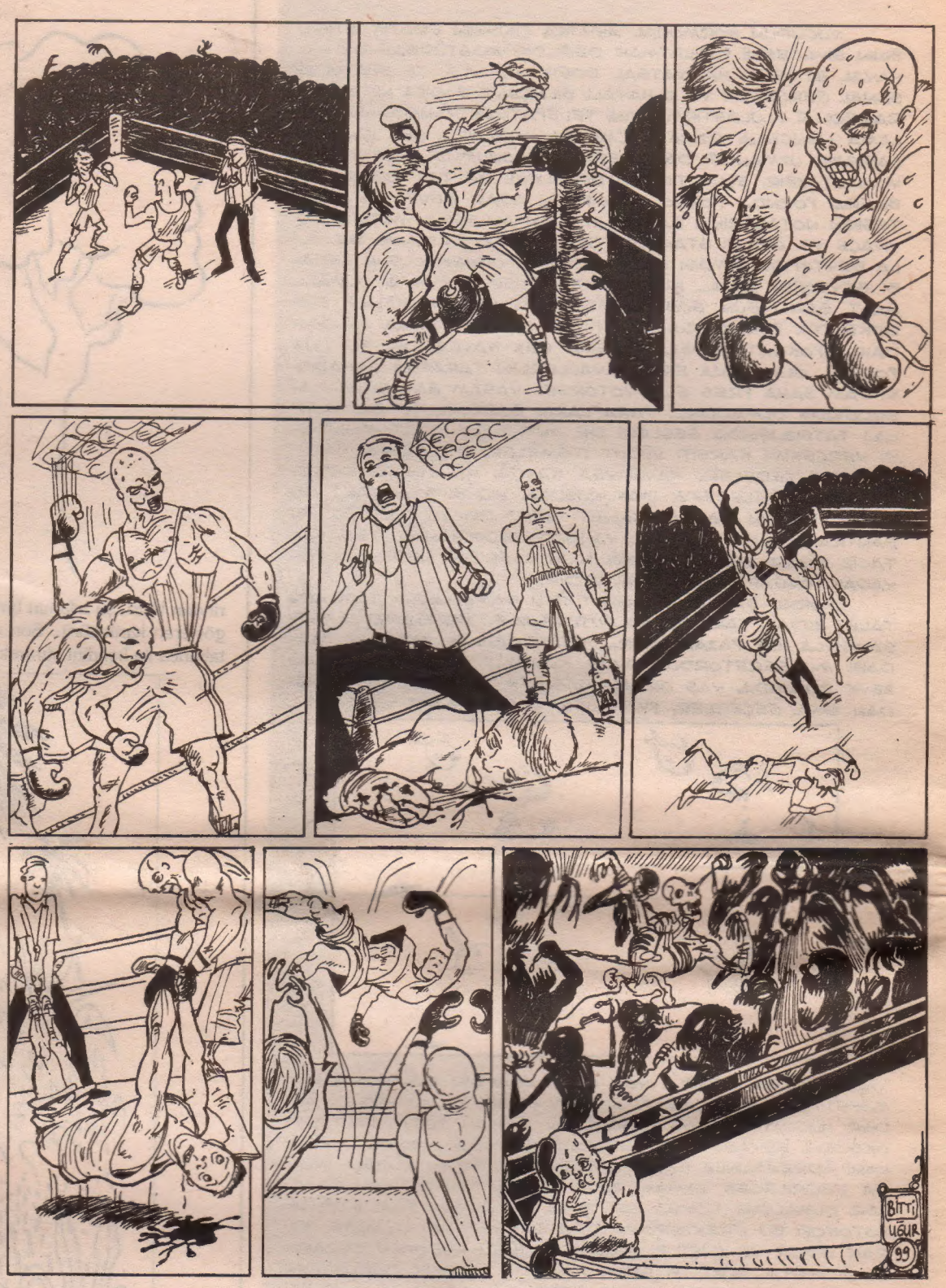

AFRODİZYAK

Dişlediğim her yerinden sızıyorum yine sana dönüyor ağzımdaki sıvılar her keresinde biraz daha kokuyoruz.
Biraz daha kargalar üşüşüyor leşimize, olan kargalara oluyor her keresinde kimse bilmiyor. Afrodizyak deyip yediğimizi. Ve yangınlar çıktığını bedenimizde

....
Ah!
Ne çok ölümler gerekli
Ne çok leş yiyiciler
Ne çok irin
Ne çok genzimizde kokular
Bu aşk eskisinden ateşli
....
Dişlediğim her yerinden akıyorum
Sana dönmek için yapıyorum bunları
Çok kötü dönmek için
Tadı kalıyor yaraların ağzımda
Yutkunuyorum.
Bu yangın sürsün diye leş gibiyim
Ağzımdan ağzına ateşlerle
Kargaları kusuyorum.

M. H. AKGÜN

ÇIĞ

Düşüyor tiner koklamış kartanesi
Götü açık sokağa soyulmuş toprağa .
Bir ateş buğulandırıyor hakikati
Yanıyor kilitli kutularda .
Eriyip gidiyoruz işte
Şu Dörtmilyardolarlıkdünya ' da .
Dünyada , Dünyada , DÜNYA da
İnsan biraz da üşümeyi bilmeli

GÖZLERİN YAPTIRIYOR

Bilmezsin sen nasılda güzeldi
Dinlemek sessizliğini
Bakmak o nair gözlerinden Dünya' ya .
Ama taktın o karameta gözlüğü
Sen de bulandın sahtekar ifadesizliğe
Bilinçüstünkörü yalanlara .
Biliyorum , sen de bir yıldızsın ,
Kendini hep geç anlatan .

Ah beni aydınlatan ölü ışıklar .

K. AKKARA /Gebze

Akşamsefası

TRAVMA NOTLARI

-PARA: Evrensel Olumluluk sabiti. Kendi doğası itibarıyle ait olduğu varlığı daima olumlar.

-AZİM: İnsanoğlu'nun evrimleşme süreci içersinde, kendi yaratmış olduğu etik değerlerin zorunlu bir sonucu olarak ortaya çıkmışdan, dikkat ve güç yoğunlaştırabilme yeteneğidir. Etiksel olarak, dışkılanma faaliyetinin çevreden soyutlanmış bir mekanda yapılması zorunluluğu azim'in ortaya çıkışında önemli bir rol oynamıştır (bkz:İshal) Ya da, aynı faaliyetin ters simetriği (kabız) olması durumunda yeterli düzeyde güç yoğunlaştırılması ile beton bloklarda perforasyon (tahribat) oluşturulabildiği klinik düzeyde kanıtlanmıştır.

-İNİŞ ve ÇIKIŞ: Newton fiziğinde, mekanik hareketin temel önermesi, "Her inişin bir çıkışı vardır" biçiminde formüle edilmekteydi. Fakat 20. yy modern fiziğinde Enistein'in özellikle ışık hızına yaklaşan hızlarda devinen nesnelerin, uzay-zaman düzlemini eğdiği ve boyutlar arası geçişler yapılabileceğini keşfedince, iniş-çıkış teorisi, "her girişin bir çıkışı vardır" biçimine dönüşmüştür.

-ZAMAN: Evrensel hep geçer.

-SAYISAL LOTO: Modern toplumlarda, İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi'nde belirtildiği gibi, her insanın şanslı olmak hakkı, saklı ve kendine özeldir. Sayısal loto, talepte bulunan herkesin bu hakkını denetlemek ve yürürlükte kalmasını sağlamakla yükümlü, bir sivil örgütlenmedir. Yalnız, bu kurumun yüklendiği misyonla, gösterdiği pratik birbiriyle çelişir.

Nitekim şans kriterleri çok yüksektir. Bir bireyin şanslı sayılabilmesi için her hafta, kurumun idari komite üyelerinin içlerinde tuttuğu 1 ve 49 arasındaki 6 sayıyı bilmeleri gerekmektedir.

Sonuçta bu kurum yalnızca, bir "yürütme" kurumu olarak kalmaktadır.

-KAPLAN: Buharlı makinelerin keşfiyle başlayan sanayi devrimi öncesi dönemde kullanılan güç birimi.

-SEPULTURA: Brezilyalı 4 matematikçinin, ihtimaliyet teorisi alanında yaptıkları büyük buluş. Bu matematikçiler, ihtimaliyet teorisinde "ve" ile koşullanan ikili permutasyonlarda, bir üçüncü olasılık yargısı olan Sepul'u keşfettiler. Teoriye göre, havaya atılan bir paranın yazı-tura gelme olasılığı yine 1/2 dir. Sepultura ise, havaya atılan paranın yere düşmemesi durumunda kabul edilmesi gereken zorunlu seçeneği anlatmaktadır.

ERGİN ALTAY

SİNEKLER GİBİ VIZILDAR

(Tiyatro Oyunu)

1.Sahne

(Adam gömleğinin düğmelerini iliklerken kadın yatakta yarı çıplak vaziyette uzanmaktadır)

1.Kadın- Nereye gidiyorsun yine gecenin bu saatinde?

Adam- Sevgilimle buluşmaya. Hem sana ne bundan. (Der ve tuvalete doğru gider)

1.Kadın- (Adamın arkasından bağırır) Ne demek "sana ne" Ben senin sevgilinim.

Adam- (Tuvaletin kapısından kafasını uzatarak) Eee n'apalım yani?

1.Kadın- Çok aşağılıksın biliyor musun? Bir insan böyle göz göre göre birini aldatır mı hiç...

Adam- (Islanmış saçlarını eliyle geriye doğru tarayarak kadına yaklaşır) Aldatmıyorum ki seni. Açık açık söylüyorum; başka biri var.

1.Kadın- (Adamın omuzlarına tutunup kulağını yaklaşarak seslenir) Peki ya o geceler boyu uyumayıp benim için yazdığın aşk şiirleri..? Bak bitanesi hala aklımda

Öyle sevdim ki seni
Öylesine sensin ki
Sinekler gibi vızıldar
Tattırdığın acılar

Adam- (Kadını iterek) Tam tahmin ettiğim gibi sana okuduklarım arasında en kısa olanını ezberlemeye çalışmışsın. "Sinekler gibi vızıldar" ha? Peeh! Bi kere orası "Kuşlar gibi cıvıldar" olacaktı. Ayrıca senin "N'apiim ayol çok yazı görünce gözlerim çatallanıyor, aklım bulanıyor" gibi bahanelerle kitap okumayacağını bildiğimden Cemal Süreya ve Ümit Yaşar'dan tırtıkladığım şiirleri sana kendi şiirlerim diye yutturuyordum.

1.Kadın- (Kadın, hani üşümüş de ısınmak istermiş gibi sağ eliyle sol pazusunu, sol eliyle sağ pazusunu sıvazlayıp odanın köşesine gider, başını öne eğer) Aman Allah'ım... Aman Allah'ım.. Meğer ben ne körmüşüm.

Adam- (Kapıyı açar) Kör değil, aptalsın. Ayrıca bırak bu Zuhal Olcay triplerini. O eşşek g.tüne benzeyen dudaklarınla bırak Zuhal Olcay, Tina Turner bile olamazsın.

1.Kadın- (Bağırarak) Defol defol!

Adam- (Açtığı kapıyı sertçe kapatır kapının yanında ki koltuğa oturur) Gitmiyorum lan! gitmiyorum işte...

(Kısa bir sessizlik)

Adam- Gidiyorum ama, sen dedin diye değil.

(Kadın hüngür hüngür ağlarken kapı kapanır, kadın daha hızlı ağlamaya başlar, artık kendinden geçmiştir)

Adam- (Kapı açılır, adam kapı aralığından kafasını uzatarak) Efendim?.. Bir şey mi dedin?

1.Kadın- Ha? Yok birşey kendi kendime konuşuyorum.

Adam- Haaa. Tamam o zaman(Der ve kapıyı kapatır)

(Adam diğer sevgilisinin evindedir)

2.Kadın- Neredeydin bu saate kadar?

Adam- Sevgilimdeydim. Hem sana ne bundan

2.Kadın- Ne demek "sana ne". Ben senin sevgilinim.

Adam-(Kadını iter yatağa düşen kadının yüzüne bakmayarak) Eee n'apalım yani?

2.Kadın- Çok aşağılıksın biliyor musun? Bir insan böyle göz göre göre birisini aldatır mı hiç...

Adam- (Sigarasını yakarken umursamadan) Aldatmıyorum ki seni. Açık açık söylüyorum; başka biri var.

2.Kadın- Peki o geceler boyu uyumayıp benim için yazdığın aşk şiirleri...? Bak bitanesi hala aklımda

Öyle sevdim ki seni
Öylesine sensin ki
Sinekler gibi vızıldar
Tattırdığın acılar

Şiir:Cemal Süreya (Park)

BİR ÇOCUĞU KÖYÜN İÇİNDEN ÇIKARABİLİRSİN AMA KÖYÜ ÇOCUĞUN İÇİNDEN ASLA

Çocuk kertenkeleleri çok seviyordu. Bütün gün evlerin briket duvarlarını kırıyor içinden kertenkeleleri topluyordu. Topladığı tüm kertenkeleleri küçücük bir akvaryuma tıkıyor onların o telaşla birbirlerini ezmelerini seyrediyordu. Kararlıydı akvaryumu ağzına kadar kertenkeleyle dolduracaktı. Bu müthiş birşeydi. Ne kadar çok kertenkele olursa o kadar güzeldi.

Bir sürü, bir sürü kertenkele... Düşünmesi bile çocuğa hayranlık veriyordu. Bu gerçekten müthiş birşeydi. Harikaydı... Henüz akvaryumun tabanı dolmuştu ama bu bile çocuğa delicesine bir huzur veriyordu. Hayvanları çok seviyor onlardan çok şey öğreniyordu. Mesela tırtılların tırtıl doğurduğunu görmüştü. Hem de yüzlerce. Ana tırtılın vücudundan sanki canavar çıkarmışcasına tırtıllar çıkıyordu. Böylesi bir olaya hiç bir kitapta rastlamamıştı.

O bir buluşçuydu. Kitaplara göre tırtıldan kelebek olur, kelebek yumurtlar tırtıl olurdu. Kitapların bilmediği birşey biliyordu çocuk. Tırtıldan tırtıl doğabiliyordu işte.

İlerde tüm bunları yazacak ve dünyanın en meşhur, en itibarlı insanlarından biri olacaktı. Tırtılların tırtıl doğurabildiğini tüm dünyaya gösterecekti.

Herkes de ona hayran kalacaktı.

Çocuk bir yandan bunları düşünürken bir yandan da koca bir taşı kaldırmak üzereydi. Taş yerinden kalktığında yüzlerce karınca telaş içinde kaçışmaya başladı. Gündüz sıcağında yuvalardan taşın altına taşınan karınca larvalarını gördü çocuk. Onları orada bulabileceğine emindi zaten. Karıncaların larvalarını sıcaktan korumak için ne zaman ne yapacaklarını gayet iyi biliyordu.

Larvaları yuvaya geri taşımak isteyen karıncaları ezdi çocuk ve tüm larvaları bir kavanoza toplamaya başladı. İşi bitince de bir büyüteçle bir kaç karıncayı güneş ışınları sayesinde kavurdu.

Çok zevkliydi. Güneş büyüteçe vuruyor ve büyüteçten tek bir nokta ışın halinde hedefe vuruyor, korkunç bir sıcak yayılıyordu.

Bu sıcağa insan bile dayanamazdı.

Topladığı tüm lavraları akvaryuma attı çocuk. Larvaları yemek isteyen kertenkeleler birbirlerini ezdiler. Muhteşem bir görüntüydü. Akvaryumdan bir kertenkele aldı. Kopardı kuyruğunu ve akvaryuma geri attı.

Çocuk arkadaşlarının arasında en iyisiydi. O kör yılan kertenkelelerini bile keşfetmişti. Yılan gibi yol alan bu kertenkeleleri ilk gördüğünde beyni duracak gibi olmuştu. Evet bacakları vardı. Ama çok çelimsizdiler ve neredeyse hiç kullanmıyordular. Tüm arkadaşları ona bu kertenkeleleri nerden bulduğunu söylemesi için yalvardılar ama o hiç bir zaman söylemedi. Eğer söylerse kör yılan kertekelelerinin yok olacağından korkuyordu.

Çocuk hayvanlarını çok seviyordu. Ve hiçbirinin yok olmasına göz yumamazdı.

Çocuk annesiyle Avrupa yakasına geçti.

Annesi eski bir arkadaşını ziyaret etmek istemişti. Tüm ziyaret boyunca çocuk dışarıdaydı, üniversitenin boş arazisine attı kendini. Tam 10 tane kertenkele yakaladı. Hepsini bir pet şişeye doldurdu. Annesinin arkadaş ziyareti bitip de eve geri döndüklerinde akvaryuma tam 10 tane daha kertenkele atacaktı.

Eve döndüler. Çocuk telaşla geldi içi su yerine kertenkele dolu olan akvaryumunun başına. Açtı şişenin kapağını ve boşaltmak istedi kertenkeleleri akvaryuma. Fakat tek kertenkele bile düşmüyordu şişenin içinden. Tüm kertenkeleler birbirlerine sarılmış yumak olmuşlardı. Şişenin ağzı dar geliyordu. En iyisi şişeyi ortadan ikiye kesmek diye düşündü. Kesti şişeyi ve hayvanlardan birşey daha öğrendi. Havasız kalan hayvanlar ölür ve kaskatı kesilirlerdi.

Derin bir suçluluk duydu, ağlamaya başladı. Tüm akvaryumu boşalttı bahçeye bir daha da o akvaryuma hiç bir hayvan girmedi.

Yıllar yıllar geçti çocuk büyüdü. Kadıköy hayvan dükkanlarının önünden geçerken bir şey ilişti gözüne. Akvaryumda kertenkeleler gördü. Tüm parasını verdi ve kertenkelelerin hepsini satın aldı. Moda çayırına gitti.

Ve çalıların dibine bıraktı onları. Eğer kertekeleleri satın alıp salmasaydı hepsi ölecekti. Çünkü hayvan tüccarlarının taşları kaldırıp karınca larvaları tedarik etmeye uğraşmayacaklarını gayet iyi biliyordu.

Öldürdüğü 10 kertenkelenin yerine saydı çayıra saldıklarını. 5 kuruş parası kalmamıştı. En iyisi bir sigara yakayım dedi.

Bir sigara yaktı.

ALPAY ERDEM

Akrep iN gölgesi COMIX ÇIKTI!

Hemen herşeyin görüntülerle anlatıldığı bu "visüel" çağda resimli roman diliyle anlatılmış bir öykü, sinema, televizyon ve kliplerdekinden farklı olarak "uçup gitme tehlikesi" olmayan, dönüp tekrar tekrar izleyebileceğiniz görsel bir ziyafet özelliği taşımaktadır.

Bugün Hollywood Sineması'nda milyonlarca dolarlık "special effect"lerle zenginleştirilen fantastik filmlerin çoğu çizgi romanlardan kaynaklanmaktadır.

Çizgi romanın büyülü dünyasında en gelişmiş teknolojilerle bile gerçekleştirilemeyecek efektler, hiçbir stüdyoya sığmayacak mekanlar, bilinen tüm makyaj teknikleri ve dekor uygulamalarının üstünde bambaşka bir öykü izleyebilirsiniz.

Evet... Bir süredir sizlere duyurusunu yaptığımız ve gerçekleşmesi için aylardır sürdürdüğümüz çalışmalar meyvesini veriyor; akrebin gölgesi yavaş yavaş üzerimize vurmaya başlıyor.

Bugüne kadar okuduğunuz çizgi romanların aksine, Türkiye'de ilk kez tamamı yerli çizgi romancıların ürünü olan Akrep IN Gölgesi serisi, ayrıca Amerika'da yayınlanan "illustrated magazine" türüne uygun olarak çizgi kalitesinin dışında her karesi özenle renklendirilerek hazırlandı.

Unutmayın aynı anda 4 ayrı dergide 4 ayrı görsel şölen Akrep IN Gölgesi'yle her ay bayinizde...

BU GÖLGE KANINIZI DONDURACAK!

Şebek HEAVY METAL DERGİSİ

Aptülika ve Arda Turaç denetiminde hazırlanan Türkiye'nin tek ve lider haftalık Heavy Metal dergisi, iki seneden bu yana her cumartesi Heavy Metal enginin derinliklerini araştırmaya devam ediyor.

MARMARİS, BOZBURUN'A TUR

(ULAŞIM HARİÇ)

İKİ KİŞİLİK ODA + KAHVALTI = 7.000.000 TL

14 AĞUSTOS GİDİŞ
20 AĞUSTOS DÖNÜŞ

REZERVASYON
GÜL (0542 236 23 37)

AYLIK MİZAH DERGİSİ

Soytarı

2. SAYISI BAYİLERDE

AKSAK KURBAĞA

Sayı: 10 / Ağustos'99

BASIN ve YAYINCILIK LTD. ŞTİ.

İmtiyaz Sahibi: Ergün Gündüz

Yayın Yönetmeni: T. Yüksel

Yazı İşleri Müdürü: M. Şeref Özsoy

Pis Mutfak: Doğan Güneş, M. Şeref Özsoy, T. Yüksel

Bu sayıyı hazırlayanlar
Aptülika, Akgün Akova, Ergin Altay, Bencem, Bitap, Turgut Berkes, Hürel Çobanoğlu, Alpay Erdem, Güven Erkin Erkal, Şeref Erol, Erkan Ertürk, Francis, Ergün Gündüz, Doğan Güneş, Aybars Gürlü, Sertaç Işıkman, Mesut Kara, Hakan Karakaşoğlu, Zekiye+Murat, M. Şeref Özsoy, Pia, Gül Pamuk, Umut Sarıkaya, Yavuz Taran, Kadir Yardımcı, Ebru Y., T. Yüksel

Bilgisayar Tasarım
Arda Turaç

Telefon :
+ (90.212) 234 46 69
+ (90.212) 230 68 17
+ (90.212) 230 48 64

Faks:
+ (90.212) 231 17 58

E-mail : aksakkurbaga@hotmail.com

Basım Yeri: Dünya Yayıncılık A.Ş.

Dağıtım : Bir-Yay A.Ş.

Adres : Zafer Sok. Manuel Apt. No: 11/4 80220 Pangaltı Şişli/İST

Akşamsefası

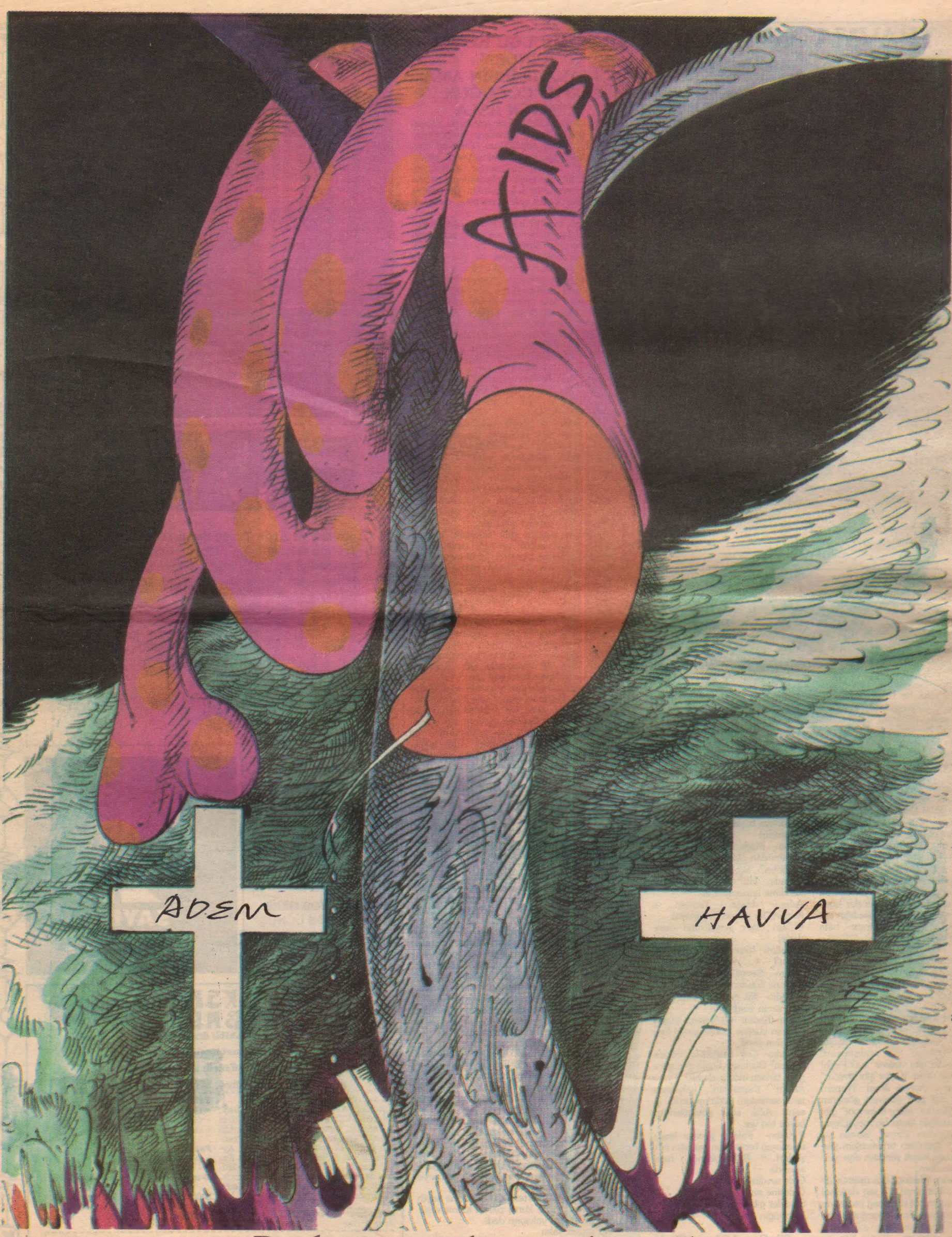

Başlangıçta bu son hazırdı

Gerald Scarfe'ın "Yedi Ölümcül Günah" albümünden

Akşamsefası